

การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักบัญชี
(A COMPARATIVE STUDY OF THE PERSONALITY OF TEACHERS AND
ACCOUNTANTS)

ปริญญานิพนธ์

ของ

วลี สันติพงศ์

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สิงหาคม ๒๕๑๕

การศึกษาเปรียบเทียบมูลชีพของครูกับนักบุญ

บทกวี

ของ

วสันต์ วัฒนพงศ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สิงหาคม ๒๕๑๕

การศึกษาร่วมเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักเรียน

การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน และความแรงใจของครูและนักเรียน ซึ่งถือว่าแนกออกเป็นผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จ กลุ่มละ ๓๐ และ ๒๐ คน ซึ่งเป็นผู้สอนอยู่ในวิทยาลัย ๒ แห่ง นักเรียนผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จกลุ่มละ ๓๐ คน นักเรียนเหล่านี้กำลังมาอยู่ในบริษัทธุรกิจ ๒ บริษัท และธนาคารแห่งหนึ่ง

ผู้เขียนใช้แบบสอบถามของมรรคอง ๑๖ ด้าน ของ แกทเชล และแบบทดสอบความแรงใจ ในการวัดบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่าง และใช้ t - test วิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล ผลการศึกษานี้ปรากฏว่า ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เปรียบเทียบกันนี้ (๑) ครูผู้ประสบความสำเร็จอาศัยกลุ่ม (Q_2) สำหรับ ไว้วางใจ (A^-) มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งมองคนข้างจะมีความอบอุ่น ซอมออกสลับ (L) นักเรียนผู้ประสบความสำเร็จวิตกกังวลซึ่ง มั่นใจในตนเอง (I^-) สูงกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งวิตกกังวลและ อ่อนไหว (I^+) (๓) ครูผู้ประสบความสำเร็จถนัดงาน แรงขริบจริงจัง (F^-) และอาศัยกลุ่ม (Q_2) มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ แต่นักเรียนผู้ประสบความสำเร็จปฏิบัติความความเป็นจริง มากกว่า (M^-) และวิตกกังวลซึ่ง (I^-) มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งวิตกกังวลและ (I^+) (๔) ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกลัวสังคม กล้าหาญ (H^+) มากกว่าและปฏิบัติความความเป็นจริง (M^-) น้อยกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพด้านอื่นที่เหลือและความแรงใจ ครูผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จ กับนักเรียนผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จ ต่างก็มีลักษณะคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกัน.

A COMPARATIVE STUDY OF THE PERSONALITY OF TEACHERS AND ACCOUNTANTS

ABSTRACT

BY

WALLI LEESONTIPONG

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education

August, 1972

A COMPARATIVE STUDY OF THE PERSONALITY OF TEACHERS AND ACCOUNTANTS

This study attempted to compare 16 personality factors and Krengchai characteristic between teachers and accountants by dividing them into the successful and the unsuccessful groups. The subjects were 30 successful teachers, 20 unsuccessful teachers working in two colleges, 30 successful and 30 unsuccessful accountants working in two business companies and a bank.

The Cattell's 16 P.F. Test and the Krengchai Test were used to measure the personality of the subjects. The obtained data were analyzed by using t - test. It was found that significant differences at .05 level between the comparative groups were as follow : (1) the successful teachers were more group - dependent, agreeable (Q_2^-) and more reserved, cool and aloof (A^-) than the unsuccessful who were rather warmhearted, easy going and participating (A^+); (2) the successful accountants were more tough - minded, self - reliant and realistic (I^-) than the unsuccessful who were tenderminded and sensitive (I^+); (3) the successful teachers were more sober, prudent and serious (F^-) and more group - dependent (Q_2^-) than the successful accountants whereas the successful accountants were more practical, conventional (M^-) and tough - minded, self - reliant (I^-) than the successful teachers who were tender - minded sensitive (I^+); (4) the unsuccessful teachers were more venturesome, socially bold (H^+) and less practical conventional (M^-) than the unsuccessful accountants.

The personality of the successful, unsuccessful teachers and the successful and unsuccessful accountants were similar in the remained factors and Krengchai characteristic.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลือจากอาจารย์
ดร.วีรยุทธ และ ดร.นวลเจริญ วิเชียรโชติ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์สองท่าน
เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย
บุคคล และนักบัญชี ซึ่งทำงานอยู่ในบริษัทและธนาคาร กับคณะกรรมการที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
และร่วมมือกับผู้วิจัยในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ลวน สายยศ และอาจารย์อังคณา ทนศิริคณานนท์
ในการบริการ เครื่องคำนวณเลข และขอขอบคุณผู้ใกล้ชิดอีกหลายท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการวิจัย
ครั้งนี้

วัดสี หาดสีเตี๊ยม

 +

 ๒๕๖๓, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

 กรรมการ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย ตามโครงการวิจัย
การแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของครูกับบุคลากรในอาชีพอื่น ภายใต้การอำนวยการของ ดร. วีรยุทธ
วิเชียรโชติและดร. น.ล.เพ็ญ วิเชียรโชติ

สารบัญ

ปกที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	บทหลัง	๑
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	๕
	ความสำคัญของการค้นคว้า	๖
	ขอบเขตของการค้นคว้า	๖
	กำหนดยวศัพท์เฉพาะ	๗
๒	ทฤษฎีและ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑๒
	ทฤษฎีบุคลิกภาพของปรีระกอบของแคทเทิล	๑๒
	บุคลิกภาพของครู	๑๔
	บุคลิกภาพของนักบัญชี	๒๖
	ความเกรงใจ	๓๑
	ผังทฤษฎีบุคลิกภาพของครูและนักบัญชี	๓๓
	สมมุติฐานในการค้นคว้า	๓๕
๓	วิธีดำเนินการค้นคว้า	๔๕
	กลุ่มตัวอย่าง	๔๕
	เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า	๔๕
	แบบสอบถามความบกพร่องของนิสิตเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู	
	แบบสอบถามความสำเร็จและอุปสรรคความสำเร็จในอาชีพ	
	ของทนาย	๔๕

	เกณฑ์สำหรับผู้นับถวายเป็นอภิปุทธและนักปฏิบัติพิจารณา	๕๖
	แบ่งกลุ่มครูและนักปฏิบัติออกเป็นครูและไปประสบ	
	ความสำเร็จ	๕๖
	แบบสำรวจเพื่อประเมินตนเองของครู	๕๖
	แบบสอบถามองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน เวอร์ชัน B	๕๗
	แบบสอบถามความเกรงใจ	๕๘
	วิธีดำเนินการ	๕๐
	ขั้นตอนการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง	๕๐
	การทดสอบ	๕๑
	คำค้นขึ้นของการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๑
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๓
	สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	๕๓
	การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและตีความหมาย	๕๔
	การหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล	๕๔
	การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างเรื่องบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน	๖๒
	การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างเรื่องความเกรงใจ	๑๐๓
	การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ	๑๐๘
๕	สรุป วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ	๑๑๖
	ความหมาย	๑๑๖
	กลุ่มตัวอย่าง	๑๑๖
	เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๑๖
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑๓

บทที่

หน้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๓๔

อภิปรายผล

๑๔๑

ขอ เสนอแนะ

๑๔๖

บรรณานุกรม

๑๕๘

ภาคผนวก

๑๖๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของครูและนักบัญชี โดยจำแนกเป็นครูประสบความสำเร็จและครูไม่ ประสบความสำเร็จ	๕๕
๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูผู้ประสบ และครูไม่ประสบความสำเร็จ	๖๒
๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านความวิตกกังวลตัวตักกังวลสูงของครูผู้ประสบและครูไม่ประสบ ความสำเร็จ	๖๔
๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของครูผู้ประสบและครูไม่ประสบความ สำเร็จ	๖๖
๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ค่าทางคืนตัวของครูผู้ประสบ และครูไม่ประสบความสำเร็จ	๖๙
๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเองของครูผู้ประสบและครูไม่ประสบ ความสำเร็จ	๗๐
๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของนักบัญชีผู้ประสบ และครูไม่ประสบความสำเร็จ	๗๓

- ๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบ
ด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของนักบัญชีผู้ประกอบและ
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ๗๕
- ๙ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบ
ด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของนักบัญชีผู้ประกอบและผู้ไม่ประกอบ
ความสำเร็จ ๗๗
- ๑๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบด้านการใช้
อารมณ์ความรู้สึกอ่อนแอ - ทางางกันตัวของนักบัญชีผู้ประกอบและผู้
ประสบความสำเร็จ ๗๘
- ๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบด้าน
การพึ่งตนเอง - อากั๊กกลุ่มของนักบัญชีผู้ประกอบและผู้ไม่ประกอบ
ความสำเร็จ ๘๑
- ๑๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูกับ
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ๘๒
- ๑๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบด้าน
ความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูงของครูกับนักบัญชีผู้ประกอบ
ความสำเร็จ ๘๔
- ๑๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบ
ด้านการเก็บ - แสดงตัวของครูกับนักบัญชีผู้ประกอบ
ความสำเร็จ ๘๖

- ๑๔ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบ
ด้านการวิจารณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ทำางต้นแก้วของกรุกกับ
นักบุญผู้ประสบความสำเร็จ ๘๘
- ๑๖ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบ
ด้านการพึ่งตนเอง - อาศัยกลุ่มของกรุกกับนักบุญผู้ประสบ
ความสำเร็จ ๘๒
- ๑๗ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของกรุกกับนักบุญ
ผู้ประสบความสำเร็จ ๘๔
- ๑๘ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบ
ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ - วิพากษ์วิจารณ์ของกรุกกับนักบุญผู้ไม่ประสบ
ความสำเร็จ ๘๕
- ๑๙ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบด้าน
การแสวงหา - เจ็บปวดของกรุกกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ๘๗
- ๒๐ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบ
ด้านการวิจารณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ทำางต้นแก้วของกรุกกับนักบุญ
ผู้ประสบความสำเร็จ ๑๐๐
- ๒๑ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบด้านการพึ่ง
ตนเอง - อาศัยกลุ่มของกรุกกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ๑๐๒
- ๒๒ การ เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของกรุกผู้ประสบและกรุก
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ๑๐๔

การวาง	หน้า
๒๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของนักบุญผู้ประเสริฐและ ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๑๐๔
๒๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูกับนักบุญผู้ ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๑๐๖
๒๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ สำเร็จกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๑๐๗
๒๖ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้าน ความวิพากษ์วิจารณ์ - วิพากษ์วิจารณ์ของกลุ่มครู	๑๐๘
๒๗ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการ เก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มครู	๑๑๑
๒๘ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการ อารมณ์ความรู้สึกใจอ่อนแอ - ท่าทางยืนตัวของกลุ่มครู	๑๑๓
๒๙ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้าน การฟังตนเอง - อารมณ์ของกลุ่มครู	๑๑๔
๓๐ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านใน ความวิพากษ์วิจารณ์ - วิพากษ์วิจารณ์ของกลุ่มครู	๑๑๖
๓๑ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านใน องค์ประกอบการเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มอาชีพครู	๑๑๗
๓๒ การสัมพันธ์สัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบ ด้านการอารมณ์ความรู้สึกใจอ่อนแอ - ท่าทางยืนตัวของกลุ่มอาชีพครู	๑๑๘

- ๓๓ กาสัมประติหังสสัมพันธังของความเกรงใจกับมุกฉิกภาพแต่ละด้านใน
องคประกอบด้านการอาศัยกลุ่ม - พังคนเบงของกุ่มนัมมัญญี ๑๑๕
- ๓๔ กาสัมประติหังสสัมพันธังของมุกฉิกภาพแต่ละด้านในองคประกอบด้าน
การวางวิคกัจจวดท่า - วิคกัจจวดสูงของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๐
- ๓๕ กาสัมประติหังสสัมพันธังของมุกฉิกภาพแต่ละด้านในองคประกอบด้าน
การเก็บข้าว - แสดงข้าวของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๖
- ๓๖ กาสัมประติหังสสัมพันธังของมุกฉิกภาพแต่ละด้านในองคประกอบด้านการใช้
การมองควยใจเบบเบ - ท่าทางเก็บข้าวของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๘
- ๓๗ กาสัมประติหังสสัมพันธังของมุกฉิกภาพแต่ละด้านในองคประกอบด้าน
การอาศัยกลุ่ม - พังคนเบงของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๖
- ๓๘ กาสัมประติหังสสัมพันธังของความเกรงใจกับมุกฉิกภาพแต่ละด้านขององคประกอบ
ด้านวางวิคกัจจวดท่า - วิคกัจจวดสูงของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๗
- ๓๙ กาสัมประติหังสสัมพันธังของภาพวางใจกับมุกฉิกภาพแต่ละด้านขององคประกอบ
ด้านการเก็บข้าว - แสดงข้าวของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๘
- ๔๐ กาสัมประติหังสสัมพันธังของความเกรงใจกับมุกฉิกภาพแต่ละด้านขององคประกอบ
ด้านการมองควยใจเบบเบ - ท่าทางเก็บข้าวของกุ่มนัมมัญญี ๑๒๘
- ๔๑ กาสัมประติหังสสัมพันธังของความเกรงใจกับมุกฉิกภาพแต่ละด้านของ
องคประกอบด้านการอาศัยกลุ่ม - พังคนเบง ของกุ่มนัมมัญญี ๑๓๐

บทนำ

โดยภาพทั่วไปจะเห็นว่าประเทศไทยกำลังอยู่ในระยะของการเร่งรัดพัฒนาทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องมีการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไปควบคู่กันไปด้วย (กรมวางแผนการศึกษา, ๒๕๑๓ : ๖๕) มีความเห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทั้งในทางปริมาณและคุณภาพ เพื่อเป็นการพัฒนาเป็นไปตามศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ นำมาซึ่งการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้แก่เกษตรกรและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนและเงินรายได้แก่ประเทศ เพื่อลงทุนในโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเป็นทางการทั้งในด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรและเงินรายได้แก่ประเทศในระดับสูงที่สุด จะเป็นไปได้เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถทางวิชาการ ความสามารถ และมีผลของแรงงานหรือกำลังคน

ในการพัฒนาประเทศ กำลังคนที่มีปริมาณและคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (กรมวางแผนการศึกษา, ๒๕๑๒ : ๒๐๕) กล่าวได้ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเจริญทางพัฒนาของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชากร ความเจริญที่ขยายไม่เฉพาะแต่เพียงทางการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งวัฒนธรรม จะมั่นคงและเจริญอยู่ได้จะต้องอาศัยการศึกษาเป็นพื้นฐาน

อาคัมป์ เกลอ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๒ : ๒๒๐) ย้ำว่า การขยายตัวที่สำคัญของสังคมที่จะให้ทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีปัจจัย ๒ ประการ (๒๕๑๔ : ๔๔) ได้แก่ หนึ่งถึงความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจกับการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถที่จะไปแสวงหากำไรในสาขาต่าง ๆ ของเศรษฐกิจของประเทศอันจะก่อให้เกิดความเจริญทางพัฒนาขึ้นประการหนึ่งคือ การสนับสนุนการศึกษาทุกระดับและการฝึกอบรม ความเจริญทางพัฒนา

การศึกษและการฝึกอบรมจะทำให้ผลิิตาาของแรงงานสูงขึ้น

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาเศรษฐกิจจะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องอาศัยความสามารถของกำลังคน ซึ่งความสามารถดังกล่าวก็เป็นผลจากการศึกษาอบรมที่ต่อเนื่องกัน ดังนั้น การเป็นผลผลิตของการศึกษาตามหลักการศึกษา จึงนอกจากเป็นบุคคลที่มีความรู้ มีความสามารถ อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้ดียิ่งขึ้น ยังเป็นผู้ที่มีความสามารถในการประกอบอาชีพสุจริต (สุใจไว เศรษฐบุตร, ๒๕๕๖ : ๓๕)

การศึกษอบรมในแต่ละอาชีพนั้นเป็นอาชีพที่พึงประสงค์ของสังคมนั้น ต่างก็มีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจแตกต่างกันออกไป ดังเช่น บุคคลที่มีอาชีพครู (จารย์ รุ่งสีโยภักดิ์, ๒๕๑๓ : ๖) เป็นผู้ที่มีหน้าที่อันสำคัญยิ่ง ก็คือ เป็นผู้วางรากฐานการศึกษาก่อนอื่นให้มีความรู้ มีละม้ายที่ดี มีความสามารถในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะเป็นกำลังในทางเศรษฐกิจ มีความประพฤติดี รู้จักกาเลือกชีวิตของตนเองให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเบ่งงอนเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นผู้ยึดมั่นอยู่ในวัฒนธรรมของชาติ

ในเมื่อครูเป็นบุคคลที่วางรากฐานที่สำคัญดังกล่าวไว้แก่เด็ก ครูจึงควรเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ในทางบุคลิกลาา มีความรอบรู้ในการดำรงชีวิต เพื่อจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของชาติ และสามารถปฎิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (สมใจ หิทธิงม, ๒๕๑๑ : ๑)

อาชีพครูเป็นอาชีพที่บ่งชี้หน้าตาในการวางรากฐานที่ดีแก่เยาวชน อันจะทำให้ประเทศมีกำลังคนที่มีคุณภาพ แต่ในการพัฒนาประเทศ บุคคลในอีกอาชีพหนึ่ง ก็คืออาชีพนักบัญชี ได้มีบทบาทอันสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนและการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจโดยตรง เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจต้องการการส่งเสริม การลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมและการธุรกิจ ดังนั้นความคงการที่จะได้ทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศจึงมีมาก

ยุคที่ ๓ ของ (สมาคมกับบัญชีแห่งประเทศไทย, ๒๕๐๕ : ๒) ได้ยืนยันความสำคัญของรายงานการเงินที่นักบัญชีเป็นผู้เขียนขึ้น เพื่อการที่จะได้เงินมาลงทุนในกิจการ เมื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ประเทศกำลังพัฒนาซึ่งทางปกติจะขาดการการเงิน ถ้าไม่ วัลลภไลน์การหา
บุญภายในประเทศ แต่กลับมีความต้องการเงินทุนที่จะนำมาใช้ ำนาเป็นจำนวนสูง จึง
กล่าวว่า เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศ

ผู้จะหาเงินมาลงทุน ำนาจะเป็นนายทุนในประเทศก็หรือจากต่างประเทศก็
ย่อมมีความสนใจในทางสามารถหารายได้ของกิจการ ผลประโยชน์ที่ควรได้รับ ระยะเวลาด
จะไ้เงินคืนกับ และความมั่นคงของกิจการ ผู้ลงทุนจะต้องการสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็น
สำคัญจึงมีวาทะสนทนารนำเงินมาลงทุนหรือไม่เพียงใด ขอความถึงกล่าวนี้ผู้ลงทุนจะ
ทราบโดยผ่านทางบันทึกโดยอาศัยรายงานทางการเงิน (Financial Reporting) ของ
กิจการ

ในบางประเทศความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการบัญชีได้บรรลุถึงขั้นขั้นสูง
บันทึกแนบในทางการธุรกิจทั้งในด้านการเงินและการรายงานทางการเงิน จึงได้มีบทบาท
อย่างสำคัญในภาคการเงินในประเทศ ตลอดจนมีส่วนช่วยในทางกา ำนาในการ
อุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก

เดิมทีก็ ำนาจะ (สมาคมบัญชีแห่งประเทศไทย, ๒๕๐๕ : ๔๑) ได้กล่าวถ
กล่าวถึงขั้น การจัดการ ำนาทางเศรษฐกิจกับการบัญชีไว้ว่า

บัญชีได้กำหนดความการบัญชีไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า เป็นการช่วยอำนวยความสะดวก
งานเศรษฐกิจของธุรกิจดำเนินไปได้อย่างราบรื่น นักบัญชีจึงมีหน้าที่ที่รายการที่ไม่
การเงินซึ่งเกี่ยวข้องกับหน่วยธุรกิจ รวมทั้งการเรียบเรียง จัดแยกประเภท การวิเคราะห์
และรายงานผลสรุปขอรายงานที่ดี รายงานการเงินของบริษัทและธุรกิจต่าง ๆ ด้วย
ทำขึ้นตามวิธีการบัญชี แสดงผลกำไรขาดทุน ตลอดจนการมีผลกำไร ฯลฯ ในบางครั้ง
การเงินอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ เป็นการกำหนดราคาของธุรกิจ เป็นการกำหนดราคา
ของของบริษัทจำกัด ทำให้ได้การลงทุนต่อไปอย่างมีหลักเกณฑ์ ทำให้ระบบเศรษฐกิจดำเนิน
ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รายงานการเงินซึ่งนักบัญชีทำขึ้นย่อมเป็นเอกสารที่มีคุณค่า
ทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง

ความสำคัญของวิชาชีพการบัญชีที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมากมายดังกล่าว นักบัญชีจึงควรเป็นบุคคลที่นอกจากได้รับการฝึกฝนทางวิชาการและความชำนาญแล้ว ก็น่าจะมีบุคลิกและทัศนคติที่แตกต่างไปจากอาชีพอื่น โดยเฉพาะเหมาะกับการรับผิดชอบที่ต้องการความเที่ยงตรงสูง โดยคำนองเดียวกัน บุคคลในอาชีพการบัญชีควรมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์เหมาะสมเป็นตัวอย่างแก่เด็ก

เนื่องจากสภาพของงานอาชีพที่แตกต่างกัน ความรับผิดชอบที่ไม่เหมือนกัน ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความแตกต่างของบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพการบัญชี

เมื่อพูดถึงบุคลิกภาพของคน สิ่งที่เราจำเป็นต้องมาพูดถึงด้วยก็คือ ระบบสังคมอันเป็นสิ่งแวดล้อมของบุคคลมาตั้งแต่บุคคลดัดกำเนิด ทุกสิ่งทุกอย่างมีระบบกันขึงทางวัฒนธรรมของตนเอง (Wichiarajote, 1968 : 1) อันสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของสังคมในสังคม ทั้งนี้เพราะค่านิยมทางวัฒนธรรมทำให้เห็นการปรับตัวทางสังคมให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และเนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมแบบชาวเกษตร แต่เราต้องการให้บุคคลในอาชีพต่าง ๆ ทำงานพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาประเทศได้เจริญเท่าเทียมกับสังคมตะวันตกนั้น ก็คือการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมแบบไทย ๆ ไปสู่สังคมอุตสาหกรรมแบบตะวันตก ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยยุคนี้มา บุคลิกภาพแบบใหม่ เช่น แบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์ กล่าวคือกล้าแสดงความคิดเห็น ใฝ่หาความรู้ความสามารถและความสำเร็จในการทำงานเป็นสำคัญ ความขยันหมั่นเพียร มีความมั่นใจ อดทน และเกรงใจน้อย เป็นต้น ย่อมเป็นบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ

ดร. วรยุทธ วิเชียรโรติ (วิราพร เทพวิระพงศ์, ๒๕๑๔ : ๑ - ๒) กล่าวว่า สังคมไทยมีสังคมไทยวิเศษพันธุ์ เพราะเป็นสังคมที่เกรงครักต่อประเพณีดั้งเดิม มีระบบอาวุโส ขอบาย และเคารพยำเกรงผู้อาวุโส ไม่เป็นอิสระแก่ตนเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้งผู้อื่น เพราะมีค่านิยมเกรง หรือเกรงใจ ประเพณีไทยมักจะสอนให้คนอ่อนน้อมง่าย เว้นไว้และมีภูมิความกลัวแก่ผู้ใหญ่โดยปราศจากข้อโต้แย้ง และเขามองใจใคร่มีความถูกต้องจากผู้ใหญ่ในสังคมมาก ใจว่าเป็นต้องรับผิดชอบในตนเอง ทำให้ขาดความกล้าในการตัดสินใจ ขาดความกล้าริเริ่มสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ผล ขาดลักษณะความเป็นผู้นำ กลายแต่เป็นไทยโดยทั่วไปติดนิสัยไปเป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะเกรงว่าเมื่อพูดไปแล้วจะทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ แนวทางนี้จะก่อให้เกิดใจในสิ่งใดก็เก็บเอาไว้ในใจ

๒.๒ ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- ก. องค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของ แคทเทล
- ข. ความเกรงใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. บุคลิกภาพ หมายถึง โครงสร้างของคุณลักษณะ และพฤติกรรมของบุคคล เมื่อแสดงออกมาแล้วจะบอกถึงระดับการปรับตัวที่มีลักษณะเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม บุคลิกภาพในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะถาวรอันมีผลต่อการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะได้จากแบบสอบถามชื่อ Sixteen Personality Factor Questionnaire Form B ของแคทเทล (Cattell) บุคลิกภาพทั้ง ๑๖ ด้าน และลักษณะของบุคคลที่จะได้จากแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

ก้าน A สารรวม - ขอบอกสังคม แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (A^+) เป็นบุคคลที่ชอบบอกสังคม (Outgoings) สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดี มีความอบอุ่นเป็นกันเอง ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี และไม่ถือครองอคติ คำวิพากษ์วิจารณ์

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (A^-) เป็นบุคคลที่มีลักษณะสารรวม (Reserved) ซาเย็น ไม่ประนีประนอม ขอบอกผู้อื่นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของตนเอง ไม่ยอมให้อายุเข้าโดยไม่ยอม

ก้าน B สติปัญญา แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ได้คะแนนสูง (B^+) เป็นบุคคลที่มีสติปัญญาสูง (More Intelligent) สามารถเข้าใจแนวความคิดได้เร็ว เจ็บแสบ

ผู้ที่ได้คะแนนน้อย (B^-) เป็นบุคคลที่มีความสามารถทางสติปัญญาค่ำ (Less Intelligence) เรียนรู้และเข้าใจช้า ใจทึบ

ก้าน C อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ได้คะแนนสูง (C^+) เป็นบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคง (Emotionally Stable) เบื่อหน่าย มองชีวิตตามความเป็นจริง สามารถรักษาวินัยของกลุ่มได้มั่นคง

ผู้ที่ได้คะแนนน้อย (C^-) เป็นบุคคลที่มีอารมณ์อ่อนไหว (Affected By Feeling) หงุดหงิด โกรธง่าย และไม่คอยรับผิดชอบ

ก้าน E อิสระตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (E^+) เป็นบุคคลที่มีความเป็นอิสระแก่ตนเอง (Independence) ก้าวร้าว มีความมั่นใจในตนเอง มีกฎเกณฑ์สำหรับตนเอง ชอบการมีอำนาจ

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (E^-) เป็นบุคคลที่มีลักษณะยอมตน (Humble) มักจะยอมผู้อื่น ใจดี พร้อมที่จะประนีประนอมตามแบบแผน

ก้าน F ทำความสบาย - ถัดวัน แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (F^+) เป็นบุคคลที่มีลักษณะตามสบาย (Happy-go Lucky) ว่องไว ช่างคุยและเบิกบาน

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (F^-) เป็นบุคคลที่มีลักษณะเกรงขาม (Sober) จริงจัง
ระมัดระวัง น่าเชื่อถือ

ก้าน G ไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่ แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (G^+) เป็นบุคคลที่ข้อตรงต่อหน้าที่ ก่อการงานสูง
(Conscientious) เป็นคนมีแผนงาน ชยันและพากเพียร

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (G^-) เป็นบุคคลที่ไม่มีจุดหมายที่แน่นอน (Expedient)
มักสะเพร่า และขาดความพยายาม

ก้าน H กล้าสังคม - ขี้อาย แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (H^+) เป็นบุคคลที่กล้าเสี่ยง (Venturesome) กล้าหาญ
ชอบเข้าสังคม ชอบลองของใหม่ ๆ

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (H^-) เป็นบุคคลที่ขี้อาย (Shy) ขี้อาย มักมีความรู้สึกอาย
ผูกและแสดงออกช้า ไม่ชอบอาชีพที่ต้องติดต่อกับคน

ก้าน I จิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (I^+) เป็นบุคคลที่ใจอ่อนแอ (Tender-Minded) มีอารมณ์
อ่อนไหวง่าย เอาใจยาก ต้องการความช่วยเหลือและความเห็นใจจากผู้อื่น กังวลพิวาคคนอื่น

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (I^-) เป็นบุคคลที่มีจิตใจเข้มแข็ง (Tough-Minded) จริงจัง
ต่อชีวิต มีความรับผิดชอบ พอใจในตนเอง เขามักจะทำแค่สิ่งที่เห็นว่าเป็นไปได้และเป็นความจริง

ก้าน L ไว้วางใจ - ระแวง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (L^+) เป็นบุคคลที่ไม่ไว้วางใจใคร (Suspicious) ยึดถือแต่
ความคิดเห็นของตนเอง สนใจแต่ตัวเอง เป็นสมาชิกที่ไม่ดีของกลุ่ม

ผู้ที่ทำคะแนนได้ต่ำ (L^-) เป็นบุคคลที่ไว้วางใจผู้อื่น (Trusting) ง่าย
ไม่ชอบการแข่งขัน เข้ากับคนอื่นได้ดี เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

ท่าน M เพื่อดัน - ปฏิบัติตามความเป็นจริง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (M^+) มักเป็นบุคคลที่ช่างฝัน (Imaginative) มีแรงจูงใจในตนเอง ไม่ชอบทำตามแบบแผน ไม่สนใจสิ่งที่ปฏิบัติได้

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (M^-) มักเป็นบุคคลที่กระหายจะทำในสิ่งที่ปฏิบัติได้จริง และสิ่งที่ถูกต้อง (Practical) มักสนใจกับรายละเอียดในภาวะฉุกเฉิน สามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่อารมณ์เสีย บางครั้งก็ขอขานการ

ท่าน N ตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (N^+) มักเป็นบุคคลที่ฉลาดแหลมคม (Shrewd) ช่างวิเคราะห์ ไม่อ่อนไหวง่าย

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (N^-) มักเป็นบุคคลที่เปิดเผย (Forthright) เป็นคนเรียบ ๆ ใจอ่อน เอาใจง่าย บางครั้งเป็นคนไม่เรียบร้อยและเก้งก้าง

ท่าน O ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (O^+) มักเป็นบุคคลที่มีแต่ความหวาดหวั่น (Apprehensive) เสร้าหมอง มักมีความวิตกกังวลในปัญหาต่าง ๆ อย่างเด็ก ๆ ขาดความรู้สึกลดภัย และมีความวิตกกังวลสูง

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (O^-) มักเป็นบุคคลที่มีประสาทมั่นคง (Placid) มีวุฒิภาวะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และความสามารถของตนในการทำงาน

ท่าน Q₁ อนุรักษ์นิยม - ชอบทดลอง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (Q_1^+) มักเป็นบุคคลที่สนใจในเรื่องที่ต้องมีการทดลอง (Experimenting) ช่างสงสัยและช่างถาม ไม่จำเรื่องใหม่หรือเก่า ออกนอกกรอบความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลง

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (Q_1^-) มักเป็นบุคคลที่หัวเก่า (Conservative) เชื่อมมั่นในสิ่งที่ตนเชื่อ และสิ่งที่ตนได้รับการสั่งสอนมา ถอดถอนและพยายามประวิงการเปลี่ยนแปลง มักไม่สนใจการใช้ความคิดวิเคราะห์

ท่าน Q₂ อาศัยกลุ่ม - ฟังตนเอง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (Q_2^+) มักเป็นบุคคลที่พึ่งตนเอง (Self - sufficient) เคยชินกับการทำงานตามวิธีของตน เจ้าความฉึก ใ้เบื้องการความสนับสนุนจากผู้อื่น
ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (Q_2^-) มักเป็นบุคคลที่ชอบทำงานหรือตัดสินใจร่วมกับคนอื่น (Group - dependent) ขึ้นอยู่กับการยอมรับของสังคม หรือหมู่คณะ ขาคมติของตนเอง แต่เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

ท่าน Q₃ ไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (Q_3^+) มักเป็นบุคคลที่มีการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตน ใ้ถี่ (Controlled) สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (Q_3^-) มักเป็นบุคคลที่ไม่สนใจที่จะควบคุมตนเอง ขาควินัย (Undisciplined Self - Conflict) มีความขัดแย้งในตัวเอง ปรับตัวได้ไม่ดี

ท่าน Q₄ ย่อนคลาย - เคร่งเครียด แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ผู้ที่ทำคะแนนได้สูง (Q_4^+) มักเป็นบุคคลที่มีความเครียด (Tense) ตื่นเต้น ตกใจ และหงุดหงิดง่าย มีความคับข้องใจ และใจร้อน

ผู้ที่ทำคะแนนได้น้อย (Q_4^-) มักเป็นบุคคลที่ไม่เคร่งเครียด (Relaxed) อารมณ์เย็น รักสงบ แต่อาจมีความพอใจในสถานการณ์ต่าง ๆ มากก็อาจจะนำไปสู่ความเกียจคร้าน

๒. ความเกรงใจ หมายถึง ความรู้สึกชนิดหนึ่งภายในตัวบุคคล ซึ่งเมื่อเกิดความรู้สึกชนิดนี้ จะทำให้บุคคลนั้นตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปอีกอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่พฤติกรรมที่ตนอยากตอบสนอง หรือบางครั้งก็ระงับไม่ตอบสนอง สาเหตุที่ทำให้เกิดความรู้สึกชนิดนี้เนื่องมาจากกลัวคนอื่นจะเสียหน้า หรือเสียหน้า เพื่อรักษาสัมพันธภาพอันดี ความรู้สึกเกรงใจนี้อาจแปรเปลี่ยนไปตามสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่นอาจจะรู้สึกเฉย ๆ หรือไม่เกรงใจต่อคนหนึ่ง รู้สึกเกรงใจบางคนหนึ่ง แต่รู้สึกเกรงใจมากต่ออีกคนหนึ่ง (วิราพร เทพวิระพงศ์, ๕๑๔ : ๕) ความเกรงใจที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ักได้จากแบบสอบถามวัดความเกรงใจ ของ ดร.วิรุพุทธ วิเชียรโชติ

เอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ก. ทฤษฎีบุคลิกภาพ องค์ประกอบของแคทเทิล (Cattell's Factor Theories)

บุคลิกภาพในสังคมระดับกลุ่ม

แคทเทิลเห็นว่า สถาบันทางสังคมที่ครอบคลุม เช่น ไม่มีชีวิตหรือบุคลิกภาพมีหลายสถาบัน
แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือครอบครัว สถาบันอื่นมีบทบาทสำคัญรองลงมาคือ โรงเรียน สถาบันอาชีพ กลุ่ม
บุคคลเป็นสมาชิก ศาสนา พรรคการเมือง และประเทศชาติ สถาบันเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อ
ได้ ๓ ประการด้วยกัน

๑. สถาบันแรงใจที่จะทำให้เกิดลักษณะ หรือบุคลิกภาพชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งหมายถึง
ลักษณะบุคลิกภาพที่สังคมนั้นต้องการ อาจรวมถึงอุปนิสัย และบุคลิกภาพเฉพาะ
 ๒. วงศ์ประกอบทางกานินเวทวิทย์หรือสถานการณ์การดำรงอยู่ทำให้เกิดบุคลิกภาพ ซึ่ง
สถาบันในสังคมมีใ้คงใจจะให้เกิดขึ้น
 ๓. เมื่อเกิดรูปแบบของพฤติกรรมซึ่งเป็นผลของกระบวนการชีวโคซอสของสองข้อข้างบน
แต่ละบุคคลอาจพบว่าจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขบุคลิกภาพของเขาต่อไปอีก
- ฉะนั้นการที่จะเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพให้ได้ก็เพียง ๒ จะต้องพิจารณาถึงความสำคัญ
ของสถาบันของสังคมต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพ ทั้งทั้งแต่สถาบันครอบครัวไปจนถึงระดับชาติหรือ
วัฒนธรรม

กฎของการสร้างบุคลิกภาพ (Principles of Personality Formation)

แคทเทิลได้สรุปสิ่งที่เป็นที่กันพบออกมาเป็นกฎหนึ่งชุดรวม ๑๙ กฎด้วยกัน
กฎเหล่านี้เกี่ยวกับแรงขับเดี่ยว (Single drive) การเรียนรู้โดยมีเจตนาอย่างเดี่ยว การรักษา
โครงสร้างของวงจรยาว โครงสร้างของตัวตน บุคลิกภาพของบุคลิกภาพ บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม
ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงกฎดังกล่าวเพียง ๓ ข้อ คือ

กฎข้อ ๑ แบบของความเครียดที่ก่อเป้าหมายได้ ความเครียด แบ่งออกเป็น ความเครียดที่ก่อจุดหมายทั่วไป กับความเครียดที่ก่อจุดหมายย่อย ๆ ซึ่งอยู่ประกอบกันเป็นชุด ความเครียดใด ๆ ก็ตามแสดงออกและวัดได้โดยการที่เราพิจารณาเรื่องเราจำได้ และความโน้มเอียง ที่บุคคลจะมีการกระทำเฉพาะอย่าง ความเครียดที่ก่อจุดหมายใหญ่จะหมดไปเมื่อบุคคลสามารถไปถึง เป้าหมายได้เท่านั้น ท่านเองก็เกี่ยวกับความเครียดที่ก่อเป้าหมายเฉพาะอันจะกลายเป็นเมื่อบุคคลบรรลุ เป้าหมายนั้น ความเข้มของการกระทำขึ้นอยู่กับความเครียดที่ก่อจุดหมายแต่กำเนิดทั้งหมด และขึ้นอยู่กับความเข้มของสถานการณ์ที่เป็นเครื่องเร้า

กฎข้อ ๒ การได้รับกามพอใจในความแข็งแรงนั้น แม้ว่าเราได้รับข้อได้เปรียบเมื่อเราเปลี่ยน บุปนิสัย แต่การเปลี่ยนพฤติกรรมอาจถูกต่อต้าน ตัวอย่างเช่น อาจเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ หรืออาจจะไม่ เกิดขึ้นเลย ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมที่จะแข็งแรง

กฎข้อ ๓ การกระจัดกระจายเนื่องจากความตึงเครียดและการขาดหาย การเร้าที่ต่อเนื่อง ไปด้วยเรื่อย ๆ ของหน่วยพลัง และจุดหมายที่ขาดหายเพราะยังไม่ถึง ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแปรปรวน สิ่งนี้ทำให้บุคคลต้องหันไปสนใจ และเพิ่มความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของตนอง (เช่น เกี่ยวกับการเพิ่มความตึงเครียดโดยการสนใจตนเอง)

อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าหรือบุคลิกภาพรวมของบุคคลกลุ่ม เราศึกษาจากในแง่ของ วัตถุประสงค์ที่ก่อบุคลิกภาพส่วนบุคคลภายในกลุ่มนั่นเอง

บทเทศถือว่า บุปนิสัย (Trait) คือ "โครงสร้างทางจิต" เป็นตัวกระทำให้พฤติกรรม ของบุคคลคงที่ บุคคลแต่ละคนต่างก็มี บุปนิสัยรวมทั้งสามัญลักษณ์ (Common Trait) ด้วยกัน ทั้งนี้ อย่างน้อยที่สุดก็มีประสบการณ์ทางสังคมอย่างเดียวกัน ส่วนบุปนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์หรือวิสามัญ ลักษณ์ (Unique Trait) หมายถึงบุปนิสัยที่มีอยู่เฉพาะบุคคลคนใดคนหนึ่งโดยที่จะไม่พบในบุคคลอื่น ในรูปแบบเดียวกัน

บทเทศแยกบุปนิสัยออกเป็น ๒ ชนิด ชนิดแรกคือ บุปนิสัยพื้นผิว (Surface Traits) นี่เป็นตัวแทนของการรวมกันของตัวแปรที่เห็นได้หรือเปิดเผย ชนิดที่สองบุปนิสัยพื้นถล (Source Traits) เป็นตัวแปรที่เข้ามากำหนดการแสดงออกหลายแบบของบุปนิสัยพื้นผิว บุปนิสัยพื้นถลนี้มีความสำคัญยิ่งกว่าบุปนิสัยพื้นผิว เพราะมีโครงสร้างที่ประกอบเป็นบุคลิกภาพ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เรา

ต้องศึกษาเมื่อพบปัญหาพัฒนาการบุคลิกภาพ ปัญหาโรคทางกายที่มีสาเหตุทางจิตใจ "กระบวนการรวม" เปลี่ยนแปลงในบูรณาการของบุคลิกภาพ (Dynamic Integration)

อุปนิสัยอาจแบ่งออกได้ตามแผนที่แสดงออก ถ้าหากว่าเมื่ออุปนิสัยทำให้บุคคลกระทำเอาความมุ่งหมายใดก็ตาม เรียกว่า อุปนิสัยแรงขับ (Dynamic Traits) ถ้าเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ที่บุคคลได้บรรลุเป้าหมาย เรียกว่า อุปนิสัยความสามารถ (Ability Traits) แต่ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของงานโครงสร้างเป็น ความเร็ว พลัง เป็นต้น เรียกว่า อุปนิสัยทางอารมณ์ (Temperament Traits) การแสดงพฤติกรรมใดก็ตามมักแสดงออกในรูปแบบอุปนิสัยทั้ง ๓ แบบ อุปนิสัยแรงขับ (Dynamic Traits) มีความสำคัญมากกว่าอุปนิสัยความสามารถและทางอารมณ์ เพราะมันยึดหยุ่นและนำพาถึงความแปรเปลี่ยนส่วนมากของพฤติกรรม

Ergs เป็นอุปนิสัยที่เป็นแผนของร่างกาย เป็นอุปนิสัยที่เกี่ยวพันกับหัวใจ และมาจากโครงสร้างของหัวใจให้ความหมาย Ergs ว่าเป็นอารมณ์ทางจิตที่สัมพันธ์กับร่างกายอันมีมาแต่กำเนิด มันทำให้เจ้าของอารมณ์สามารถมีปฏิกิริยาตอบสนอง (เช่น แสดงความรู้สึก เอาใจใส่) วัตถุประเภทใดประเภทหนึ่งมากกว่าประเภทอื่น มีประสบการณ์ด้านอารมณ์ต่อวัตถุนี้ และพร้อมที่จะกระทำสิ่งหนึ่งและเลิกทำสิ่งอื่นเมื่อถึงจุดหมายเฉพาะของกิจกรรมนั้นได้ง่ายกว่ากิจกรรมอื่น "แบบแผนของการกระทำวันนี้" มีพฤติกรรมที่เจ้าของอารมณ์พอใจจะใช้เป็นวิถีทางไปสู่จุดหมายที่ต้องการ

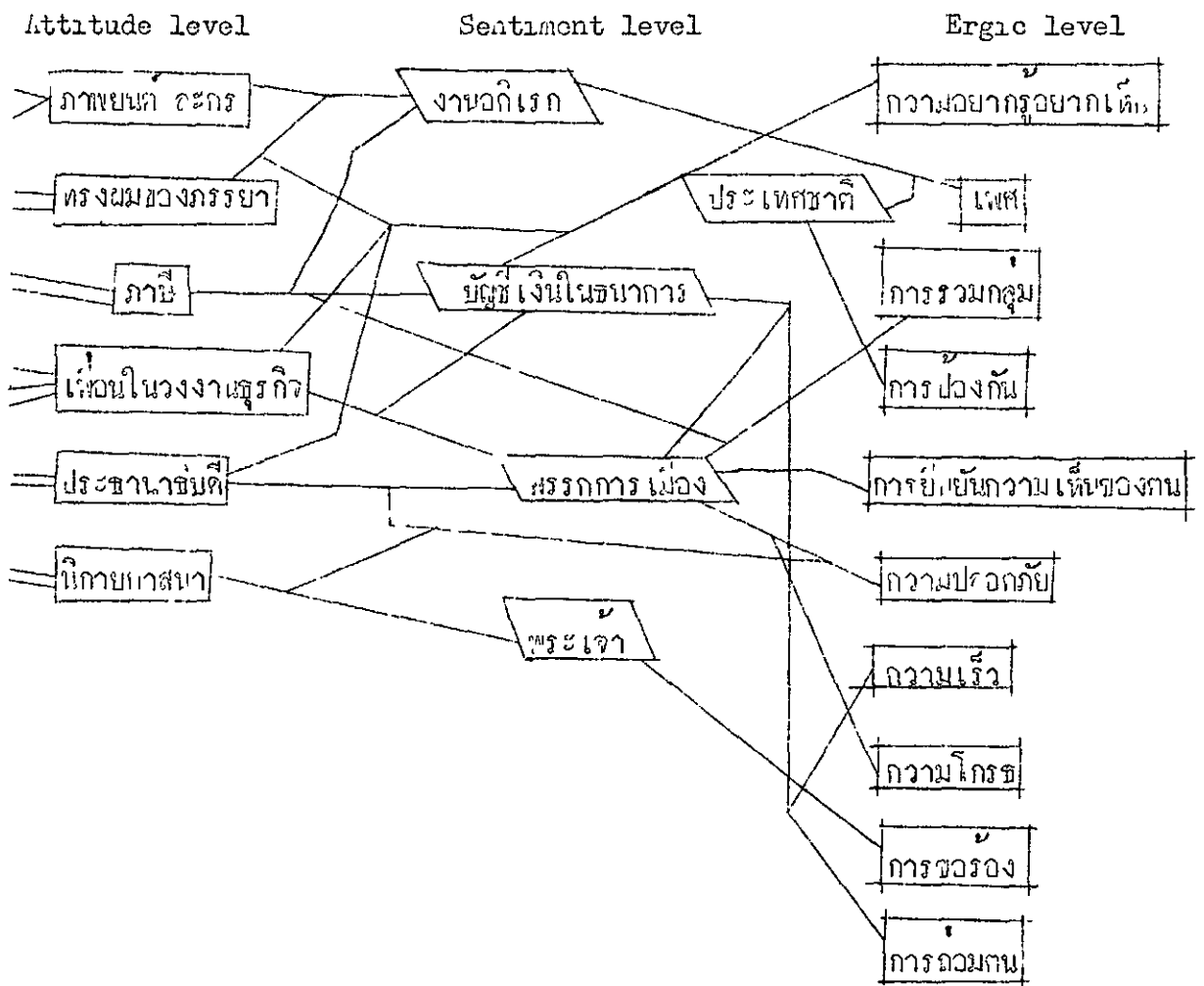
แรงผลักดันทางเพศ (Sex Drive) มาอธิบายถึงการทำงานของ Ergs ซึ่งใกล้เคียงกับทฤษฎีทวิเกราน์มาก เขาค้นหาพฤติกรรมของ Ergs และขยายการทางชีววิทยา แล้วเสนอ Ergs ไว้ ๑๐ อย่าง คือ เหน็ด การเป็นความเห็นของตน การดี (กลัวหรือวิตกกังวล) การป้องกัน การเข้าร่วมกลุ่ม ความต้องการการพักผ่อน การสำรวจ (ความอยากรู้อยากเห็น) การรักในตนเองด้วยกัน การชดเชย และการสร้าง

Metaergs เป็นอุปนิสัยแรงขับและได้รับการก่อมเกลียวจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ หิเล็กิจิ ความสนใจ และความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Attitude Interests and Sentiments) ความอ่อนไหวทางอารมณ์ เป็น Metaergs ที่สำคัญที่สุดต่อพฤติกรรมของบุคคล

ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Sentiments) เป็นโครงสร้างของอุปนิสัยที่ไว้วางใจได้มา
จากสิ่งแวดลอมทำให้เป็นเงาของเงาใจใส่ตัววัตถุบางประเภทความรู้สึกหรือคอมม่อนในอาการที่
เฉพาะ

ถึงกับองการอุดหนุน (Concept of Subsidiation)

ถ้าเราก็กฎอุปนิสัยที่สัมพันธ์กันว่าขมหนึ่ง จะพบว่าโดยทั่วไป ก่อนถึงจุดหมายสุดท้ายจะ
ต้องมีจุดหมายที่เป็นตัวแทน อุปนิสัยทั้งหลายที่นำมาใจไว้อะไรไปก็ถึงจุดหมายนั้น ชั้นแรกจะมีอุปนิสัย
สำรองซึ่งจะทำให้ไถ่มาซึ่งจุดหมายวันสุดท้าย

ตามปกติการปฏิวัติการของอุปนิสัยแรงขับ (Dynamic Traits) มักจะซับซ้อนกว่าในรูป เวลาเราสำรวจการกระทำใดก็ตาม จะเห็นว่ามีสิ่งสำคัญมากมาย ประกอบด้วย Ergs เฉพาะอย่าง ความอ่อนไหวทางอารมณ์และทัศนคติ จะเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างเกิดมาจากทัศนคติ "จะความพอใจเฉพาะบางอันจากทางมายมือ" นั่นคือเหตุผลเฉพาะซึ่งอยู่ห่อหุ้มของความอ่อนไหวทางอารมณ์หรือทรงกลางไปสู่จุดหมายของ Ergs ทางขวามือ วัตถุประสงค์ใดก็ตามจะส่งเสริมจุดหมายของ Ergs หลายประการ และในเวลาเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจหลาย ๆ ประการจะเกิดขึ้นเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์

กระบวนการนี้ทำให้บุคคลไร้ทางยอมไปสู่เป้าหมายเฉพาะใด ๆ ทางตรง เพราะว่าไม่แรงจูงใจในรูปแบบใดเกิดจากอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งมนุษย์ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจชนิดนี้ อันเป็นผลทำให้ประสบกับอุปสรรคเกิดความกับข้องใจ

บทเทศเห็นว่า อิทธิพลของถนนเรอิมแนลใหม่ที่ว่า "อุปนิสัย" หรือก่อตัวการเปลี่ยนแปลง เราถึงข้อแรกไม่ว่า ความร่วมมือในการแข็งขัน (Disposition Rigidity) ความพร้อมอันนี้จะแปรผันอุปนิสัยแรง ๆ ในตัวบุคคลเท่า ๆ กันที่จะแปรผันในลักษณะบุคคล โดยทั่วไป แล้วรูปของพฤติกรรมที่เขียนฐานจะก่อตัวการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดหรือ รวบรวมจะแข็งขันมากที่สุด และมากยิ่งขึ้นกว่าอุปนิสัยแรงขับที่ก่อจากการถ่ายทอด

ตัวตน (Self) โดยปกติขบวนการของการสังเกตการณ์เป็นปกติอันนี้โดยอยู่ภายใต้ประสบการณ์ที่มั่นคง อันจะเป็นสิ่งที่ทำให้ถนนเรอิมแนลการ กล่าวได้ว่า Self เป็นความสามารถที่จะพิจารณา Self ทางกายภาพและ Self ทางสังคม ในการพิจารณาที่ ความพึงพอใจที่เราได้รับจากการสมปรารถนาใด ๆ ก็ตามจะกลายเป็นเกร็ดอุกหนุนส่วนหนึ่งของความอ่อนไหวทางอารมณ์อันจะมีผลต่อสวัสดิภาพของ Self ทั้งหมด

Self Sentiment เกิดขึ้นเมื่อบุคคลสมปรารถนาและกลายเป็นเกร็ดอุกหนุน
Self ทั้งหมด

การปฏิวัติการของอุปนิสัย แรงขับใดก็ตามจะมี Self Sentiment เป็นส่วนรวมอยู่บ้างเสมอ และความพร้อมที่อุปนิสัยแรงขับอันนี้จะแสดงตัวออกมาขึ้นอยู่กับว่า อุปนิสัยนั้นเหมาะสม

สัมพันธ์กับ Dynamic Law of Effect ในการนำไปสู่หลักการของการสร้างรูปแบบของพฤติกรรมใหม่

ทางเลือกที่แปรเปลี่ยนข้อ ๒ ทางเลือกเปิดโอกาสให้ผู้กระทำได้หลายอย่าง เช่น เพิ่มกิจกรรมเพื่อระดมปรารถนา ระบายความโกรธเพื่อเอาชนะสิ่งที่กีดขวางและสมความต้องการ ใช้ความโกรธจนทำให้ตนเป็นคนไร้ประสิทธิภาพ เมื่อต้องเผชิญกับสิ่งที่กีดขวาง

ทางเลือกที่แปรเปลี่ยนข้อ ๓ เกิดขึ้นเมื่อนักคิดมีการตอบสนองต่อสิ่งที่กีดขวางด้วยความโกรธแต่ก็ยังไมอาจระแวงระมันได้ อาจเกิดการตอบสนองได้ ๔ ทางด้วยกัน คือ (๑) พมดหวังหรือปกเล็ก (๒) กลัวและถอยหนี (๓) แสดงความก้าวร้าวอย่างไม่มีประสิทธิภาพ (๔) การตั้งใจใจกับการเพ้อฝัน ถ้าบุคคลตอบสนองโดยวิธีที่สองและสาม ไม่ว่าเขาจะถอยหนีหรือก้าวร้าวสถานการณ์หรืออาจพาไปสู่จุดหมายตนสำเร็จ หรือมิฉะนั้นเขาจะปกเล็กและพยายามปฏิเสธสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความตองการนั้นเสีย

ทางเลือกที่แปรเปลี่ยนข้อ ๔ เป็นการล้มเลิกความตั้งใจ โดยบุคคลเป็นเอนจากการปรับตัวที่ให้เกิดจากภายนอกไปสู่การปรับตัวภายใน ในการปฏิเสธหรือการล้มเลิกซึ่งความต้องการ ความวิตกกังวลมีบทบาทสำคัญที่สุด เกิดลักษณะทางเลือก ๔ ประการด้วยกัน คือ (๑) เก็บกดความตั้งใจเอาไว้เน้นกับปฏิเสธด้วยความสมัครใจ และต่อต้านที่จะแสดงปฏิกิริยาที่เขารองเขารอบกับความตองการนั้น (๒) พยายามเก็บกด แต่เป็นขบวนการที่ถูกกดไม่พอใจ ในกรณีนี้บุคคลจะกลัวไถ่อดที่ยอมรับไม่ได้ออกไปจากจิตสำนึก (๓) โดยไว้จิตสำนึก บุคคลอาจจะเปลี่ยนความตองการนี้เป็นการทดเทิด โดยหาจุดหมายที่สังคมยอมรับมาทดแทนอย่างรู้ตัว (๔) บุคคลอาจจะกลับไปใช้พฤติกรรมที่ไม่ได้ปรับปรุงซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือมิฉะนั้นก็พาลเกรหรือหาจุดหมายอื่นที่สังคมไม่ยอมรับมาแทน

ทางเลือกที่แปรเปลี่ยนข้อ ๕ มีการตอบสนอง ๔ แบบ คือ (๑) แ่ผ่นอย่างไม่รู้ตัวและบางครั้งก็รู้ตัว (๒) เก็บกดอย่างไถ่อดให้อยู่ในจิตไร้สำนึกตลอดเวลา (๓) เก็บกดไว้อย่างไม่มั่นคง ทบวยครั้งนั้นก็จะแสดงตัวออกทางอ้อม และมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในภายหลัง (๔) บุคคลอาจใช้การทดเทิด อย่างไม่รู้ตัวหรืออย่างไถ่เต็มใจ

ทางเรือกที่แปรเปลี่ยนข้อ ๒ เป็นความเกียกกายไม่มั่นคงและไม่ได้เพิ่มเติมที่ บุคคลจึงหา
 กวีนิพนธ์ป้องกันตัวเพิ่มเติม มี ๑๐ ประการ อันเป็นกวีนิพนธ์ป้องกันตัวของพวกจิตวิเคราะหฺ์ คือ
 เหนืออื่น การสร้างปฏิกริยาขึ้นมาใหม่ โทษผู้อื่น หาเหตุผลเอาข้างตนเอง เก็บกมมากยิ่งขึ้น กวขุม
 Ego การฉกฉวย การขายแหว่งโดยการสร้างอาการของโรคทาง ๔ ขึ้น เว้นประการแรก แคดเฟล
 ด้ว่า Ego เป็นผู้ปฏิบัติงานโดยกำหนดวิธีการตอบสนอง และ ๓ ประการหลัง Id เป็นตัวหนุน
 กำลังใจสำคัญ (Hall and Landsey, 1962 : 378 - 419)

๗. บุคลิกภาพของครู

แสตรง (Strang, 1953 : 24) กล่าวว่า บุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของ
 ผู้เรียน ครูที่ทำทางเป็นมิตร มีความสุขและเอาใจใส่ต่อเด็กจะทำได้มักเรียนสบายใจ ซึ่งเท่ากับ
 ว่า ครูใจกว้างให้เด็กเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการเรียน แต่การเป็นครูที่ไม่ใกล้ชิดกับ
 ตัวของครูเองเท่านั้น แต่ขึ้นกับลักษณะและแรงจูงใจของนักเรียนที่สอนด้วย (Canve, 1967 : 60)
 ดังนั้นทั้งครูและนักเรียนจึงต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน

ในเมื่อบุคลิกภาพของครูมีความสำคัญต่อการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน และความส่วเร็ว
 ในอาชีพครู การวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการสอนของครูจึงมีมาก
 การศึกษาเหล่านี้ทั้งที่กระทำต่อครูเอง กับนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นผู้เรียน ผู้บังคับบัญชาของครูคือ
 ใหญ่ และศึกษานิเทศก์ และกระทำกับนักศึกษาวชาครูซึ่งเตรียมตัวเป็นครูในอนาคต ตลอดจนศึกษา
 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูกับบุคคลในอาชีพอื่นในเรื่องคุณลักษณะที่ดีของครูด้วย

แจนซ์เซน (Jantzen, 1959 : 13 - 17) ได้เปรียบเทียบผลการวิจัย ๓ ครั้ง ซึ่ง
 คณะกรรมการฝ่ายนักศึกษาคูเข้าใหม่ได้สร้างแบบสำรวจ ๑๖ ประการอันเป็นองค์ประกอบที่ทำให้
 "พวกเขาเลือกเรียนครู การศึกษาครั้งแรกทำในปี ๑๙๔๖ ครั้งที่สอง ๑๙๕๔ และครั้งสุดท้าย ๑๙๕๖
 โดยกระทำกับนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง ผลของการศึกษาทั้งสามครั้งสรุปได้ว่า สิ่งที่ทำ
 ให้เด็กเลือกเรียนครูโดยไม่เปลี่ยนแปลงตลอด ๑๐ ปีที่ผ่านมา คือ ความสนใจเด็ก และเยาวชน
 (Interest in Children and Young People) นอกจากนี้เด็กมักเลือกขอ การมีรายได้แน่นอน
 และมีงาน และการทำให้สติปัญญาของตนเจริญงอกงาม และสิ่งสำคัญที่พบในการวิจัยก็คือ ครูประจำชั้น

มีพัฒนาการ เล็กเริ่มแรกของนักศึกษา เป็นอย่างมาก

ในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ มีการศึกษากับนักศึกษากฎในเรื่อง ทักษะเกี่ยวกับอาชีพการงาน บรูณโรกิ (นวลจันทร์ พิมพ์, ๒๕๖๑ : ๕) ศึกษาวิจัยการศึกษาศาสตร์หลักสูตรสองปี ซึ่งเป็นนิสิตที่ได้รับปริญญาสาขาใดสาขาหนึ่งมาแล้ว จำนวน ๗๕ คน โดยสอบถามสอบถามเกี่ยวกับทักษะการวางแผนการตั้งเป้าหมายมาศึกษาในคณะการศึกษาศาสตร์ ขณะกำลังศึกษา ก่อนออกฝึกสอน และหลังออกฝึกสอนแล้ว ผลของการวิจัยสรุปว่า ก่อนเข้าศึกษานิสิตมีความต้องการจะเป็นครูเมื่อสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า ครูเป็นผู้ที่เกียรตินายของ ครูก็ต้องถ่ายทอดความรู้ได้ และครูที่ตนไม่เคยคิดว่า เป็นครูที่สอนให้ตนเข้าใจได้ เป็นบุคคลที่มีเมตตากรุณาต่อศิษย์

แมกเคลน (Macclain) (ละเวียค บุญเกิด, ๒๕๖๓ : ๑๑ - ๑๒) ได้ศึกษานักศึกษากฎาชาชนิคมที่มหาวิทยาลัยเพนเนลซี ปีการศึกษา ๑๙๖๔ - ๖๖ จำนวน ๑๙๖ คน เป็นชาย ๙๕ คน หญิง ๑๐๑ คน อายุเฉลี่ย ๒๓ ปี หลังการฝึกสอนแล้ววาระนี้เทสได้ให้เกรด แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่เจ็ด ปานกลาง และกลุ่มต่ำ การวิเคราะห์ใช้ Point - Biserrial Correlation and Mean Whitney U Test ผลของการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบที่นักศึกษาทำงานมากที่สุด คือ ความรอบคอบ มีความตั้งใจที่จะทำความดี เป็น ฐันษาที่มีมานะ รับผิดชอบ และตั้งใจทำงาน ส่วนนักศึกษาหญิงมีองค์ประกอบสูงสุดในด้าน ความตั้งใจจริง ความเป็นอิสระ ทำงานซื่อสัตย์ซึ้ง และความมีอำนาจ ส่วนนักศึกษาผู้ชายมีความรอบคอบมาก ในขณะที่นักศึกษาผู้ชายมีความรักสนุก และมีเสน่ห์

นักวิจัยได้ใช้เวลาและความพยายามเป็นอย่างมากเพื่อที่จะบอกและคุณลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพในรอบ ๔๐ ปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังไม่อาจจะสรุปความเห็นที่แน่นอนได้ อย่างไรก็ตาม นักวิจัยได้พบ "พฤติกรรมหลายด้านของครูมีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ของครูที่มีประสิทธิภาพ นั่นคือ คุณลักษณะที่แน่นอนในทางเชิงนิกร มีความอบอุ่น ให้ความช่วยเหลือ ไม่ขู่เข็ญ ให้ความเข้าใจและยอมรับ การที่ถือว่าคุณลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งทำให้การสอนมีประสิทธิภาพก็เพราะ ลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่เฉพาะกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Thorman, 1971 : 1๙)

ทอร์แมน (Thorman, 1971 : 19 - 22) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพในการฝึก ๔ แบบ เพื่อให้เกิดทักษะของความสัมพันธ์ของพฤติกรรมระหว่างบุคคล (Interpersonal Skill)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่เรียนว่าการศึกษา ๔๔A ในปี ๑๙๖๔ มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก จำนวน ๑๑๑ คน โดยการสุ่มแบ่งนิสิตออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มแรกใช้ศึกษาความรู้เรื่องความสัมพันธ์ของพฤติกรรมระหว่างบุคคล (Interpersonal Relations) ใช้กลุ่มที่สองได้รับ Laboratory Training in Human Relation นิสิตกลุ่มที่สามได้รับการฝึกให้ทำงานร่วมกับนักเรียนมัธยม ในด้านสหภาพและการเข้าสังคม ส่วนนิสิตกลุ่มสุดท้ายเข้าเรียนวิชานี้ตามปกติ และต้องเขียนรายงานเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ทั้ง ๔ กลุ่มใช้เวลาในการฝึกเก่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความแตกต่างของนิสิตทั้ง ๔ กลุ่ม คือ The Minnesota Teacher Attitude Inventory ซึ่งวัดความอดทน ความเห็นใจและการยอมรับ อันเป็นทัศนคติที่ควรได้แก่ The Fundamental Interpersonal Relations Orientation Behavior (FIRO - B) ซึ่งวัดพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้านการแสดงออก ความต้องการ การควบคุม และการให้ความรัก The Behavioral Inventory of Interpersonal Skill (BIIS) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ตอนแรก ทัศนคติประเมินตนเอง ส่วนตอนที่สองวัดความสัมพันธ์กับนิสิตเป็นผู้นับประเมินนิสิต แบบทดสอบทั้งสองตอนนี้วัดพฤติกรรมด้านความสามารถ ความสัมพันธ์ การทำสิ่งใหม่ ๆ และความกังวลของพฤติกรรม แบบทดสอบสุดท้าย A Self - Report Questionnaire (SRQ) ซึ่งวัดวิธีรับการปฏิบัติต่าง ๆ และประโยชน์ของการได้รับการปฏิบัติจากการได้มีความสัมพันธ์กับคนอื่น

ผลของการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทั้งสองฉบับ ไม่พบความแตกต่างของนิสิตทั้ง ๔ กลุ่ม
๒. พบสรุปได้ว่า นิสิตที่ได้รับการฝึกทักษะพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งความวิจิ ทำให้มีลักษณะแสดงออกและพอใจที่จะร่วมทำงานกับผู้อื่นยิ่งขึ้น พบแนวโน้มว่า ในเมื่อการสอนต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่นกับคนที่พบบ่อย ๆ กัน การฝึกด้นักศึกษาให้ทักษะในด้านเหล่านี้จึงมีความสำคัญมาก จากผลการวิจัยทั้งสี่ครั้งยังความแตกต่างทำกับนักศึกษามหาวิทยาลัย พบสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของครูที่ถือว่าเป็นผู้พบบ่อยกับคนอื่นให้มีความอดทน มีความตั้งใจ รับผิดชอบ มีการแสดงออก มีลักษณะภาพที่ดี และมีความเมตตา กรุณา ส่วนครูที่ไม่ได้กระทำจะมีลักษณะเหล่านี้ค่อนข้างน้อย นอกจากนั้นยังรักสนุกและปีละให้คนอื่นด้วย

เป็นผู้เขียนและนักวิจัยหลายคนที่ศึกษาพฤติกรรมของครู คำศัพท์ปัญญา โดยเฉพาะหากความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพด้านการสอนกับความสามารถทางสติปัญญาปรากฏให้เห็นใจดังนี้

เกทเซลส์ (Getzels) และแจ็กสัน (Jackson) ได้สรุปความสามารถทางสติปัญญาของนักศึกษากฎไว้ว่า แม้จะนักศึกษากฎจะมีสติปัญญาสูงกว่าคนทั่วไป แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาศาสาวิชาอื่น ๆ แล้ว นักศึกษากฎจะอยู่ในกลุ่มค่าที่ต่ำในบรรดากลุ่มค่าที่สูงของกลุ่ม (Walberg, 1967 : 129)

วอลเบอร์ก (Walberg, 1967 : 128) ได้ทำการทดลองของมอร์ชและไวลเดอร์ (Morsh and Wilder) จากผลการวิจัย ๕๕ ครั้งแล้วสรุปไว้ว่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบสติปัญญาและการวัดประสิทธิภาพในการสอน เมื่อไปวัดทั้งทางบวก ทางลบ และอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า ความสามารถทางสติปัญญา อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องกันอย่างแน่นอนและแน่นอนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอน

วอลเบอร์ก (Walberg, 1967 : 129 - 131) ได้ทำการศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานว่า นักศึกษากฎที่ได้เกรดขณะเรียนในโรงเรียนมัธยมและในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนคะแนนที่ได้จากการทดสอบความถนัด และความรู้ในวิชาชีพ ไม่อาจใช้ทำนายเกรดที่จะได้ในการฝึกสอน โดยศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษากฎสาขาประถมศึกษา ปีสุดท้าย ที่ Illinois Teachers College ในชิคาโก จำนวน ๒๕๐ คน ผลการศึกษากฎว่า เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือค่าของสมรรถภาพด้านการสอน (ซึ่งได้จากการประเมินของครูใหญ่ และนักวิชาพิเศษ กับ เกรดของการฝึกสอน) ไม่มีความสัมพันธ์กับการทดสอบความถนัดและผลสัมฤทธิ์ (ซึ่งได้จากเกรดในขณะเรียนในโรงเรียนมัธยมและแบบทดสอบความถนัดด้านการเรียนในระดับอุดมศึกษา)

คณะวิชาการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยแอวอน (Avon, 1971 : 136) ได้ยืนยันผลการวิจัยของวอลเบอร์ก โดยได้ศึกษานักศึกษากฎที่ผ่านการฝึกสอนด้วยเกรดระดับ C หรือต่ำกว่า C ในสามด้านหรือมากกว่าสามด้านของคุณสมบัติต่อไปนี้ การรับผิดชอบ ทักษะการติดต่อการนิเทศ ความสามารถในการเนื้อหา ความเข้าใจเด็ก ทักษะในการใช้เครื่องมือ และการควบคุมชั้น นักศึกษาเหล่านี้สำเร็จการศึกษาในปี ๑๙๖๓ และ ๑๙๖๔ คณะวิชาการศึกษาได้ส่งแบบสอบถามถามนักศึกษาว่า ได้ทำงานเป็นครูหรือไม่ ถ้าเป็นให้บอกที่ตั้งของโรงเรียน เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับคำตอบแล้วก็ส่งแบบสอบถาม

ให้อาจารย์ใหญ่ประเมินนิสิต แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกรดฝึกสอน ผลปรากฏว่า นิสิตที่ได้ เกรดฝึกสอนต่ำ อาจารย์ใหญ่ประเมินว่า เป็นครูผู้ประสบความสำเร็จถึง ๖๗.๔ % อีก ๒๔.๓ % ไม่ได้ออกไปเป็นครู อีก ๘.๓ % ได้รับการประเมินต่ำจากอาจารย์ใหญ่

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการครองเรือนกับ เกรดในการฝึกสอน หากลองนึกถึงเหตุผลในการเรียนหรือความวามารถทางสติปัญญา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์ที่ไม่แน่นอน ทำให้ตั้งสมมุติฐานได้ว่า ความสามารถทางสติปัญญาของครูผู้ประสบความสำเร็จ น่าจะไม่แตกต่างกับของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

มีการวิจัยที่ศึกษาบุคลิกภาพของครูโดยกระทำกับครูโดยแรง ดังงานวิจัยสองครั้งที่จะกล่าวถึงนี้ แม้ว่าจะกระทำในเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านสถานที่ และเชื้อชาติ แต่บุคลิกภาพที่เฝ้าปรารภนา ของครูก็ใกล้เคียงกัน

มัทธนู ปิยะมาตา (๒๕๑๑ : ๑๒) ได้อ้างถึงการศึกษาของกู๊ดนัธ (Goodnough) ซึ่งกระทำกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฟลอริดา แจกซ์สันว็อลโฟเร็นซ์ และครูที่มาจากมหาวิทยาลัยจอร์เจีย โดยให้ครูแต่ละคนจัดอันดับคุณภาพและวิจารณ์ครู ๒ คน ที่ทำงานใกล้เคียงและไม่ได้ผลก็ นอกจากนั้นยังได้ให้ครูในโรงเรียนรัฐบาลอีกสามสิบและฟลอริดาจัดอันดับคุณภาพและวิจารณ์ครู ๓ คน คือ ครูที่ห่วยที่สุด ไม่ก็ที่สุด และอยู่ระหว่างกลาง ผลปรากฏว่า ครูทั้งสองเป็นผู้มีระเบียบดี มีความรู้มาก มีความอดทน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นกันเอง ให้ความเห็นอกเห็นใจ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และเป็นผู้ที่อดทน

มัทธนา ปิยะมาตา (๒๕๑๑ : ๒๓ - ๒๔) ได้ศึกษาบุคลิกลักษณะของครู โดยสร้างแบบสอบถามปลายเปิด และใช้วิธีการพฤติกรรมวิฤต (The Critical Incident Technique) กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในจังหวัดนครหลวงกรุงเพทนามูรี จำนวน ๑,๕๐๐ คน แบ่งเกณฑ์ตามระดับชั้นที่สอน วุฒิอาวุ และจำนวนปีที่สอน ปรากฏว่า บุคลิกลักษณะที่ดีของครูมีดังนี้ คงเสริมได้คำกว้างไว้ ยกย่องชมเชย รักเรียน เมตตาครูลูก การสอนดี ให้อำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย มีความยุติธรรม ซื่อตรง บุคลิกภาพดี ให้ความอุปการะนักเรียน และมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน

✓ เมื่อปี ๑๙๗๐ (๒๕๑๓) บรูเวอร์ (Brewer, 1970 : 243 - 246) ได้ศึกษากุณสมบัติที่สำคัญ ๑๐ ประการของการสอนในระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรี จำนวน ๑๖๗ คน ในวิทยาลัยเดอโพล (De Paul University) และมหาวิทยาลัยอื่นอีก ๔ แห่ง ในการศึกษาครั้งแรก ครั้งที่สองครั้ง ทำกับอาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเดอโพล จำนวน ๕๕ คน และครั้งที่สามครั้งทำกับนิสิตมหาวิทยาลัยอื่นอีก จำนวน ๑๒๐ คน ผลของการประเมินคุณสมบัติที่ดีของครูตามลำดับความสำคัญ ถึงนี้ ความสนใจในการสอนเนื้อหาวิชา การเตรียมการสอน ความรอบรู้ในวิชาที่สอน การกระทำที่รื้อฟื้นในการสอน ขอบข่ายของความคิดของผู้สอน ความสนใจในการช่วยผู้เรียน การวางแผนในการสอน การมีขวัญ การสามารถในการวิจัยและการเขียนข้อเขียน

จากผลการวิจัยในเรื่องคุณสมบัติ ๑๐ ประการ ของครูที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาเป็น พบเห็นว่า สิ่งสำคัญที่สุดตามทัศนะของผู้เรียน ผู้สอนด้วยกันและผู้บริหารเห็นว่า ความสนใจและความสามารถที่จะสอนว่าสำคัญที่สุด ความสัมพันธ์กับนิสิตและบุคลิกภาพของผู้สอนมีความสำคัญรองลงมา

สตาร์ (Start, 1968 : 14 - 20) ศึกษาบุคลิกภาพของครู โดยให้ครูใหญ่และครูช่วยสอน (Assistant Teachers) รวม ๓๔ คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในประเทศอังกฤษยอมแบบสอบถาม Cattell's 16 PF Test แล้วให้ครูใหญ่ประเมินความสามารถในการสอนของครูช่วยสอน ๕ คนด้วยกัน ผลปรากฏว่า ครูช่วยสอนมี 'โปรไฟล์' (Profiles) ที่คล้ายหรือแตกต่างกับโปรไฟล์ของครูใหญ่มาก มักจะได้รับประเมินในด้านความสามารถและความตั้งใจสูง ส่วนครูที่ใคร่มีการประเมินค่าสำคัญสำหรับการสอน มักเป็นกลุ่มที่เน้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวาทะที่ทันสมัย ซึ่งลักษณะเหล่านี้แสดงถึงแนวโน้มที่เขาจะไม่ยอมจำนนกับครูใหญ่

เมื่อหลายปีมาแล้ว นักทำการวิจัยถึงบุคลิกภาพของครู โดยให้ครูประเมินตนเองว่า เขาเป็นอย่างไรเป็นไหนพอใจเพียงใด แล้วนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับบุคลิกภาพของครูที่บุคคลอื่นอาจพึงประสงค์ได้ นอกจากเพื่อที่จะได้ทราบผลจริงแล้วยังขึ้น ผู้วิจัยก็ยังได้ศึกษาความขัดแย้งระหว่าง 'ตนที่เป็นจริง' (Real Self) กับ 'ตนในอุดมคติ' (Ideal Self) ของครูในร่วกับตัวเองด้วย โดยทำการศึกษาลมครั้งด้วยกัน

✓ การศึกษาก่อนแรก สมิธ (Smith, 1965 : 99 - 104) ได้ปรับปรุงแบบสอบถามการหาส่วนประกอบของ ออสติก (The Semantic Differential Procedure) โดยครูจะหาบุคลิกภาพที่

๑๒๐ คน ซึ่งสมัครเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มินิแอกอน นายทหารอากาศและทหารเกณฑ์
 ๒๐ คน แห่งฐานทัพอากาศเวสต์สโมท (Wurtsmith Air Base) เข้ามามีชีวิตอยู่ร่วมกับเขา
 ณ Mouth Pleasant State Home and Training School ในวันที่ ๓๔ กันยายน
 นิสิตที่เรียนในคณะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คณะการศึกษามีอีก ๒๗ คน กลุ่มนี้ทั้งสี่สาขากลุ่มรวมเรียกว่า กลุ่ม
 กว้อย่างที่ไปชกฏ ซึ่งที่จำนวนทั้งสิ้น ๑๓๓ คน อายุเฉลี่ย ๒๔.๗ ปี ส่วนอายุเฉลี่ยบรรดา
 ๓๓.๔ ปี ผลของการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ไปชกฏเห็นว่าทฤษฎะกับชีวิตในโลกทั่วไปมีความเข้มแข็ง
 ความอดทนแลดู ความยืดหยุ่น ความการวาง การเป็นประชาธิปไตย และความมีผู้นำ น้อยกว่า
 ที่กลุ่มอื่นเห็นว่าตนเอง ผลักดันให้แสดงว่า กลุ่มที่รู้ความเข้าใจในคุณค่าและของตน และจะ
 กลุ่มที่ไปชกฏเห็นว่า รัฐบาลทั่วไปยังมีลักษณะที่ยังไม่เป็นที่พอใจนัก

การศึกษารั้งที่สอง กระทำกับกลุ่มมัธยม ๑๕๒ คน ที่มหาวิทยาลัยแห่งเดิม วนวน ๑๔๖ คน
 อีก ๑๕๕ คน เป็นนักศึกษาจากคณะอื่น ผลของการศึกษาพบว่า กลุ่มนี้ถือว่าไม่พอใจที่
 รัฐบาลอเมริกันจะปล่อยให้สูงกว่าที่กลุ่มอื่นแสดงความเป็น โดเด่น สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์
 ความการวาง และความเป็นผู้นำ กลุ่มที่เป็นครูเห็นว่า รัฐบาลลักษณะ การบริการ และความ
 สามารถในเรื่องวินัย มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ครูประเมิน

การศึกษารั้งที่สาม สหิต โลกกระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ๖๐ กลุ่ม ๆ ละ ๑๗ คน กลุ่มนี้
 เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า ๑๕ ปี มีอายุเฉลี่ยกว่า ๔๐ ปี มีเขาเรียนกลุ่มกับบางกลุ่ม ๆ
 ว่าเป็นว่า กลุ่มครูสูงอายุ กลุ่มที่สอง เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า ๑๕ ปี อายุเฉลี่ยต่ำกว่า
 ๔๐ ปี และเรียนกลุ่มกันว่า กลุ่มครูวัยหนุ่มสาว กลุ่มที่สาม เป็นนักศึกษากลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน
 มาแล้ว กลุ่มที่สี่ เป็นนักศึกษาที่ไปเคยสอนมาก่อน กลุ่มที่ห้า เป็นกลุ่มนักศึกษาราชาวารดุสิต
 กลุ่มที่หก เป็นช่างฝึกหัดนักเรียน (Barber College Trainees) กลุ่มที่เจ็ด เป็นนักวิชาชีพสมาคม
 กลุ่มที่แปด เป็นพยาบาล กลุ่มที่เก้าเป็นกรรมกรก่อสร้าง และกลุ่มที่สิบเป็นกรรมกรในโรงงาน
 อุตสาหกรรม

ผลของการศึกษาคณะหนึ่งพบว่ากลุ่มครูวัยหนุ่มสาวประเมินครูในกลุ่มที่ไปสูงกว่า
 ที่ครูสูงอายุประเมิน ความเข้มแข็ง ความอดทนแลดู สัมฤทธิ์ ความกล้าหาญ ความการวาง
 และความเป็นผู้นำ การประเมินค่าของกลุ่มครูสูงอายุ ไม่แตกต่างกับ การประเมินค่าของนักวิชาชีพ

การรื้อถอนทางใต้ของ จังหวัดนนทบุรีและพื้นที่บริเวณวัดบางน้ำผึ้งนอก ๑๓๒ กย.
ในบริเวณวัดบางน้ำผึ้งนอก โดยให้กลุ่มกำลังบางส่วนแยกไปประจำเวรกับการรื้อถอนทางที่ ๒๓ และ ๒๔
ทางตะวันออกใกล้กับวัดบางน้ำผึ้งนอก ๕ - ๕ กย. การแบ่งกลุ่มไว้ใช้ดูแลทั่วบางน้ำผึ้งนอก ๒๓ กย.
มีกำลังตามเวรเวร ๑๓๒ กย. และอีก ๗ ค่าย มีกำลังตามเวรเวร ๑๓๒ กย.

[illegible]

ในฉบับที่ ๖๖๖ ภาวการณ์บัญชีไทยเกินกว่าสามสัปดาห์หลังครบปีบัญชี แบริดจ์ (Bradish, 1970 : 49 - 53) ทรงการระดมมา นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็วจนเลิกการงาน แห่งผู้ให้การสนับสนุนจำนวนมากเพียงใด บัณฑิตเหล่านั้นอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาที่เฉพาะของบัณฑิตศึกษา เขาได้มอบหมาย ๕๐๐ ไร่ ไปยังบริษัทใหญ่ ๆ ๕๐๐ ไร่ ทางโบราณคดี ผสมของการศึกษามองดูว่า ฝ่ายหนึ่งถือว่าเขาเป็น "คนสูงส่งในการจัดการ (Topmost in Management)" คนอื่นมองว่าประธานกรรมการ (Chairman of the Board) ประธานบริษัท (President) และรองประธานฝ่ายบริหาร (Executive Vice President) วิศวกรการจำแนกเงินได้เป็นอันดับการราว ๒๕ % ความถี่ยอดที่เริ่มทางการจัดการบริหารราว ๑๐ % และนักบัญชีเป็นอันดับการ โดยค่าจ้างแห่งทาง ๆ ถึงการราว ๑๓ % แบริดจ์ ย้ำว่า ความสำเร็จของการศึกษาไม่เพียงการตรวจสอบหลักฐาน จะเห็นได้ว่านักบัญชีเป็นผู้นำในการมีผลด้วยตนเอง เช่น เมื่อกล่าวว่าการบัญชีไทยจากการศึกษาและการบัญชีประกอบกับโอกาสของอาชีพ ย่อมหาได้ผู้ให้การศึกษาจากแหล่งอื่น ๆ การบริหารทั่วไปสามารถสำเร็จในลักษณะการบริหารขั้นสูง

จะเห็นว่าจากผลการวิจัยได้ชี้ว่า โดยโอกาสจะลดผลกระทบเชิงลบจากภาวะ
 ฉุกเฉินที่มีสาเหตุมาจากโครงสร้างผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับอาชีพของแรงงานภาค
 ภาคทางานได้ ผู้เกี่ยวข้องสำคัญ ๆ ที่มีบทบาทประสานความสัมพันธ์ การจะนำผู้เกี่ยวข้องที่มี

มารวมความเข้าใจไว้จะเป็นในคำนำความเป็นผู้นำ การตัดสินใจและการรับผิดชอบ ความกล้าหาญ
ความเข้าใจในตนเอง ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ความสามารถในการวิเคราะห
"และความสามารถทางเทคนิคอื่น

ง. ความเกรงใจ

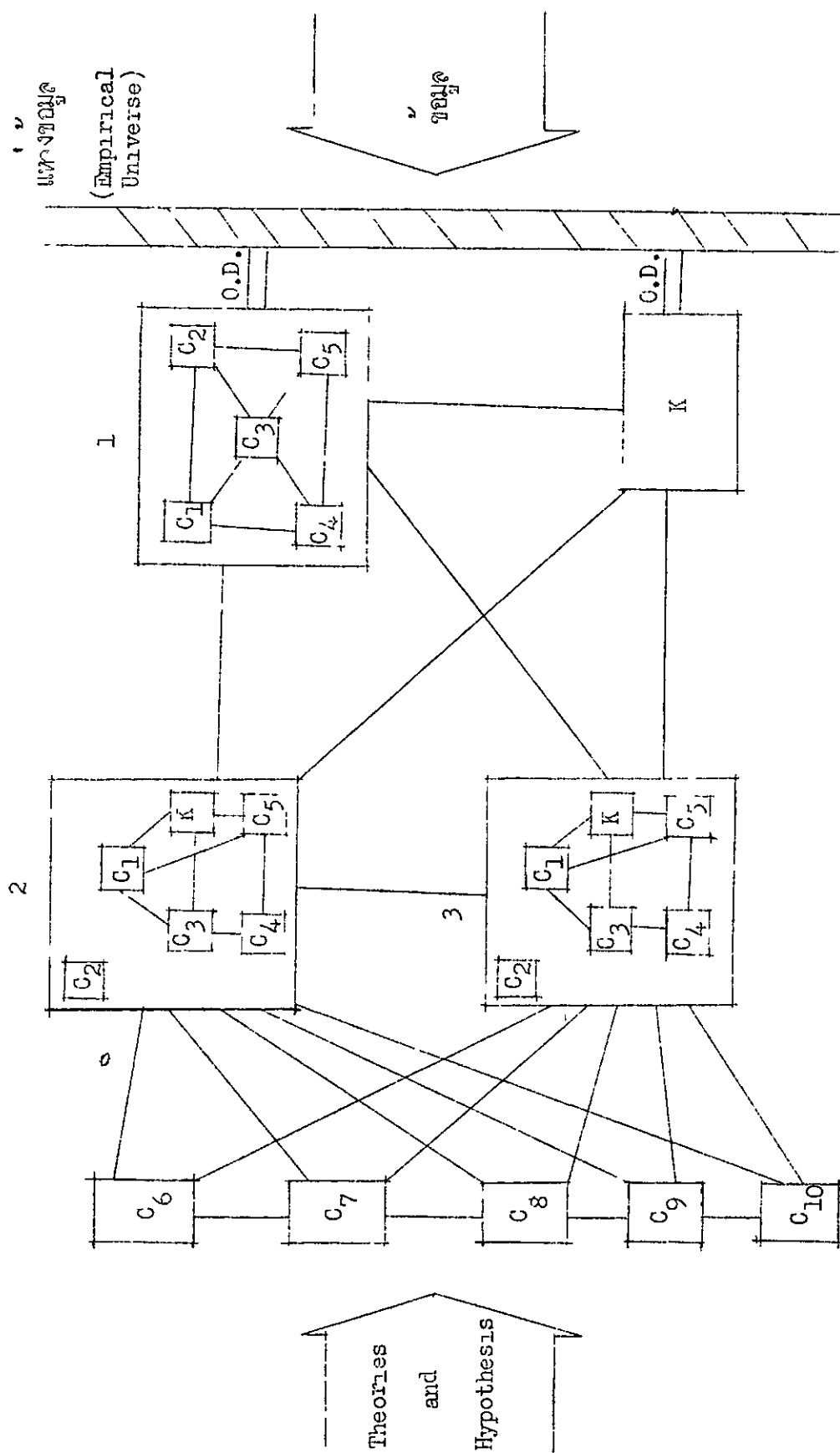
วิราพร เท่งระพงค์ (๒๕๑๔ : ๑๘๑ - ๑๘๔) ได้ศึกษาความเกรงใจกับพฤติกรรม
การแก้ปัญหาในกลุ่ม โดยกระทำกับนิสิตชั้นปีที่สาม มีการศึกษา ๒๕๑๓ ของ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร จำนวน ๕๓๒ คน ผลของการวิจัยพบว่า ความเกรงใจกับความเข้มแข็งในทางบวกกับ
ความเข้มแข็งในทางลบสัมพันธ์ โดยยืนยันว่าวัฒนธรรมประเพณี หรือค่านิยมมีบทบาทต่อลักษณะและอุปนิสัย
ของคน ทำให้พฤติกรรมของคนเราโน้มโนบไปในทิศทางต่างๆกัน

การวิจัยยังพบอีกว่า กลุ่มที่มีความเกรงใจน้อย แสดงความก้าวร้าว มีความรับผิดชอบ
ร่วมในการทำงานกลุ่ม แสดงอารมณ์ตลกขบขัน แสดงการก้าวก่ายกีดกัน และโต้แย้งกับ
ผู้อื่น ความกลัวที่ความเกรงใจมาก มีการแสดงความตลกขบขันและพูดจาที่ขบขันกว่า บุคคลที่มีความ
เกรงใจมาก มีแนวโน้มของความเป็นผู้นำต่ำกว่าบุคคลที่มีความเกรงใจน้อย

ผู้วิจัยเรื่องนี้สรุปว่า บุคคลที่มีความเกรงใจมากเกินไป ก็อาจจะก่อให้เกิดผลเสียแก่
ตัวเองได้เพราะแสดงเหตุผล เพื่อโต้แย้งคัดค้านกับผู้อื่น เมื่อผู้อื่นพูดอะไรก็มักจะ เป็นฝ่ายรับฟัง ล้อ
มุกกับเขาให้เขาหัวเราะ ไม่ยอมถอยโลมทางตรง ไม่มีการคิดในทางตรงกันข้ามเพื่อจะหาเหตุผลมาโต้แย้ง
หรือคัดค้าน ในที่สุดก็จะกลายเป็นคนกลืนใจเป็น จึงจะส่งผลเสียไปกับการประชุมปรึกษาหารือกับ
เพื่อนแก้ปัญหาบางอย่าง ทำให้งานเป็นไปอย่างล่าช้าและไปโคจรผิดที่ผิดทาง

ผลจากการศึกษาของ ปราวญากาน กัทธเนตร (๒๕๑๔ : ๑๘๗) ยืนยันไว้ว่า ค่าเฉลี่ย
ความสุภาพกับคามเกรงใจในสังคมไทยนั้นไปควบกัน และจากผลของการทดสอบของ วิราพร
(๒๕๑๔ : ๑๘๔) ก็พบว่า บุคคลที่มีความเกรงใจมาก มักไม่แสดงความก้าวร้าว มีการรับฟัง
ความคิดเห็น มีความเรียบร้อยในการวางตัว ดังนั้นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน ความเห็น
ของผู้อื่นจึงมีอำนาจและอิทธิพล และนักวิจัยยังพบความสำเร็จจากความสำเร็จของผู้อื่นจึงมีอิทธิพล มากกว่า
เกิดจากความกล้าหาญในการทำงานเกินความสามารถในหน้าที่แล้ว ก็มักจะ เป็นบุคคลที่ใฝ่ฝัน
มีความสงบ และเรียบร้อยในการวางตัว อันเป็นลักษณะของความสุภาพ บุคคลผู้ประสบความสำเร็จ

ฝั่งทฤษฎี (Theoretical Space) นักทฤษฎีของครูจะสนับสนุน

อธิบายผังทฤษฎีบุคลิกภาพของกรูเปะกับนัฏฐิ

O.D. = Operational Definition

1 = แบบทดสอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้านของ มคทท

2 = บุคลิกภาพของกรู

3 = บุคลิกภาพของนัฏฐิ

K = แบบทดสอบเกรงใจ, ความเกรงใจ

C₁ = องค์ประกอบด้านความวิตกกังวล

C₂ = บุคลิกภาพด้านสติปัญญา

C₃ = องค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสดงตัว

C₄ = องค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ทางจิตใจตนเอง - ทำางอื่นตัว

C₅ = องค์ประกอบด้านอาชีพกลุ่ม - พึ่งตนเอง

C₆ = ประเทศชาติ

C₇ = สถานบ้านชีพ

C₈ = สถานทางเศรษฐกิจ

C₉ = ภาสนา

C₁₀ = การอบรมเลี้ยงดู

ผังทฤษฎีบุคลิกภาพของกรูและนัฏฐิเขียนจากการศึกษาทฤษฎี งานด้านการศึกษาร่วม
เอกสารต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานทาง ๆ ทางสังคม (C₁, C₇, C₈, C₉ และ C₁₀)
มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อบุคลิกภาพของบุคคล โดยเฉพาะอาชีพที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ กรูและนัฏฐิ
บุคคลทั้งสองอาชีพยอมรับบุคลิกภาพทั้งที่แตกต่างและคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของการ
อบรมเลี้ยงดู อุปนิสัยเฉพาะบุคคล คุณลักษณะอันพึงปรารถนาของ บุคคลซึ่งเป็นสมรรถภาพในสถาบัน
อาชีพ เป้าหมายในการทำงาน และการดำรงชีวิต ความต้องการของประเทศชาติ การขอความช่วยเหลือ
เบื้องต้น ๆ ลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลทั้งสองอาชีพจะได้รับการทดสอบความแตกต่างไว้โดย
แบบทดสอบ ๒ ชนิดคือ แบบทดสอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบใหญ่ ๆ ๔ ด้าน
(C₁, C₃, C₄, C₅ ซึ่งต่างก็มีความสัมพันธ์กัน) กับบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (C₂) และแบบทดสอบ

ความเกรงใจ

สมมติฐานในการวัดความ

จากทฤษฎี เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานในการศึกษา และสมมติฐานที่สร้างขึ้นนี้ทั้งสมมติฐานการวิจัยและสมมติฐานเป็นกลางดังนี้

๑. กรู๊ปร่วมผสมความสำเร็วจและกรู๊ปไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานด้านสติปัญญา

๑.๑ กรู๊ปร่วมผสมความสำเร็วจน่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาไม่แตกต่างกับกรู๊ปไม่ประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาของคณะวิชาการศึกษาคณะมหาวิทยาลัยยอร์ก (Aron, 1971 : 136) เฮอร์ (Morsh) วัลเดอร์ (Valder) และ วอลเบอร์ก (Walberg, 1967 : 129 - 131) พบว่า ความสามารถในการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา การประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จของบุคคลในอาชีพการงานไม่ต่ำกว่าความสามารถ จึงน่าจะเนื่องมาจากบุคลิกภาพในด้านอื่นมากกว่าเกี่ยวกับด้านสติปัญญา

องค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง

ในสังคมไทย ฐานะทางสังคมมีแนวโน้มที่พิชิตสู่อาชีพและความคงที่ในชีวิตในการดำรงอยู่ยาก กรู๊ปที่ได้รับการประเมินจะเผชิญกับปัญหาและนิสิตผู้เรียนว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำ เพราะยอมได้รับการยกย่องจากผู้บังคับบัญชาในการทำงาน และยังได้รับการเคารพและเชื่อถือเป็นอย่างดีจากนิสิตผู้เรียนซึ่งกรู๊ปของความวิตกกังวลต่ำอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาที่ทำการสอน ส่วนกรู๊ปไม่ประสบความสำเร็จจะอยู่ในสถานะที่ค่อนข้างถ้อยในสภาพ และความรู้สึกของผู้เรียนและผู้บังคับบัญชา จึงน่าจะพบบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลสูงกว่ากรู๊ปประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เป็นอิทธิพลของสถานการณ์อาชีพที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ตามทฤษฎีบุคลิกภาพในวัยบรรทัดของกลุ่มของ แฮลและแลนด์สีย์ (Hall and Landsey, 1962 : 409) ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานในการถกเถียงของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ดังนี้

๑.๒ กรู๊ปร่วมผสมความสำเร็วจน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ (L⁺) สูงกว่า

ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๓ ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพที่กระตือรือร้น (B⁺) สูงกว่า
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๔ ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความมั่นคงภายใน (Q₄⁻) สูงกว่า
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๕ ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C⁺) สูงกว่าครู
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๖ ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความกล้าแสดงออก (H⁺) สูงกว่า
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๗ ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง (Q₃⁺) สูงกว่า
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสดงตัว

บุคลิกภาพ "แสดงออก" ขององค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสดงตัว มีความเป็นบุคลิกภาพ
เกี่ยวกับลักษณะที่ละเอียดอ่อนเพื่อมนุษยสัมพันธ์และการเป็นอิสระต่อกัน หากการศึกษาดังกล่าว
ถูกใช้ (Goodnough) และ ทอร์แมน (Thorman) เน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน
เพราะจะส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียน บุคลิกที่กระตือรือร้น เปิดเผย ขาดกุ่ม ขาด
ขบขัน เป็นกันเองของครูจึงเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาอย่างยิ่ง นอกจากสภาพความเป็นจริงการเรียน
การสอนในระดับชั้นประถมศึกษาของไทย แล้ว ศักยภาพระหว่างครูกับนักเรียนที่น้อยมาก การขาดอิสระ
ของครูในการสอน เน้นความสำคัญของความคล่องตัวของครูและความสามารถในการควบคุมดูแล
ครูมากกว่า และแบบแผนในสหรัฐอเมริกา บรูเวอร์ (Brewer, 1970 : 243 - 246) ได้พบว่า
องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการศึกษา ๑๐ ประการของการสอนที่ดีคือ ความรู้ของครูสอน
การศึกษานี้ของ ธงชัย มูรณโณ (นวลจันทร์ วัฒนวงศ์, ๒๕๑๑ : ๕) พบว่า ครูที่เก่งใช้
กิจกรรมที่พอเหมาะ

นอกจากนี้ยังพบไทยยังมีลักษณะโดยรวม เก่งขี้ขลาด ขี้กลัว ขี้เขินอาย ขี้เขินอาย
ได้แก่ลักษณะที่พึงปรารถนากว่าลักษณะ เปิดเผย รั่วรั้ง บุคลิกภาพของครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะ

และการวิจัยอื่นใดทางใด ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานให้กลุ่มประสบความสำเร็จในพฤติกรรมใดก็ตามที่กล่าว
ไว้เพื่อไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๑๒ กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านความทรงจำไม่ตรง - มีเปลี่ยน (N)
ไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๑๓ กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านความสนใจ - จิตใจ (I)
ไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๑๔ กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านความพึงพอใจ -
อารมณ์ (M) ไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบความวิตกกังวล - พึงตนเอง

๑.๑๕ กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านความรู้สึก -
กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๑๖ กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านความวิตกกังวล (G) สูง
กว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๒. นักบัญชีประสบความสำเร็จกับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

ผลจากงานสถิติ

จากนักบัญชีทั้งสองว่าเป็นอาชีพที่ค่อนข้างสูง วาดจากการวิจัยที่ผ่านมาก็คือ
จากงาน นอกจากนั้นในลักษณะที่คล้ายกัน นักบัญชีที่เรียนกับจะทำงานให้ดีกว่านักบัญชีที่เรียน
อาชวะ (Ashworth, 1968 : 47) ในการสมัครเข้าทำงานบริษัทธุรกิจก็ยิ่งดีกว่าคนอื่น
เกณฑ์ที่สำคัญประการหนึ่งในการคัดเลือกตัวนักบัญชี (Harvery, 1955 : 494) ดังนี้

๒.๑ นักบัญชีประสบความสำเร็จน่าจะมีความแตกต่างด้านสถิติ (B) สูงกว่านักบัญชี
ไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบความวิตกกังวล - วิตกกังวลสูง

เนื่องจากใบนี้เอกสารและการค้นคว้าโดยตรงเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักบัญชี
จากนักบัญชีทั้งสองกลุ่ม แต่จากการค้นคว้าของนักบัญชี ผู้ประเมินนักบัญชีเป็นกลุ่ม
และไม่ประสบความสำเร็จว่า นักบัญชีประสบความสำเร็จมักจะทำงานในตำแหน่งหัวหน้า (Group

๒.๙ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพความถนัดทาง (E⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑๐ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพความถนัดทาง (F⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑๑ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพการอาศัยความ (Q₂⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบความสนใจอารมณ์จิตใจตนเอง - ความเห็นแก่ตัว

๒.๑๒ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพความสนใจอารมณ์จิตใจ (M⁺) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑๓ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพความตั้งใจจริงจัง (I⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑๔ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเชื่อจริง (M⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบความอาศัยความ - พึ่งตนเอง

๒.๑๕ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพความเชื่อในตนเอง (Q₁⁻) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑๖ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการเชื่อเรื่องต่อหน้าที่ (G⁺) สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๓. กรูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพตามสถิติ

เนื่องจาก การประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน ไม่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา (Walberg, 1967 : 122) และจากการสรุปผลการศึกษาของ เกลตเชต และ แจกสัน (Getzel and Jackson) (Walberg, 1967 : 129) ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่ประสบความสำเร็จสูง ส่วนนักบัญชีจากการวิจัยของ AICPA Testing Project Office (Ashworth, 1968 : 47) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผ่านบัญชี

กองประกอบกิจการโสตทัศนศึกษา - ศก. กง. กว.

๖.๑๖. กรณีสืบประสมควา... คำไว้ทนายจะมีมูลค่าความ ตามนี้ (N) ไม่มากเท่ากับ
กับ... สืบประสมควา... คำไว้

๓.๑๓ การอุปสมบทความถนัดไว้หน่าจะบิณฑุอิภภททานวิชาโลกุตตารัง - วิชาโฆณนพ
(I) โฆณนพ กัมมกัมมวิญญูอุปสมบทสาเรว

๓.๑๘. การอุปสมบทวางสัจไว้แล้วผู้มีศรัทธาพาเอาของปฏิสัมพัทธมาวางเป็นจริง
(๗) ในเวลาเช้า จึงอุปสมบทวางสัจเสร็จ

โครงการพัฒนาระบบการบริการลูกค้า - พนักงานเอง

๓.๑๕ กรณีสืบประวัติการเข้าเรือนจำจะนิยมศึกษาผลงานของนักโทษ (๑๕) ไปอย่างกว้าง
กับเจ้าพนักงานเรือนจำ

๓.๑๖ กรณีสืบระดมความสำเร็วจึงจะนับพฤติการณ์การข่มขู่ทวงหนี้ (G⁺)
ไป แต่อาจยากกับบันทึกกรณีระดมความสำเร็ว

๔. กรรณเกตุ มีผู้ใดไม่ประสบความสำเร็จ

มูลนิธิภาพถาวรศิลป์ไทย

๔.๑ กรู๊วใบประสมหวานสำเร็จมาจะเป็นผลิตภัณฑ์จาก (B) ใบตากแห้ง
กับเมล็ดขมิ้น ใบประสมหวานสำเร็จ

องค์ประกอบความวิถกกังวอดำ - วิถกกังวอดำ

๔.๒. กรณีผู้ไปประชุมทวงถามสำเร็วนำจะไม่มีพฤติการณ์ทวงถามไว้วางใจ (I) ไม่
 1. หากทางกม.นักบัญชีไปประชุมทวงถามสำเร็จ

๔.๓ กรณีนโยบายส่งเสริมความสำเร็จงานระดับภูมิภาคตามประกาศที่กอง (๐) ไป
ออกทางวิทยุกับวิทยุไปส่งเสริมความสำเร็จ

๔.๔. กรูผู้ไม่ประสงค์ความชั่วร้ายที่จะมีบุคลิกภาพด้านความอ่อนน้อม (๑₄) ไม่
แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสงค์ความชั่วร้าย

๔.๕ กรณีย์ไม่ระสมความสำเร็จน่าจะไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำ (C^+) ไม่แตกต่างกับกรณีอื่นใดที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๘.๖ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะความกล้าสังข (H⁺)
ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๗ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการควบคุมตนเอง (Q₃⁺)
ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

องค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสวงตัว

๘.๘ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางสำรวม - วางออกสังข
(A) ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๙ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางลงตน (E⁻) ไม่แตกต่าง
กับกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๑๐ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางถ่วง (F⁻) ไม่แตกต่าง
กับกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๑๑ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางอภัยกลุ่ม (Q₂⁻) ไม่
แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

องค์ประกอบด้านการวางระบถวิจวอนแ - หัวทางตั้งตัว

๘.๑๒ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางนินเฒิบ (M⁺) ไม่แตกต่าง
กับกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๑๓ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางวิจวอนแ - วิจวอนแ
(I) ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๑๔ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางวิจวอนแ - วิจวอนแ
(M⁻) ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

องค์ประกอบด้านการวางอภัยกลุ่ม - พังตนเอง

๘.๑๕ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางอภัยกลุ่ม (Q₂⁻) ไม่แตกต่าง
กับกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

๘.๑๖ กรุณูปะสมความสำเร็วน่าจะมีคุณลักษณะการวางอภัยกลุ่ม (G⁺)
ไม่แตกต่างกันกับวิญญูไม่ประสมความสำเร็

៤. ក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្តនឹងមានការពង្រឹងចិត្តក្នុងការងារក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្ត
៥. ក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្តនឹងមានការពង្រឹងចិត្តក្នុងការងារក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្ត
៦. ក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្តនឹងមានការពង្រឹងចិត្តក្នុងការងារក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្ត
៧. ក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្តនឹងមានការពង្រឹងចិត្តក្នុងការងារក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្ត
៨. ក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្តនឹងមានការពង្រឹងចិត្តក្នុងការងារក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសាវ័ន្ត

សាវ័ន្ត

วิธีดำเนินการกนควา

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารุ่นนี้ไ้กระทำกับครูในสถาบันศึกษาคศครู ๒ แห่ง จำนวน ๕๐ คน และนักศึกษัที่ทำงานเป็นวิชาการ และบริษัทธุรกิจ ๓ แห่ง จำนวน ๕๐ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการกนควา

ก. แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู ผู้เขียนและคณะได้สร้างแบบสอบถามฉบับขึ้น มีคำถามทั้งหมด ๕ คำถาม และ ๒ คำตอบ

๑. ตัวอย่างแบบสอบถาม

— ความงามรู

ผู้ประสบความสำเร็จ

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๑.

๑.

๒.

๒.

๓.

๓.

๔.

๔.

๕.

๕.

๖.

๖.

๒. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบเติมข้อความตามความคิดเห็นของตน โดยอาศัยประสบการณ์ตรงที่พบเจอและให้คำตอบว่าจะเป็น ลงในแบบทดสอบที่เว้นช่องว่างไว้

๓. เกณฑ์ในการตัดสิน ไม่มีการให้คะแนน ถือว่าทุกคำตอบถูกและใช้ได้

ข. เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชา

๑. เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชาในอาชีพการ ผู้บังคับบัญชาในเกณฑ์สำหรับพิจารณาตัดสิน ผู้บังคับบัญชาของตนว่า เป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพการ เกณฑ์ ผู้เขียนและคณะได้สร้างขึ้นแล้ว ประกอบด้วยค่านี้อย่าง ๕ ค่าน มีทั้งหมด ๒๕ ข้อ

๑.๑ ตัวอย่างเกณฑ์

— การทวามรู้

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๑. มีความรู้ในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี

๑. มีความรู้ในวิชาที่ตนสอนไปทีละ

๒. รักการอ่าน การค้นคว้า และ

๒. ไม่รักการอ่าน การค้นคว้าและ

ติดตามความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ไม่ติดตามความรู้ใหม่ ๆ

๑.๒ วิธีการพิจารณา ผู้บังคับบัญชาในเกณฑ์ ผู้ที่ขอประเมินผู้บังคับบัญชาของตน

ออกเป็นรายบุคคลทุกคน และนำมาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่ม

๑.๓ วิธีการตัดสิน ผู้บังคับบัญชาแบ่งกลุ่มผู้บังคับบัญชาของตนออกเป็น ๒ กลุ่ม

คือ กลุ่มครูผู้ประสบความสำเร็จ และกลุ่มครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒. เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชาในอาชีพการ ผู้บังคับบัญชาในเกณฑ์การประเมินผลงาน

ของวิชาการและชีวิตของตน ในการพิจารณาแบ่งกับผู้ที่บังคับบัญชาออกเป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ

และกลุ่มผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๓. แบบสำรวจเพื่อประเมินตนเองของครู ผู้เขียนและคณะได้สร้างแบบสำรวจนี้ขึ้น โดยแบ่ง

ออกเป็น ๓ ค่านใหญ่ ๆ มีทั้งหมด ๕๐ ข้อ

๑. ตัวอย่างแบบสำรวจ

— การการสอน

๑. วินิจฉัยปัญหาและความต้องการของนิสิต

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

๒. มีปฏิกริยาที่เหมาะสมกับการควบคุมตนเองของนิสิต

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

๒. วิธีตอบแบบสำรวจ ผู้ตอบตอบตามความรู้สึกที่เห็นว่าตนได้ปฏิบัติอย่างแท้จริงใน
ความเท็จ ๆ ตามความมากน้อย แล้วทำเครื่องหมายลงบนตัวเลขอยู่ในสเกล

จากตัวอย่างที่ ๑ ถ้าเลือกตอบเลข ๑ แสดงว่าได้กระทำการวิวิธปัญหาคะ
ความต้องการของนิสิตน้อยที่สุดหรือเกิดขึ้นจะไม่ค่อยช่วยเหลือในกรณีใดๆ ถ้าเลือกตอบเลข ๒,
๓, ๔ และ ๕ แสดงว่าได้กระทำในเรื่องนี้บ้างเล็กน้อย กระทำพอสมควร กระทำมาก และ
กระทำมากที่สุดตามลำดับ

๓. เกณฑ์ในการให้คะแนน ให้คะแนนตามตัวเลขในสเกล ถ้าผู้ตอบเลือกตอบเลข ๑
ให้คะแนน ๑ ถ้าเลือกตอบเลข ๒, ๓, ๔ และ ๕ ให้คะแนน ๒, ๓, ๔ และ ๕ ตามลำดับ

๔. แบบสอบถามองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ฉบับ ฟอร์ม B ผู้วิจัยและคณะได้แปลและ
เรียบเรียงแบบสอบถามของแลตเทรอด The Sixteen Personality Factor Questionnaire
ใช้ในการวัดบุคลิกภาพ แบบสอบถามมี ๒ ฟอร์ม คือ ฟอร์ม A และ ฟอร์ม B ในการศึกษารั้งนี้
ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามฟอร์ม B เท่านั้น ซึ่งมีคำถามทั้งหมด ๑๘ ข้อ

๑. ลักษณะของข้อสอบ เป็นข้อความที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้ตอบเลือกตอบที่ตรงกับ
กับความรู้สึกของตนมากที่สุด ตัวอย่างเช่น

— ตามปกติข้าพเจ้าชอบเรื่องตลก และไม่ชอบเรื่องขำขันกวน

ก. ใช่ ข. ปานกลาง ก. ไม่ใช่

— ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้

ก. ไม่ค่อยนัก ข. บ้างครั้ง ก. เสมอ

๒. การออกแบบข้อสอบ ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามที่ละข้อ แล้วพิจารณา
ตนเองว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ แล้วทำเครื่องหมายในกระดานคำตอบ

๓. การให้คะแนน คำตอบที่ถูกต้องจะได้ ๒ คะแนน คำตอบที่ถูกต้องบางส่วนจะได้
๑ คะแนน และคะแนน ๐ สำหรับคำตอบที่ผิด

๔. ผลการทดลอง ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบฉบับนี้ ไปทดสอบความเชื่อมั่น โดยการทำการทดสอบซ้ำ (Test - Retest) หลังจากการสอบจริงครบถ้วนไปแล้ว ๑๐ วัน โดยกระทำกับนักเรียนภายนอกของวิทยาลัยวิชาการศึกษาแห่งหนึ่งจำนวน ๔๐ คน ได้ค่าของความเชื่อมั่นในแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

Factor A = .๖๔๖

Factor L = .๔๔๔๕

Factor B = .๕๓๓๑

Factor M = .๓๖๒๘

Factor C = .๖๕๖๑

Factor N = .๓๕๖๕

Factor D = .๕๐๕๕

Factor O = .๔๔๔๐

Factor E = .๖๖๕๕

Factor Q₁ = .๓๖๐๖

Factor F = .๓๕๕๕

Factor Q₂ = .๕๖๕๕

Factor G = .๓๕๖๕

Factor Q₃ = .๓๕๕๕

Factor H = .๕๕๕๐

Factor Q₄ = .๖๖๖๕

๖. แบบทดสอบวัดความเกรงใจ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องวัดวัดความเกรงใจ ซึ่ง ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ อวารักษ์คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร และคณะนิสิตเป็นผู้ร่างขึ้น

๑. ลักษณะของข้อสอบ เป็นข้อความถามเกี่ยวกับความรู้สึกของแต่ละบุคคลในสถานการณ์และสภาพต่าง ๆ กัน เช่น ผู้ตอบกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนกับเพื่อนที่สนิทสนม และเพื่อนที่ไม่สนิทสนม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

— ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ช่วย ปฏิบัติกับผู้บังคับบัญชา

๑. ผู้บังคับบัญชารวบรวมอาหารได้

เกรงใจ ๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ

๒. ขอยืมเงินหรือสิ่งของต่าง ๆ

กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กระทำ

๖. วิธีดำเนินการสอบ ได้ผู้ตอบว่านข้อความเกี่ยวกับสถานการณ์ได้ แล้วพิจารณาว่า
 ตามระดับกับสถานการณ์ได้หรือไม่ในชีวิตประจำวันแล้วจะมีความรู้เกี่ยวกับอะไร มากน้อยเพียงใด เมื่อ
 พิจารณาไต่ถามไปทำเครื่องหมายจนทั่วเขตที่กำกับในสเกล

จากตัวอย่างข้อ ๑ ถ้าทำเครื่องหมายจนครบเขตทางซ้ายมือ แสดงว่ามีความเกรงใจ
 ถ้าได้คำตอบกลางแสดงว่าไม่เกรงใจ ถ้าตอบเลข ๐ แสดงว่ามีความรู้เกี่ยวกับกลางๆ กำลังกั้นระหว่าง
 ความรู้สึกเกรงใจและไม่เกรงใจ

ข้อ ๒ ถ้าทำเครื่องหมายจนครบเขตทางซ้ายมือ แสดงว่ามีความกล้าที่จะกระทำ
 ถ้าตอบเลขมากแสดงว่ามีความกล้ามากถือว่าไม่มีความเกรงใจเลย ถ้าได้คำตอบกลางแสดงว่าไม่กล้า
 เลย ถ้าตอบเลขติดลบมากแสดงว่าไม่กล้าที่จะกระทำเลย ถ้าตอบเลข ๐ แสดงว่ามีความรู้สึกกลางๆ
 กำลังกั้นระหว่างความรู้สึกจะกระทำหรือไม่กระทำ

๓. การตรวจให้คะแนน จะให้คะแนน ๗ คะแนน เมื่อได้วงกลมทางด้าน ๓
 และในคะแนน ๖, ๔, ๒, ๐ และ ๑ เพื่อได้วงกลมทางด้าน ๒, ๑, ๐, -๑, -๒ และ -๓
 ตามลำดับ

๔. ผลการทดลองใช้

ก. ความเชื่อมั่นของข้อสอบ วิราภร (๒๕๑๔ : ๓๕) ได้ค่าหาความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบโดยวิธีการแบ่งครึ่ง (Split - half) แล้วผู้ตรวจของสเปียร์แมนบราวน์ ได้ค่า
 ความเชื่อมั่นเท่ากับ .๖๒๐๕ ($N = 69$) และจากการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นในการทดสอบจริง
 ซึ่งใช้วิธีเดียวกันได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๐๓๖ ($N = 225$)

ข. หากหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 ภายใน (Intercorrelation) ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว -
 อารมณ์มั่นคง (C) กับด้านอดทน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 ดังนี้

เกรงใจกับบุคลิกภาพด้าน C $r = .27$ ($N = 50$)

เกรงใจกับบุคลิกภาพด้าน E $r = -.35$ ($N = 50$)

แสดงว่าแบบสอบถามทั้งสองแบบให้ความเที่ยงตรงสูง เป็นการยืนยันว่าแบบทดสอบ
 บุคลิกภาพที่เที่ยงตรงสูง

วิธีดำเนินการ

ก. ขบวนการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง

๑. แบ่งกลุ่มครูผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพครูจำนวน ๓๐ คน และ ๒๐ คน ตามลำดับ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑.๑ ผู้เขียนสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาของครู จำนวน ๖ คน เกี่ยวกับเกณฑ์ที่จะใช้ในการแบ่งกลุ่มครูเป็นผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ

๑.๒ นำเกณฑ์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาของครู ผลการวิจัย และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะที่ดีของครู กำหนดยกแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต และจาก Draft Report of the Secondary Sub - Regional Workshop on Teacher Education (Asia Institute for Teacher Education, 1971 : 32 - 37) มาสร้างเป็น

— เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชาใช้พิจารณาแบ่งกลุ่มครูผู้บังคับบัญชาออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู

— แบบสำรวจเพื่อประเมินตนเองของครู

— เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชาใช้พิจารณาแบ่งกลุ่มครูผู้สอนเป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ โดยผู้เขียนเป็นผู้สัมภาษณ์นิสิต

๑.๓ นำแบบสำรวจเพื่อประเมินตนเองของครูไปทดสอบกับครูที่ยังคงับบัญชาโดยพิจารณาแล้วว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู

๑.๔ ผู้วิจัยก็เลือกกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ ๓๐ คน และกลุ่มครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน ๒๐ คน โดยพิจารณาจากการตัดสินของผู้บังคับบัญชา การประเมินตนเองของครู และผลการประเมินอาจารย์ของนิสิตประกอบกัน

๒. การแบ่งกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จผู้บังคับบัญชาของนักเรียนในธนาคาร และบริษัทเป็นผู้กระทำ โดยใช้เกณฑ์ประเมินผลงานที่ใช้อยู่ในธนาคารและบริษัทของตน

ข. การทดสอบ

๑. นำแบบทดสอบองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ก้าน สูตร B ที่ผู้เขียนและคณะ
เริ่มเรียบเรียงเป็นภาษาไทย ไปทดสอบกับนักศึกษาภาวภาคของวิไลชัยแห่งหนึ่งจำนวน ๕๐ คน เพื่อหา
ความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test - Retest) หลังจากการสอบครั้งแรกผ่านไปแล้ว

๑๐ วัน

๒. นำแบบทดสอบองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ก้าน สูตร B และแบบสอบถาม
ความเกรงใจไปทดสอบกับบุคคลในอาวาสและนักบวชที่มีตามที่ได้แบ่งเป็นกลุ่มผู้ที่ประสบความสำเร็จและ
ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ กลุ่มละ ๓๐ และ ๒๐ คน

๓. นำแบบสอบถามองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ก้าน สูตร B และแบบสอบถาม
ความเกรงใจกับมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์

ค่าดัชนีของการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว จึงวิเคราะห์ข้อมูลตามค่าดัชนีดังนี้

๑. การหาสถิติพื้นฐานของข้อมูลดังต่อไปนี้

๑.๑ คะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๑.๒ ความแปรปรวนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S^2	แทนความแปรปรวน
	S	แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทนผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	N	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๑.๓ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการสอบซ้ำ (Test - retest)

โดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{(N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2)(N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2)}}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทนความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	ΣX	แทนผลรวมของคะแนนการวัดครั้งแรก
	ΣY	แทนผลรวมของคะแนนการวัดครั้งที่สอง
	N	แทนจำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

๒. ทดสอบความแตกต่างระหว่างบุคคล ๒ กลุ่ม โดยใช้ความถี่ของครูและนักเรียน

โดยใช้ t - test โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทนคะแนนเฉลี่ยของครู, นักเรียน

s_1^2, s_2^2 แทนค่าความแปรปรวนของครู, นักเรียน

n_1, n_2 แทนจำนวนกลุ่มครู, นักเรียน

๓. หากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของบุคลิกภาพ ๒ ด้าน กับความถี่ของครูและนักเรียน เพื่อวัดลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปร

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้เขียนได้กำหนดสัญลักษณ์ และ
อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนครูและนักบัญชีในกลุ่ม
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
u	แทน	ความสักรวม - ชอบออกสังคม
B	แทน	สติปัญญา
C	แทน	อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง
E	แทน	ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง
F	แทน	ความถี่ถ้วน - ทำตามสบาย
G	แทน	การไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่
H	แทน	ความซื่อาย - กล้าสังคม
I	แทน	จิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ
L	แทน	ความไว้วางใจ - ระแวง
M	แทน	การปฏิบัติตามความจริง - เพ้อฝัน
N	แทน	การตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม
O	แทน	ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว

- Q₁ แทน อนุรักษนิยม - ชอบทดลอง
 Q₂ แทน การอาศัยกลุ่ม - ฟังตนเอง
 Q₃ แทน ความไม่มีวินัย - ความคุมตนเอง
 Q₄ แทน ความฉวยโอกาส - เกรงเครียด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความหมาย แบ่งออกเป็นหมวดดังนี้

๑. การหาค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการใช้เกรงมีอวัณล
๒. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้ง ๑๖ ด้าน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม คือ
 ครูผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และนักบัญชี
 ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
๓. การเปรียบเทียบความเกรงใจของกลุ่มครูผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ไม่ประสบ
 ความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
๔. ความสัมพันธ์ภายในของตัวแปรบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน

การหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของครู
 กับนักบัญชี โดยจำแนกเป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ตาราง ๑ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้านของครูและ
นักบัญชีโดยจำแนกเป็นผู้นับประสบความสำเร็จ และผู้นับไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อาชีพ							
	ครู				นักบัญชี			
	ผู้นับประสบความสำเร็จ		ผู้นับไม่ประสบความสำเร็จ		ผู้นับประสบความสำเร็จ		ผู้นับไม่ประสบความสำเร็จ	
	$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	$\bar{X}_3$	S_3^2	$\bar{X}_4$	S_4^2
ความสำรวม-ชอบออกสังคม (A)	๕.๐๓	๑๓.๕๖	๑๑.๓	๑๒.๙๕	๕.๓๓	๖.๘๕	๑๐.๐๓	๘.๑๗
สติปัญญา (B)	๖.๕๓	๖.๑๖	๖.๑	๖.๙๔	๖.๕๗	๖.๗๗	๖.๑	๓.๕๔
อารมณ์อ่อนไหว-อารมณ์มั่นคง (C)	๑๕.๓๓	๕.๙๕	๑๔.๑๕	๑๔.๓๕	๑๕.๓๓	๑๕.๕	๑๕.๙๗	๕.๕๐
ความถ่อมตน-เป็นอิสระแก่ตนเอง (E)	๑๑.๐๓	๘.๓๑	๑๑.๙๕	๑๕.๖๕	๑๖.๓	๑๖.๘๕	๑๐.๘๗	๗.๖๕
ความดีใจ-ทำตามสบาย (F)	๑๐.๙๗	๕.๙๑	๑๑.๓๕	๑๖.๑๓	๑๖.๑๗	๑๐.๓	๑๖.๓๓	๘.๙๖
การไม่ทำตามกฎ-ข้อตรงก่อนหน้า (G)	๑๔.๕	๗.๑๐	๑๓.๘๐	๘.๑๗	๑๔.๘๗	๘.๑๖	๑๔.๖๗	๖.๘๐
ความซื่อสัตย์ - กล้าสังคม (H)	๑๕.๙๓	๒๓.๑๐	๑๕.๘๐	๑๓.๙๖	๑๔.๐๗	๖๘.๖๖	๑๖.๖	๒๖.๔๖
จิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ (I)	๑๑.๔	๑๑.๙๘	๑๑.๒๐	๖.๙๑	๙.๘๓	๕.๙๓	๑๑.๐	๖.๘๗
ความไว้วางใจ - ระแวง (L)	๘.๕๓	๕.๘๔	๘.๖	๘.๖๕	๙.๘๓	๔.๐๕	๙.๙	๗.๖๑
การปฏิบัติตามความจริง-เพ้อฝัน (M)	๑๐.๘๗	๙.๐๙	๑๐.๙๕	๑๑.๙๓	๙.๖๗	๑๖.๓๗	๘.๖	๘.๖๔
การตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม (N)	๑๒.๖๓	๖.๐๓	๑๑.๗	๑๑.๖๗	๑๓.๖๓	๕.๗๐	๑๖.๒๓	๕.๙๓
ประสาทมั่นคง - หวากกลัว (O)	๙.๗	๑๓.๘๗	๑๐.๓	๑๔.๔๓	๑๑.๔๗	๒๖.๓๓	๑๑.๓๗	๑๖.๘๓
อนุรักษนิยม - ชอบทดลอง (Q ₁)	๙.๖๓	๙.๕๕	๘.๓	๖.๘๕	๘.๖๓	๖.๔๕	๘.๖๓	๑๐.๒๕
การอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q ₂)	๗.๕๓	๕.๙๘	๘.๙	๖.๖๖	๘.๘๓	๖.๐๗	๘.๘	๖.๑๑
ความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง (Q ₃)	๑๒.๙๗	๕.๙๑	๑๒.๓	๖.๖๔	๑๓.๐	๖.๖๗	๑๒.๒๓	๘.๙๔
ความอ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q ₄)	๑๐.๐๓	๑๙.๖๘	๑๔.๕	๑๕.๖๓	๑๐.๖	๒๐.๙๔	๑๑.๑๐	๑๙.๖๑

จากตาราง ๑ จะเห็นว่า

๑. ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีคะแนนก่อนไปทางชอบเข้าสังคม มีความอบอุ่น (M^+) และมีลักษณะดังกล่าวสูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จง่าย ในขณะที่ครูผู้ประสบความสำเร็จมีคะแนนด้านนี้ก่อนไปในทางไว้วางใจ (M^-) และมีลักษณะดังกล่าวสูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จเล็กน้อย

คะแนนบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมของทั้ง ๔ กลุ่ม มีความกระจุกกระจาย ไม่ค่อยจะแตกต่างกันมากนัก กลุ่มนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจุกกระจายน้อยมากและน้อยกว่าการกระจุกกระจายของคะแนนในกลุ่มอื่น ๆ ทั้งหมด แต่กลุ่มครูผู้ประสบความสำเร็จมีความกระจุกกระจายของคะแนนมากที่สุด

๒. สำหรับด้านสติปัญญา (B) ทั้ง ๔ กลุ่มมีสติปัญญาอยู่ในระดับกลาง และมีสติปัญญาใกล้เคียงกัน นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะมีสติปัญญาสูงกว่าอีก ๓ กลุ่ม ตามทฤษฎีผู้ประสบความสำเร็จ ส่วนครูและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีคะแนนเฉลี่ยด้วยสติปัญญาเท่าเทียมกัน

ความกระจุกกระจายของคะแนนบุคลิกภาพด้านนี้แตกต่างกันน้อยมาก นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีความกระจุกกระจายของคะแนนมากที่สุด ใน ๔ กลุ่ม

๓. ด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง ทั้ง ๔ กลุ่มมีอารมณ์มั่นคง นั่นคือมีบุคลิกภาพเป็นคนเยือกเย็น มั่นคง (C^+) อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ครูผู้ประสบความสำเร็จมีคุณสมบัติด้านนี้สูงที่สุด รองลงมาเป็นนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จตามลำดับ

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจุกกระจายของคะแนนในด้านความมั่นคงทางอารมณ์มากที่สุด รองลงเป็นกลุ่มครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จและครูผู้ประสบความสำเร็จมีคะแนนด้านนี้กระจุกกระจายน้อยมาก โดยเฉพาะนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด

๔. ด้านการถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะค่อนข้างจะถ่อมตน ยอมคนอื่นและใจก็ (E^-) มากที่สุดในกลุ่ม รองลงมาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

กลุ่มนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายกระจายของคะแนนด้านการแสดงออกน้อยที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีคะแนนกระจายมากที่สุด นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยกว่าครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จเล็กน้อย

๕. ด้านถึ้ว - ทำตามสบาย ครุฑผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะเคร่งขรึม จริงจัง (F^-) สูงที่สุดใน ๔ กลุ่ม รองลงมาเป็นนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบุญผู้ประสบความสำเร็จตามลำดับ

สำหรับการกระจายกระจายของคะแนนของทั้ง ๔ กลุ่ม แตกต่างกันไม่มากนัก ครุฑประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด รองลงมาเป็นผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

๖. ด้านไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่ ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะด้านของการรับผิดชอบมีแผนงาน (G^+) อยู่ในระดับใกล้เคียงกันมาก ทั้ง ๔ กลุ่มมีความรับผิดชอบตามลำดับมากขึ้น ดังนี้ ครุฑประสบความสำเร็จ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จ นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ความกระจายกระจายของคะแนนทั้ง ๔ กลุ่ม เกือบจะไม่แตกต่างกันเลย นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด

๗. ด้านซื่อ - กล้าสังคม ทั้ง ๔ กลุ่มมีลักษณะกล้าเสี่ยง กล้าหาญ (H^+) อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ครุฑผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีคุณสมบัติด้านนี้สูงสุด รองลงมาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จ และนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

กลุ่มครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ประสบความสำเร็จและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีการกระจายอยู่ในระดับสูงไล่เรียงกัน

๘. ด้านจิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ ครูผู้ประสบความสำเร็จ ตามด้วยครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เป็นผู้ที่ค่อนข้างจะมีจิตใจอ่อนไหวง่าย (I^+) ในขณะที่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จเป็นผู้ที่มีลักษณะจิตใจเข้มแข็ง รับผิดชอบ (I^-)

การกระจายของคะแนนของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จเกือบไม่แตกต่างกันเลย นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด ในขณะที่ครูผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด

๙. ด้านไว้วางใจ - ระแวง ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะไว้วางใจ ระวัง และเข้ากับผู้อื่นได้ (I^-) ครูผู้ประสบความสำเร็จมีคุณสมบัติด้านนี้เกณฑ์ที่สุด รองลงมาเป็นครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ตามลำดับ

การกระจายของคะแนนในด้านนี้ กลุ่มนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีน้อยที่สุด รองลงมาเป็นของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด

๑๐. ด้านปฏิบัติความความเป็นจริง - เพ้อฝัน นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะด้านการทำสิ่งที่ถูกต้อง กังวลในรายละเอียด (M^-) เหนือกว่าอีกสามกลุ่ม รองลงมาเป็นนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ประสบความสำเร็จ และครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีคะแนนด้านนี้กระจายมากที่สุด อีกสามกลุ่มที่เหลือ มีความกระจายของคะแนนค่อนข้างน้อย และอยู่ในระดับที่ใกล้เคียง

๑๑. ด้านตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะของบุคคลที่ได้รับการกล่อมเกลา เป็นผู้ที่ ช่างคิดวิเคราะห์ (N^+) นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะดังกล่าวเกณฑ์ที่สุด ตามด้วยครูผู้ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ตามลำดับ

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด ตามด้วยนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และครูผู้ประสบความสำเร็จ ส่วนครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายมากที่สุด

๑๖. บ้านประสาธน์มิ่ง - หวากแก้ว จากคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง ๔ กลุ่ม แสดงว่าทุกกลุ่มมีลักษณะสงบเยือกเย็น เชื้อมั่นในตนเองและความสามารถของตนในการทำงาน (O⁻) ครูผู้ประสบความสำเร็จและครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะดังกล่าวนี้สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จเล็กน้อย

ครูผู้ประสบความสำเร็จและครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีคะแนนการจัดกระจายน้อย และมีการกระจายใกล้เคียงกัน โทษะแนนของนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด ส่วนนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีคะแนนกระจายแตกต่างจากอีก ๓ กลุ่มก่อน และมีการกระจายของคะแนนมากที่สุดภายใน ๔ กลุ่ม

๑๗. บ้านอนุรักษนิยม - ขอบทคลอง ทั้ง ๔ กลุ่มมีลักษณะหัวเก่า เชื่อในที่ตนเชื่อและได้รับการอบรมมา (Q₁) นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะหัวเก่าเด่นที่สุด รองลงมาเป็นครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และครูผู้ประสบความสำเร็จ

ทั้ง ๔ กลุ่ม มีคะแนนการจัดกระจายแตกต่างกันน้อยมาก คะแนนของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีการกระจายน้อยที่สุด นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายมากที่สุดภายใน ๔ กลุ่ม

๑๘. บ้านอาศัยกลุ่ม - ฟังตนเอง ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะของบุคคลที่ชอบทำงานหรือตัดสินใจร่วมกับคนอื่น เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม (Q₂) โดยมีครูผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะดังกล่าวมากกว่าอีกสามกลุ่มตามลำดับดังนี้ นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

การกระจายของคะแนนในค่านี้นี้ ทั้ง ๔ กลุ่ม เกือบไม่แตกต่างกันเลย ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนน้อยที่สุด

๑๕. ไม่มีวินัย - ความคุมตนเอง ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะของการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมใดดี (Q_3^+) นักบุญซิดูประสบความสำเร็จมีลักษณะค่านี้นี้เด่นที่สุด รองลงมาเป็น ญูผู้ประสบความสำเร็จ ญูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบุญซิดูไม่ประสบความสำเร็จ

คะแนนบุคลิกภาพของทั้ง ๔ กลุ่ม มีความกระจัดกระจายของคะแนนแตกต่างกันน้อยมาก โดยเฉพาะญูประสบความสำเร็จ ญูผู้ไม่ประสบความสำเร็จและนักบุญซิดูประสบความสำเร็จ มีการกระจายของคะแนนเกือบไม่แตกต่างกันเลย ยกเว้นนักบุญซิดูไม่ประสบความสำเร็จที่มีการกระจายของคะแนนมากกว่ากลุ่มอื่นและมีการกระจัดกระจายมากที่สุด

๑๖. ท่านอ่อนคลาย - เกรงเครียด ทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะค่อนข้างจะรักสงบ ไม่เกรงเครียด (Q_4^-) โดยที่ญูประสบความสำเร็จและนักบุญซิดูประสบความสำเร็จมีลักษณะดังกล่าวนี้นี้เกินกว่า ๔ ญูผู้ไม่ประสบความสำเร็จและนักบุญซิดูไม่ประสบความสำเร็จเล็กน้อย

คะแนนของทั้ง ๔ กลุ่มมีการกระจัดกระจายของคะแนนไม่ค่อยแตกต่างกัน โดยเฉพาะ ญูประสบความสำเร็จ และนักบุญซิดูไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนใกล้เคียง ส่วนญูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีการกระจายของคะแนนน้อยกว่าสามกลุ่มก่อนจนเห็นได้ชัด

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทั้ง ๔ กลุ่มพอสรุปบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม ได้ว่า ในบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ทั้ง ๔ กลุ่ม มีบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกันถึง ๑๕ มีบุคลิกภาพเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันมากจนมีลักษณะตรงข้าม นั่นคือกล่าวได้ว่า ญูประสบความสำเร็จ นักบุญซิดูประสบความสำเร็จ ญูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบุญซิดูไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพดังต่อไปนี้เหมือนกัน แตกต่างกันแต่ปริมาณของความมากน้อย คือ ด้านสติปัญญา (B) วุฒิภาวะทางอารมณ์ (C^+) การถ่อมตน (E^-) ความเคร่งขรึม จริงจัง (F^-) ความรับผิดชอบ (G^+) ความกล้าเสี่ยง (H^+) ความใจอ่อน ต้องการพึ่งพาผู้อื่น (I^+) ความน่าเชื่อถือ (L^-) การทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นไปไ้ (M^-) ลักษณะการได้รับการกลุ่มเกลียด ข้างวิเคราะห์ (N^+) ความสงบเยือกเย็น (O^-) ความเป็นคนหัวเก่า (Q_1^-) การชอบทำงานและตัดสินใจร่วมกับคนอื่น (Q_2^-) การควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมใดดี (Q_3^+) และความรักสงบ ไม่เกรงเครียด (Q_4^-)

บุคลิกภาพที่แตกต่างกันเห็นเด่นชัดคือ ทัศนคติต่อความสำเร็จและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะค่อนข้างจะไวตัวรอบอบกนเก็บ (I⁻) ในขณะที่ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีลักษณะกวนไปในการชอบเขาสังคม มีความอบอุ่น เป็นกันเอง (I⁺) ส่วนนักบุญผู้ประสบความสำเร็จต่างกับทุกคนที่มิใช่จิตใจกล้าแข็ง (I⁻)

ในการเปรียบเทียบความแตกต่างและการวางตัวประติสัมพันธ์ของบุคลิกภาพของกลุ่มครูและนักบุญ ซึ่งจำแนกออกเป็นกลุ่มประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ ผู้เขียนแบ่งบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ออกเป็น ๔ องค์ประกอบใหญ่ ๆ ตามแบบที่แคทเทล (Cattell) ได้กระทำไว้ ซึ่งทำให้สามารถเข้าใจบุคลิกภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

องค์ประกอบด้าน ความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง (Low - High Anxiety)
 ความไว้วางใจ - ระแวง (L) ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) ความผ่อนคลาย -
 เกร็งเกรี้ยว (Q₄) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H)
 และความไม่มั่นใจ - ความภูมิใจตนเอง (Q₃)

องค์ประกอบด้าน การเก็บตัว - แสวงตัว (Introversion - Extraversion)
 ประพฤติตนตามบุคลิกภาพด้านความสำรวม - ชอบออกสังคม (A) ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่
 ตนเอง (E) ความถึถน - ทำตามสบาย (F) ความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H) และการ
 อาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q₂)

องค์ประกอบด้าน การใช้อารมณ์ภายใต้ใจอ่อนแอ - ทำทางคืนตัว (Tenderminded
 Emotionality - Alert Poise) ประพฤติตนตามบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง
 (C) ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถึถน - ทำตามสบาย (F) ความ
 ทรนงค์ปรมา - มีเหตุผล (N) ความสำรวม - ชอบออกสังคม (A) จิตใจกล้าแข็ง - จิตใจ
 อ่อนแอ (I) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง - แฝงฝัน (M)

องค์ประกอบด้าน การอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Subdueness - Independence) ประพฤติตน
 ตามบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) การปฏิบัติตามความเป็นจริง - แฝงฝัน
 (M) อนุรักษนิยม - ทดลอง (Q₁) การอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q₂) ความสำรวม -
 ชอบออกสังคม (A) และการไม่ทำตามกฎ - ขัดตรงต่อหน้าที่ (G)

สำหรับบุคลิกภาพด้าน B ไม่จัดอยู่ในองค์ประกอบทฤษฎี ๔ กลุ่มนี้ ผู้เขียนจึงแยก
แสดงความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านนี้ไว้ในตารางต่างหาก

๒. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้ง ๑๖ ด้านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม คือ
กลุ่มประสบความสำเร็จ กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ นักบัญชีประสบความสำเร็จ และนักบัญชี
ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้านของกลุ่มประสบ
ความสำเร็จ กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑.๑ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B)
ของกลุ่มประสบความสำเร็จ กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อหาทราบคะแนนบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของกลุ่มทั้งสองกลุ่มว่า
แตกต่างกันหรือไม่ ผู้เขียนทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$ และ
ตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กลุ่มประสบความสำเร็จ น่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา
ไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : กลุ่มประสบความสำเร็จ น่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา
สูงกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒

ตาราง ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของกลุ่มประสบ
ความสำเร็จ กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	กลุ่มประสบความสำเร็จ			กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
B	๓๐	๒.๕๓	๑.๘๖	๒๐	๒.๐๐	๑.๗๖	๐.๕๖

จากตาราง ๒ แสดงว่า บุคลิกภาพด้านสติปัญญาของกลุ่มประสบ
ความสำเร็จแตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสถิติแสดงว่าสถิติของกรณผู้ประสบความสำเร็จสูงกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เพียงเล็กน้อย หรืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลางที่ว่า กรณผู้ประสบความสำเร็จ และกรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีสถิติไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพคือ ความวิตกกังวลสูงของกรณผู้ประสบความสำเร็จ กับกรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบคะแนนบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลสูง — ความวิตกกังวลสูงของทั้งสองกลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้เขียนจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนด้านความไว้วางใจ — ระวัง (L) ประสาทมั่นคง — หวาดกลัว (O) ความผ่อนคลาย — เกร็งเกรียบ (Q_4) อารมณ์อ่อนไหว — อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ — กล้าเสี่ยง (H) และความไม่ไว้วางใจ — ความก้มตนเอง (Q_3) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ t - test และทั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ — ระวัง ประสาทมั่นคง — หวาดกลัว ความผ่อนคลาย — เกร็งเกรียบ อารมณ์อ่อนไหว — อารมณ์มั่นคง ความซื่อสัตย์ — กล้าเสี่ยง และความไม่ไว้วางใจ — ความก้มตนเอง ไม่แตกต่างกับกรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านความไว้วางใจ (L^-) มากกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านประสาทมั่นคง (O^-) มากกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านความผ่อนคลาย (Q_4^-) มากกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) มากกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านกล้าเสี่ยง (H^+) มากกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความวิตกกังวลด้านการก้มตนเอง (Q_3^+) สูงกว่ากรณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๓

ตาราง ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละการเชิงองค์ประกอบ ความวิตกกังวลต่ำ - ความวิตกกังวลสูง ของกลุ่มประสบความสำเร็จ กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	กลุ่มประสบความสำเร็จ			กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
L	๓๐	๔.๕๓	๒.๕๒	๒๐	๔.๖	๒.๘๗	- .๐๘
O	๓๐	๔.๗	๓.๗๒	๒๐	๑๐.๓	๓.๘๐	- .๕๖
Q_4	๓๐	๑๐.๐๓	๔.๓๔	๒๐	๑๑.๐๕	๓.๔๔	- .๘๓
C	๓๐	๑๕.๐๓๓	๓.๑๒	๒๐	๑๕.๑๕	๔.๒๔	๐.๑๓
H	๓๐	๑๕.๗๓	๔.๔๑	๒๐	๑๕.๘๐	๓.๗๔	- .๐๕
Q_3	๓๐	๑๖.๗๗	๒.๔๓	๒๐	๑๖.๓	๒.๕๔	.๖๕

จากตาราง ๓ แสดงว่า

กลุ่มประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ (L^-) ประสาทมั่นคง (O^-) ความผ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q_4^-) อารมณ์สูง (C^+) ซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H) และการควบคุมตนเอง (Q_3^+) แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ มีลักษณะไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L^-) ประสาทมั่นคง (O^-) มีความผ่อนคลาย (Q_4^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) กล้าเสี่ยง (H^+) และสามารถควบคุมตนเองได้ (Q_3^+) บุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้านแสดงถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่มีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำ จึงกล่าวได้ว่า

ทั้งกลุ่มประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จโดยทั่วไปแล้วมีความพอใจในสถานการณ์ที่ตน
ประสบอยู่ มีความสามารถที่จะทำให้ตนได้รับสิ่งที่ดีขึ้นเห็นว่าสำคัญ

๒.๑.๓๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของกร
ผู้ประสบความสำเร็จ กับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้เห็นภาพและแนบบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของทั้งสองกลุ่มว่าแตกต่างกัน
หรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความสับสน - ชอบออกสังคม (A)
ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) การกระทำตามสบาย - ตึงตัว (F) ความซื่อสัตย์ -
กลต้างกล (H) และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (O_2) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนน
เฉลี่ยแต่ละด้าน โดยใช้ t -test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการสับสน -
ชอบออกสังคม (A) ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ตึงตัว - ทำตามสบาย (F)
ความซื่อสัตย์ - กลต้างกล (H) และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (O_2) ไม่แตกต่างกับ
กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ.

สมมติฐานการวิจัย : กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการสับสน - ไวตัว
ชอบอยู่กับเดียว (A^-) มากกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน (E^-)
มากกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความตึงตัว (F^-)
สูงกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการกลต้างกล (H^+)
สูงกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม (O_2^-)
น้อยกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ .

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๔

ตาราง ๔ : การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการเก็บตัว — แสดงตัวของกรณีประสบความสำเร็จ กับกรณีไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ [#]	กรณีประสบความสำเร็จ			กรณีไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
A	๓๐	๔.๐๓	๓.๖๔	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๕๓	-๒.๑๖*
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๘๘	๒๐	๑๑.๓๕	๓.๕๑	- .๓๔
F	๓๐	๑๐.๓๓	๒.๕๓	๒๐	๑๑.๓๕	๓.๔๘	- .๓๐
H	๓๐	๑๔.๓๓	๕.๘๑	๒๐	๑๕.๔๐	๓.๓๔	- .๓๕
Q_2	๓๐	๓.๕๓	๒.๕๕	๒๐	๘.๕	๒.๕๓	-๑.๕๐*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการตาราง ๔ แสดงว่า

กรณีประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านภาพสสารรวม — ชอบออกสังคม (A)

แตกต่างกับกรณีไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การสถิติแสดงว่า กรณีประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพก่อนข้างวาระสสารรวม ไว้ทั่วชอบอยู่คนเดียว (A⁻) แต่กรณีไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะก่อนข้างชอบเข้าสังคม ชอบดูแลเป็นกันเอง (A⁺) มีความเชื่อมั่นได้ ๕๕ % ว่า กรณีไม่ประสบความสำเร็จชอบเข้าสังคมเป็นกันเอง ในขณะที่กรณีประสบความสำเร็จมีลักษณะสสารรวม ก่อนข้างขี้อาย และชอบอยู่คนเดียว ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

กรณีประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอากัปกิริยา (Q₂) แตกต่างกับกรณีไม่ประสบความสำเร็จ

การสังเกตพบว่า มีความเชื่อมั่นได้ ๘๕ % ว่า กลุ่มประสบการณ์สำเร็จอาจแยกกลุ่ม
ขอบข่ายงาน หรือตัดสินในร่วมกับผู้อื่น (Q_2) มากกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัย
ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มประสบการณ์สำเร็จมีบุคลิกภาพด้านการยอมรับ ยอมรับคนอื่น (E^-) ถัดมา เกรงขริบ
จริงจัง (F^-) กล้าเสี่ยง ชอบลองของใหม่ (H^+) แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ
อย่างไร้ความสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๕ ด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มประสบการณ์สำเร็จ และกลุ่มไม่ประสบ
ความสำเร็จ มีลักษณะยอมรับ (E^-) ถัดมา (F^-) กล้าเสี่ยง (H^+) และอาจแยกกลุ่ม (Q_2)
พอ ๆ กัน แต่มีบุคลิกภาพด้านการสำรวจ - ชอบเสี่ยงแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ
มีลักษณะชอบวางจะชอบเข้าสังคม เป็นกันเอง (A^+) แต่กลุ่มประสบการณ์สำเร็จก่อนจะ
สำรวจ ชอบอยู่คนเดียว (A^-) จึงอาจกล่าวได้ว่า ทั้งกลุ่มประสบการณ์สำเร็จและไม่ประสบ
ความสำเร็จมีลักษณะก่อนจะเก็บตัว โดยที่กลุ่มประสบการณ์สำเร็จก่อนจะเก็บตัวมากกว่ากลุ่ม
ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๑.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์ทางจิตใจอันแะ
หาทางค้นคว้า ของกลุ่มประสบการณ์สำเร็จกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบคะแนนบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์ทางจิตใจอันแะ - หาทางค้นคว้าของกร
ทั้งสองกลุ่มว่ามีความแตกต่างกัน หรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านอารมณ์อันแะ -
อารมณ์อันแะ (C) ความยอมรับ - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) การทำตามสบาย - ถัดมา (F)
ความตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม (N) ความสำรวจ - ชอบออกสังคม (A) จิตใจอันแะ -
จิตใจกล้าแข็ง (I) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน (M) รวม ๘ ด้าน ผู้วิจัย
ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านโดยใช้ t - test และตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กลุ่มประสบการณ์สำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้านอารมณ์อันแะ - อารมณ์อันแะ
ความยอมรับ - เป็นอิสระแก่ตนเอง การทำตามสบาย - ถัดมา ความตรงไปตรงมา - มีเหลี่ยม
ความสำรวจ - ชอบออกสังคม จิตใจอันแะ - จิตใจกล้าแข็ง และการปฏิบัติตามความเป็นจริง -
เพื่อดัน ไม่แตกต่างกับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

ตาราง ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการใช้
อารมณ์จิตใจอ่อนแอ - ท่าทางคืบตัวของกรุณุประสบความสำเร็จ กับกรุณุประสบ
ความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	กรุณุประสบความสำเร็จ			กรุณุประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
C	๓๐	๑๕.๓๓	๓.๓๖	๒๐	๑๕.๑๕	๔.๖๘	๑.๑๓
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๘๘	๒๐	๑๑.๗๕	๓.๕๑	-๐.๗๕
F	๓๐	๑๐.๗๗	๒.๘๓	๒๐	๑๑.๓๕	๓.๕๘	-๐.๗๐
N	๓๐	๑๒.๖๓	๒.๕๗	๒๐	๑๑.๗๐	๓.๓๖	๐.๖๘
A	๓๐	๕.๐๓	๓.๖๘	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๕๗	-๒.๑๖ *
I	๓๐	๑๑.๕	๓.๕๖	๒๐	๑๑.๖๐	๒.๖๓	-๐.๖๖
M	๓๐	๑๐.๘๗	๓.๐๑	๒๐	๑๐.๕๕	๓.๘๓	-๐.๑๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๕ แสดงว่า

กรุณุประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความสำเร็จรวม - ชอบออกสังคม (A^-) แตกต่างกับ
กรุณุประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่นได้ ๕๕ % ว่า กรุณุประสบความสำเร็จก่อนข้างจะสำเร็จ ไข้ว ชอบอยู่
คนเดียว (A^-) แตกต่างกับกรุณุประสบความสำเร็จ ซึ่งก่อนข้างจะชอบออกสังคม อบอุ่นและ
เป็นกันเอง (A^+) ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กรุณุประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) ความอดทน ยอมคนอื่น (E^-)
ความถนัดงาน เกรงขยับ (F^-) มีเหตุผล ฉลาดแหลมคม (N^+) วิถีใจอ่อนแอ ต้องการ

ความช่วยเหลือจากผู้อื่น (I^+) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) แตกต่างกับกรณีไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๗ ด้าน สรุปได้ว่า กรณีประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพในทางทั่วไปคล้ายคลึงกัน คือมีการมั่นคง (C⁺) ความตน ยอมคนอื่น (E⁻) ถอดถอน เกรงขริบ จริ่งวัง (F⁻) มีเหตุผล ฉลาดแหลมคม (S⁺) จิตใจอ่อนแอ (I^+) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M) แต่แตกต่างกันในการทวาทสรารวม - ชอบเข้าสังคม กล่าวคือ กรณีประสบความสำเร็จสารรวม ใจตัว ชอบอยู่คนเดียว (L^-) แต่กรณีไม่ประสบความสำเร็จความจำใจชอบเข้าสังคม ชอบอยู่เป็นกันเอง (L^-) พอจะกล่าวได้ว่า กรณีประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะกำลังกันระหว่างบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์ความรู้สึกใจอ่อนแอ - ท่าทางค้นคว้า

๒.๑.๕ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการวางตัวกับกลุ่ม - พึ่งตนเอง ของกรณีประสบความสำเร็จกับกรณีไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบคะแนนบุคลิกภาพด้านการวางตัวกับกลุ่ม - พึ่งตนเองของกรณีทั้ง ๒ กลุ่ม ว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความถนัดตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E⁻) การปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน (M) อารมณ์นิยม - ชอบทดลอง (Q₁) การวางตัวกับกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q₂) ความสารรวม - ชอบออกสังคม (L) และการไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่ (G) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ค่ากัน โดยใช้ t - test โดยตั้งสมมติฐานทางสถิติดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กรณีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถนัดตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง การปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน อารมณ์นิยม - ชอบทดลอง การวางตัวกับกลุ่ม - พึ่งตนเอง ความสารรวม - ชอบออกสังคม และการไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่ ไม่แตกต่างกับกรณีไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : กรณีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการถนัดตน (E⁻) มากกว่ากรณีไม่ประสบความสำเร็จ

- กรุณูประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณลักษณะการปฏิบัติงานความเป็นจริง (M^-) มากกว่ากรุณูประสบความสำเร็จ
- กรุณูประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณลักษณะด้าน อนุรักษ์นิยม (Q_1^-) มากกว่ากรุณูประสบความสำเร็จ
- กรุณูประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณลักษณะการพึ่งตนเอง (Q_2^+) มากกว่ากรุณูประสบความสำเร็จ
- กรุณูประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณลักษณะความร่วมมือ (M^-) มากกว่ากรุณูประสบความสำเร็จ
- กรุณูประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณลักษณะการช่วยทรงต่อหน้า (G^+) มากกว่ากรุณูประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๖

ตาราง ๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะแต่ละด้านของวงปกครองด้านการอาศัยกลุ่ม – พึ่งตนเอง ของกรุณูประสบความสำเร็จ กับกรุณูประสบความสำเร็จ

คุณลักษณะ	กรุณูประสบความสำเร็จ			กรุณูประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๘๘	๒๐	๑๑.๗๔	๓.๕๑	-๐.๗๕
M	๓๐	๑๐.๘๗	๓.๐๑	๒๐	๑๐.๕๔	๓.๔๓	-๐.๑๐
Q_1	๓๐	๕.๖๓	๓.๐๔	๒๐	๘.๕๓	๒.๒๒	๑.๕๕
Q_2	๓๐	๗.๕๓	๒.๘๔	๒๐	๘.๕๔	๒.๕๗	-๑.๕๐ *
M	๓๐	๕.๑๐๓	๓.๒๘	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๕๗	-๒.๑๖ *
G	๓๐	๑๔.๕๔	๒.๖๘	๒๐	๑๓.๘๐	๒.๘๖	๑.๓๕

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๖ แสดงว่า

กรุณุประสมทวาศำเร็วมีบุคลิกภาพด้านอากัฏฐ (๐₂⁻) แตกต่างกับกรุณุประสมทวาศำเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่น ๘๘ % ว่า กรุณุประสมทวาศำเร็วอากัฏฐมากกว่ากรุณุประสมทวาศำเร็ว ผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานกลางและสมมติฐานการวิจัย

กรุณุประสมทวาศำเร็วมีบุคลิกภาพด้านสำรวม - ขอบอกสังกม (๕⁻) แตกต่างกับกรุณุประสมทวาศำเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่น ๘๕ % ว่า กรุณุประสมทวาศำเร็ว สำรวม (๕⁻) แตกต่างกับกรุณุประสมทวาศำเร็ว ซึ่งขอบอกสังกม (๕⁺) ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

กรุณุประสมทวาศำเร็วมีบุคลิกภาพด้านถนอมตน (๕⁻) ทำตามความเป็นจริง (๓⁻) อนุรักษนิยม (๐₁⁻) และมองตรงต่อหน้าที่ (๕⁺) แตกต่างกับกรุณุประสมทวาศำเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน สรุปได้ว่า กรุณุประสมทวาศำเร็วและกรุณุประสมทวาศำเร็ว มีบุคลิกภาพเป็นถนอมตน (๕⁻) กระทำตามความเป็นจริง (๓⁻) เป็นอนุรักษนิยม (๐₁⁻) อากัฏฐ (๐₂⁻) ข้างตรงต่อหน้าที่ (๕⁺) โดยที่กรุณุประสมทวาศำเร็วอากัฏฐมากกว่ากรุณุประสมทวาศำเร็ว บุคลิกภาพด้านอื่นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านทวาศำรวม - ขอบอกสังกม ซึ่งกรุณุประสมทวาศำเร็วขอบอกสังกม (๕⁺) ในขณะที่กรุณุประสมทวาศำเร็วขอบอกสังกม (๕⁻) ทดจะกล่าวได้ว่าทั้งกรุณุประสมทวาศำเร็วและกรุณุประสมทวาศำเร็ว มีบุคลิกภาพแบบอากัฏฐ โดยที่กรุณุประสมทวาศำเร็ว มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะที่คนอื่นมากกว่ากรุณุประสมทวาศำเร็ว

๒.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของนักบัญชีผู้ประกอบทวาศำเร็ว กับนักบัญชีผู้ไม่ประกอบทวาศำเร็ว

๒.๒.๑ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B) ของนักบัญชีผู้ประกอบทวาศำเร็ว และผู้ไม่ประกอบทวาศำเร็ว

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของนักบัญชีทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัย
ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ t -test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านปัญญา ไม่แตกต่างกับ
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาสูงกว่านักบัญชี
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๗

ตาราง ๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญา ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
กับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
B	๓๐	๖.๕๓	๑.๖๓	๓๐	๖.๑	๑.๘๘	๑.๐๒

จากตาราง ๗ แสดงว่า

บุคลิกภาพด้านสติปัญญาของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ กับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การสถิติแสดงว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีสติปัญญาปานกลาง และมีสติปัญญาสูงกว่า
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เพียงเล็กน้อย ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง และ
ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ ๒.๑ ที่ว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา
สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๒.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความไว้วางใจ - ระแวง (I) ประสาทสัมผัส - หวาดกลัว (O) ความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (u_4) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ - ก้าวร้าว (H) และความไม่ไว้วางใจ - ความคุ้นเคย (u_3) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t -test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้าน ความไว้วางใจ - ระแวง ประสาทสัมผัส - หวาดกลัว ความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง ความซื่อสัตย์ - ก้าวร้าว และ ความไม่ไว้วางใจ - ความคุ้นเคย ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้าน ความไว้วางใจ (I^-) สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านประสาทสัมผัส (O^-) สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความผ่อนคลาย (u_4^-) มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) กว่่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านก้าวร้าว (H^+) มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการคุ้นเคย (u_3^+) สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๔

ตาราง ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านความวิตกกังวลต่ำ - ความวิตกกังวลสูง ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ กับ นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
L	๓๐	๕.๘๓	๒.๐๑	๓๐	๕.๕	๒.๗๖	.๗๕
O	๓๐	๑๑.๘๗	๕.๑๓	๓๐	๑๑.๓๗	๓.๕๘	.๐๘
Q_4	๓๐	๑๐.๗	๔.๖๐	๓๐	๑๑.๑๐	๕.๘๓	.๗๘
C	๓๐	๑๕.๑๓	๕.๓๘	๓๐	๑๓.๕๗	๒.๓๕	.๒๕
H	๓๐	๑๔.๑๗	๕.๓๖	๓๐	๑๖.๐๖	๕.๗๘	.๑๑
Q_3	๓๐	๑๓.๐	๒.๕๐	๓๐	๑๖.๒๓	๒.๕๖	.๐๖

จากตาราง ๔ แสดงว่า

๑. นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ และเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L^-) ประสาทมั่นคง เยือกเย็น (O^-) ความผ่อนคลาย ขาดความเครียด (Q_4^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) กล้าเสี่ยง (H^+) และการควบคุมตนเอง (Q_3^+) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน สรุปได้ว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีลักษณะไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L^-) ประสาทมั่นคง เยือกเย็น (O^-) ความผ่อนคลาย (Q_4^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) และการควบคุมตนเอง (Q_3^+) ได้ดีด้วยกลไกกัน และแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในด้านที่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จค่อนข้างจะกล้าเสี่ยง แต่นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จค่อนข้างจะขี้อาย ขี้สาด และรู้สึกอึด (H^-) อาจกล่าวได้ว่า ทั้งนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำ โดยที่นักบัญชี

ผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะวิตกกังวลสูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จเล็กน้อย

๖.๖.๓- เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัว
ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้าน การเก็บตัว - แสดงตัวของนักบัญชี
ทั้ง ๒ กลุ่ม ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความสสารวม - จอมออกสังคม
(A) ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถึถวน - ทำตามความสบาย (F) ความซื่อสัตย์ -
กล้าสังกม (H) และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q_2) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
แต่ละค่า โดยใช้ t -test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้านความสสารวม - จอมออก
สังคม ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง ความถึถวน - ทำตามความสบาย ความซื่อสัตย์ -
กล้าสังกม และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพ ด้านความสสารวม(A) มากกว่า
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพ ด้านความถ่อมตน (E^-)
สูงกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้านความถึถวน (F^-) มากกว่า
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้าน ความกล้าสังกม (H^+)
มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้าน การอาศัยกลุ่ม (Q_2^+)
มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสงไว้ในตาราง ๕

ตาราง ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรคอมพิวเตอร์ การเก็บตัว – แสดงตัวของนักบัญชีประสบความสำเร็จ กับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

บุคคลิกภาพ	นักบัญชีผู้ประกอบความสำเร็จ			นักบัญชีผู้ไม่ประกอบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
A	๓๐	๕.๓๓	๒.๖๒	๒๐	๑๐.๐๓	๒.๘๖	- .๕๕
E	๓๐	๑๒.๓	๓.๕๓	๒๐	๑๐.๘๗	๒.๗๗	๑.๖๓
F	๓๐	๑๖.๑๗	๓.๒๒	๒๐	๑๑.๓๓	๒.๕๕	๑.๐๔
H	๓๐	๑๔.๑๗	๕.๓๖	๒๐	๑๒.๖	๔.๗๔	๑.๑๒
G ₂	๓๐	๘.๘๓	๒.๕๖	๒๐	๘.๔	๒.๕๑	.๖๘

จากตาราง ๕ แสดงว่า

นักปฐพีประสมความสำเร็วนับถือภาพด้านความสำรวบ (Δ^-) ความถ่วงตัน (E^-) ถ่วง (F^-) ซ้ำย - กล้าสังกะ (H) และอาจใช้กลบ (O_2) แตกต่างกับนักปฐพีไม่ประสม ความสำเร็วจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยคุณภาพทั้ง ๕ ด้านสรุปได้ว่า นักวิจัยผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ มีลักษณะโดยรวม (μ^-) ถวมนตบ (E^-) ถักน (F^-) ถักสังกม (H^+) และ ถักยกลุ่ม (G^-) ถักยกลิงกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ทั้งนักวิจัยผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ เสนอแนะว่า โลกที่นักวิจัยไม่ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะเก็บตัวมากกว่า

๒.๒.๘ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการไว้วางใจด้วยจิตใจอ่อนแอ – ทำทางคนตัว ของนักบัญชีที่ประสบความสำเร็วจึงและไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ –
 ทางด้านตัวอยู่เสมอ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว – อารมณ์
 มั่นคง (C) ความถอมตน – เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถี่ถ้วน – ทำตามความสบาย (F)
 ความตรงไปตรงมา – มีเหลี่ยม (N) ความสำรวจ – ชอบออกสังคม (A) จิตใจอ่อนแอ –
 จิตใจกล้าแข็ง (I) และการปฏิบัติ ตามความเป็นจริง – เพ้อฝัน (M) รวม ๘ ด้านด้วยกัน
 ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้าน โดยใช้ t - test และถึงสมมติฐาน
 ทางสถิติดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว – อารมณ์
 มั่นคง ความถอมตน – เป็นอิสระแก่ตนเอง การกระทำตามความสบาย – ถี่ถ้วน ความตรงไป
 ตรงมา – มีเหลี่ยม ความสำรวจ – ชอบออกสังคม จิตใจอ่อนแอ – จิตใจกล้าแข็ง และการปฏิบัติ
 ตามความเป็นจริง – เพ้อฝัน ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) สูง
 กว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถอมตน (E^-)
 มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถี่ถ้วน (F^-) มาก
 กว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความมีเหลี่ยม (N^+)
 มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความสำรวจ (A^-)
 มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็ง (I^-)
 มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง
 (M^-) มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านของวงประกอบคำให้การไว้
ความจงใจจิตใจอ่อนแอ — ท่าทางกันตัวของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ กับ
นักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
C	๓๐	๑๕.๑๓	๔.๓๙	๓๐	๑๓.๙๗	๒.๓๔	๑.๖๙
E	๓๐	๑๒.๓	๓.๕๓	๓๐	๑๐.๘๗	๒.๗๗	๑.๖๓
F	๓๐	๑๒.๑๗	๓.๒๒	๓๐	๑๑.๓๓	๒.๙๙	๑.๐๘
G	๓๐	๑๓.๒๓	๒.๓๙	๓๐	๑๒.๒๓	๒.๓๙	๑.๒๒
A	๓๐	๕.๓๓	๒.๒๒	๓๐	๑๐.๖๓	๒.๘๒	-๑.๙๙
I	๓๐	๕.๔๓	๒.๔๔	๓๐	๑๑.๐	๒.๒๒	-๑.๗๙*
M	๓๐	๕.๒๗	๔.๐๕	๓๐	๘.๖	๒.๙๔	๑.๗๓

* หมายความว่าทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๑๐ แสดงว่า

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จอย่างมีบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนแอ — จิตใจกล้าแข็ง (I)
แตกต่างกับนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่นได้ ๙๕ % ว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีจิตใจกล้าแข็ง รับผิดชอบ
(I⁺) ต่างจากนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งก่อนข้างจะมีจิตใจอ่อนแอ ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (I⁺) ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์เข้มแข็ง (C^+) ถ่อมตน (E^-) ถีถ้วน (F^-) มีเหลี่ยม จลนากแหกนวม (M^+) ส้ารวม (A^-) และปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๙ ด้าน สรุปได้ว่า นักบัญชีผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จ นี้อารมณ์เข้มแข็ง (C^+) ถ่อมตน (E^-) ถีถ้วน (F^-) มีไหวพริบ (N^+) ส้ารวม (A^-) และปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) อยู่ในลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมี จิตใจกล้าแข็ง (I^-) ในขณะที่นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จค่อนข้างจะมีจิตใจอ่อนแอ อ่อนไหวง่าย (I^+) อาจกล่าวได้ว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จค่อนข้างจะมีท่าทางตื่นตัวมีความยืดหยุ่น ในขณะที่นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จค่อนข้างจะมีอารมณ์ จิตใจอ่อนแอ และกับข้องใจ

๒.๒.๕. เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม – พึ่งตนเอง ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าจะแนบบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม – พึ่งตนเอง แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน – เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) การปฏิบัติตามความเป็นจริง – เชื้อฝัน (M) อนุรักษ์นิยม – ชอบทดลอง (D_1) การอาศัยกลุ่ม – พึ่งตนเอง (D_2) ความส้ารวม – ชอบออกสังกม (A) และการไม่ทำตามกฎ – ชัดตรงต่อหน้าที่ (G) รวม ๖ ด้านด้วยกัน ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้าน โดยใช้ t-test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน – เป็นอิสระแก่ตนเอง การปฏิบัติตามความเป็นจริง – เชื้อฝัน นักอนุรักษ์นิยม – นักทดลอง การอาศัยกลุ่ม – พึ่งตนเอง ความส้ารวม – ชอบออกสังกม และการไม่ทำตามกฎ – ชัดตรงต่อหน้าที่ ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน (E^-) มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) มากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านนักอนุรักษ์นิยม (Q_1)
น้อยกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม (Q_2)
มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความสับสน (A)
มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: นักบัญชีประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการต่อต้านที่
(G^+) สูงกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์กรประกอบการด้านการพึ่ง
ตนเอง — อาศัยกลุ่ม ของนักบัญชีประสบความสำเร็จกับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	นักบัญชีประสบความสำเร็จ			นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ			t
	N	$\bar{X}$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
E	๓๐	๑๒.๓	๓.๕๓	๓๐	๑๐.๘๗	๒.๗๗	๑.๖๓
M	๓๐	๕.๒๗	๔.๐๘	๓๐	๔.๖	๒.๕๔	.๗๓
Q_1	๓๐	๔.๖๓	๒.๕๔	๓๐	๔.๖๓	๓.๒๐	.๕๔
Q_2	๓๐	๔.๘๓	๒.๕๖	๓๐	๔.๕๐	๒.๕๗	.๖๘
A	๓๐	๕.๓๓	๒.๖๒	๓๐	๑๐.๐๓	๒.๘๖	— .๕๕
G	๓๐	๑๘.๘๗	๒.๘๘	๓๐	๑๘.๖๗	๒.๖๑	.๘๖

จากตาราง ๑๑ แสดงว่า

นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านการด้อมตน (D_1^-) การปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) อนุรักษนิยม (Q_1) อาศัยกลุ่ม (Q_2^-) สำนวน (A^-) และข้อตรงต่อหน้าที่ (C^+) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน สรุปได้ว่า นักบัญชีผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะอาศัยกลุ่ม ทั้งการสนับสนุนจากผู้อื่น

๒.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B) ของครูผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t -test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาค่อนข้างนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยแสดงไว้ในตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อาชีพ						t
	ครูผู้ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
B	๓๐	๖.๕๓	๑.๔๖	๓๐	๖.๕๗	๑.๖๗	- .๐๐'

จากตาราง ๑๒ แสดงว่า

ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสถิติแสดงว่าทั้งครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง
และนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีสติปัญญาพอ ๆ กับครูผู้ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยเป็นไปตาม
สมมติฐานเป็นกลาง และไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อ ๓.๑ ที่ว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
มีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาสูงกว่าครูผู้ประสบความสำเร็จ

๒.๓.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ -
วิตกกังวลสูง ของครูผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง
ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ - ระแวง (L) ประสาท
มั่นคง - หวาดกลัว (O) ความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (d_4) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์
มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ - กล้าสังคน (H) และความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง (d_3)
รวม ๖ ด้าน ผู้วิจัยทดสอบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ $t - test$
และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ - ระแวง
ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว ความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง
ความซื่อสัตย์ - กล้าสังคน และความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประ
สิทธิภาพสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ (L^-)
สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านประสาทมั่นคง (O^-)
สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความอ่อนคลาย (Q_4^-)

สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+)

สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความกล้าสังคัม (H^+)

มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพการควบคุมตนเอง (Q_3^+)

สูงกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้าน
ความวิตกกังวลต่ำ – ความวิตกกังวลสูง ของครูผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชี
ผู้ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อาทิพิ						t
	ครูผู้ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
L	๓๐	๘.๕๓	๒.๔๒	๓๐	๕.๔๓	๒.๐๑	-๑.๕๗
O	๓๐	๕.๗	๓.๗๒	๓๐	๑๑.๔๗	๕.๑๓	๑.๕๓
Q_4	๓๐	๑๐.๐๓	๔.๓๕	๓๐	๑๐.๒	๔.๕๖	- .๑๔
C	๓๐	๑๕.๓๓	๓.๑๒	๓๐	๑๕.๑๓	๔.๓๕	.๒๐
H	๓๐	๑๕.๗๓	๔.๔๑	๓๐	๑๔.๐๗	๕.๓๖	๑.๒๗
Q_3	๓๐	๑๒.๗๗	๒.๔๓	๓๐	๑๓.๐	๒.๕๐	- .๓๗

จากตาราง ๑๓ แสดงว่า

ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ (L^-) ประสาทมั่นคง (O^-) ความอ่อนคลาย (Q_4^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) กล้าสังคม (H^+) และควบคุมตนเอง (Q_3^+) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน พอสรุปได้ว่า ทั้งครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ มีลักษณะไว้วางใจ (L^-) ประสาทมั่นคง (O^-) อ่อนคลาย (Q_4^-) อารมณ์มั่นคง (C^+) กล้าสังคม (H^+) และควบคุมตนเองได้ (Q_3^+) พอ ๆ กัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลต่ำ มีความพอใจในสภาพของตน

๒.๓.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัว ของครูกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัวว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความร่วมมือ - ขอบออกสังคม (A) ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตน (E) ความถึถวน - ทำตามสบาย (F) ความซื่อาย - กล้าสังคม (H) และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q_2) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ t - test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความร่วมมือ - ขอบออกสังคม ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตน ความถึถวน - ทำตามสบาย ความซื่อาย - กล้าสังคม และการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการมีส่วนร่วม (A^-) มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน (E^-) มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

• : กลุ่มประสิทธิภาพ/งานความถ่วง (F^-) น้อยกว่า
นักบัญชีประสิทธิภาพสำเร็จ

• : กลุ่มประสิทธิภาพค่าเร็ว/ค่าสูง (H^+) มากกว่า
นักบัญชีประสิทธิภาพสำเร็จ

• : กลุ่มประสิทธิภาพการจ่ายค่า (Q_2^-) มากกว่า
นักบัญชีประสิทธิภาพสำเร็จ

ผลการวิจัยแสดงไว้ในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมเฉพาะด้านของวงประกอบกิจการ เกี่ยวกับ
ของนักบัญชีประสิทธิภาพสำเร็จ กับนักบัญชีประสิทธิภาพสำเร็จ

พฤติกรรมภาพ	จำแนก						t
	กลุ่มประสิทธิภาพเร็ว			นักบัญชีประสิทธิภาพเร็ว			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
A	๓๐	๕.๐๓	๓.๖๘	๓๐	๕.๓๓	๒.๖๒	-๑.๓๖
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๔๘	๓๐	๑๒.๓๓	๓.๕๓	-๑.๕๒
F	๓๐	๑๐.๗๗	๒.๕๓	๓๐	๑๒.๑๗	๓.๒๒	-๑.๕๐
H	๓๐	๑๕.๗๓	๔.๔๑	๓๐	๑๖.๐๗	๕.๓๖	๑.๒๗
Q_2	๓๐	๗.๕๓	๒.๕๕	๓๐	๘.๔๓	๒.๔๖	-๑.๐๕

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

วาทตาราง ๑๔ แสดงว่า

กรุณุประสมความสำเร็วจึงมีบุคลิกภาพด้านความถนัดงาน (F^-) แตกต่างกับนักบัญชีประกอบ
ความสำเร็วย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีภาพต่อไปนี้ ๕๕ % ว่า กรุณุประสมความสำเร็วจึงถนัดงาน เกรงขริบ วังวัง (F^-)
มากกว่านักบัญชีประกอบความสำเร็วจึง ผลการวิจัยปฏิบัติสมมติฐานเป็นกลางและสมมติฐานการวิจัย

กรุณุประสมความสำเร็วจึงมีบุคลิกภาพด้านความถนัดงาน (Q_2^-) แตกต่างกับนักบัญชีประกอบ
ความสำเร็วย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีภาพต่อไปนี้ ๕๕ % ว่า กรุณุประสมความสำเร็วจึงอาศัยกลุ่มรอบทำงานหรือตัดสินใจ
ร่วมกับผู้อื่น มากกว่านักบัญชีประกอบความสำเร็วจึง ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กรุณุประสมความสำเร็วจึงมีบุคลิกภาพด้านความสำเร็วจึง (A^-) ถอดคน (E^-) และ
กล้าเสี่ยง (H^-) แตกต่างกับนักบัญชีประกอบความสำเร็วย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัย
สอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๕ ด้าน พอสรุปได้ว่า กรุณุประสมและนักบัญชีประกอบความสำเร็วจึง
มีลักษณะสำเร็วจึง (A^-) ถอดคน (E^-) ถอดงาน (F^-) กล้าเสี่ยง (H^-) และอาศัยกลุ่ม (Q_2^-)
โดยที่กรุณุประสมความสำเร็วจึงถนัดงาน เกรงขริบ และอาศัยกลุ่มมากกว่านักบัญชีประกอบความสำเร็วจึง
จึงแสดงว่า กรุณุประสมความสำเร็วจึงมีลักษณะเกินตัวมากกว่านักบัญชีประกอบความสำเร็วจึง

๒.๓.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการไขว่คว้า
จิตใจอ่อนแอ — ทำทางต้นตัว ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านอารมณ์ไหว —
อารมณ์มั่นคง (C) ความถอดคน — เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถอดงาน — ทำตามสบาย (F)
ความตรงไปตรงมา — มีเหลี่ยม (N) ความสำเร็วจึง — ขอดออกเสี่ยง (A) จิตใจอ่อนแอ —
จิตใจกล้าแข็ง (I) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง — เพื่อดำเนิน (M) รวม ๘ ด้านด้วยกัน
ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ $t - test$ และตั้ง
สมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

คุณสมบัติความเป็นกลาง : การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์อันละเอียด — อารมณ์ทั้งนี้ทั้ง
การยอมรับ — เป็นอิสระแก่ตนเอง การมีลักษณะ — คำว่า ความหมาย ความทรงจำหรือความ —
จิตใจ ความสามารถ — ความอดทน — ความอดทน — จิตใจอันเข้มแข็ง — และการปฏิบัติความความ
แท้จริง — ความจริง ไม่แตกต่างกันกับที่มีอยู่ประจักษ์ความเข้าใจ

สมาธิและการวิจัย : การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์อันละเอียด (๐⁺) สูงกว่า
นักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁻) มากกว่า
นักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁻) น้อยกว่า
นักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁺) น้อยกว่า
นักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁻)
มากกว่านักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁻)
น้อยกว่านักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

: การมีคุณสมบัติความเข้าใจในวามูลึกภาพด้านอารมณ์ (๐⁺)
(๐⁻) น้อยกว่านักมีคุณสมบัติความเข้าใจ

ตาราง ๑๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการใจ
อารมณ์จิตใจอ่อนแอ - ทางทางต้นตัว " รองกลุ่มผู้ประสมความสำเร็ว กับ
กับกลุ่มผู้ประสมความสำเร็ว

บุคลิกภาพ	ด้านใจ						t
	กลุ่มประสบการณ์ต่ำเร็ว			นักบัญชีประสบการณ์ความต่ำเร็ว			
	N	$\bar{X}_1$	S ₁	N	$\bar{X}_2$	S ₂	
C	๓๐	๑๔.๓๓	๓.๖๒	๓๐	๑๕.๑๓	๔.๓๔	.๒๐
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๕๕	๓๐	๑๖.๓๓	๓.๕๓	๑.๕๒
F	๓๐	๑๐.๗๗	๒.๔๓	๓๐	๑๖.๑๗	๓.๒๖	๑.๕๐ *
N	๓๐	๑๒.๖๓	๒.๔๖	๓๐	๑๖.๒๓	๒.๓๔	.๕๖
A	๓๐	๕.๐๓	๓.๖๔	๓๐	๕.๓๓	๒.๖๒	- .๓๖
I	๓๐	๑๑.๔	๓.๕๖	๓๐	๕.๔๓	๒.๔๔	๑.๕๒ *
M	๓๐	๑๐.๔๗	๓.๐๖	๓๐	๕.๖๗	๔.๐๔	๕.๑๔ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๕ แสดงว่า

กลุ่มผู้ประสมความสำเร็วนั้นบุคลิกภาพด้านอารมณ์จิตใจ (E) แตกต่างกับกับกลุ่มผู้ประสม
ความสำเร็วย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ผลการวิจัยไม่ยอมรับสมมติฐานเป็นกลางและ
สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มผู้ประสมความสำเร็วนั้นบุคลิกภาพด้านจิตใจจิตใจแข็ง - จิตใจอ่อนแอ (I) แตกต่างกับ
กับกลุ่มผู้ประสมความสำเร็วย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

มีความเชื่อมั่น ๕๕ % ว่า กลุ่มประสบการณ์สำเร็จมีจิตใจอ่อนแอ กองการความช่วยเหลือ
จากผู้อื่น (I^+) แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีจิตใจกล้าแข็ง รับผิดชอบ (I^-)
ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มประสบการณ์สำเร็จมีบุคลิกภาพการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) แตกต่างกับ
นักบุญผู้ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่น ๕๕ % ว่า นักบุญผู้ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง ถึงขอ
โน้มน้าวใจผู้อื่นว่ากลุ่มประสบการณ์สำเร็จ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มประสบการณ์สำเร็จมีบุคลิกภาพการยอมรับตนเอง (C^+) ความถ่อมตน (E^-)
เปิดเผย อดทนอดกลั้น (N^+) และดีรวม (A^-) แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๗ ด้าน สรุปได้ว่า กลุ่มและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ
มีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกันในด้านการยอมรับตนเอง (C) ถ่อมตน (E) ถ่อม (F) ใฝ่พริน
(N) ดีรวม (A) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M) โดยที่กลุ่มประสบการณ์สำเร็จ
เกรงขาม ถ่อมกว่า แต่นักบุญผู้ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริงมากกว่ากลุ่มประสบ
ความสำเร็จ สำหรับความแตกต่าง กลุ่มประสบการณ์สำเร็จมีจิตใจอ่อนแอ แต่นักบุญ
ผู้ประสบความสำเร็จมีจิตใจกล้าแข็ง จึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มแนวใหม่ทงชีวิตการมีใจอ่อนแอ
ในขณะที่นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะตรงกันข้ามจะเห็นว่า

๒.๓.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพการวางตัวกับกลุ่ม —
ทั้งตนเอง ของกลุ่มและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพการวางตัวกับกลุ่ม — ทั้งตนเอง ผู้วิจัย
จึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพการวางตัวกับกลุ่ม — เป็นอิสระแก่ตนเอง (๒)
การปฏิบัติตามความเป็นจริง — เชนอัย (๒) บุคลิกภาพ — ความถ่อม (Q_1) การวางตัวกับกลุ่ม —
ทั้งตนเอง (Q_2) ความดีรวม — ซอนออกสังคม (A) และการปฏิบัติตามกฎ — ข้อตรงต่อหน้าที่
(๑) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ t -test
และอ้างอิงสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมและคะแนนขององค์ประกอบด้านการพึ่งตนเอง - การอาศัยกลุ่ม ของกลุ่มประสบการณ์ความสำเร็จ กับนักบุญประสบการณ์ความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	ค่าเฉลี่ย						t
	กลุ่มประสบการณ์ความสำเร็จ			นักบุญประสบการณ์ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
E	๓๐	๑๑.๐๓	๒.๘๘	๓๐	๑๒.๓	๓.๕๓	๑.๕๖
M	๓๐	๑๐.๘๗	๓.๐๑	๓๐	๙.๒๗	๔.๐๔	๑.๗๔*
Q_1	๓๐	๙.๖๓	๓.๐๙	๓๐	๘.๖๓	๒.๕๘	๐.๓๗
Q_2	๓๐	๗.๕๓	๒.๕๕	๓๐	๘.๘๓	๒.๕๖	๒.๕๔*
A	๓๐	๙.๐๓	๓.๖๘	๓๐	๙.๓๓	๒.๖๒	.๓๒
G	๓๐	๑๔.๙	๒.๖๘	๓๐	๑๔.๘๗	๑.๘๘	.๐๕

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๖ แสดงว่า

กลุ่มประสบการณ์ความสำเร็จที่มีพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนอย่างเป็นจริง ($\bar{M}$) แตกต่างกับนักบุญประสบการณ์ความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

มีความเชื่อว่า ๕๕ % ว่า นักบุญประสบการณ์ความสำเร็จปฏิบัติตนตามความเป็นจริง ถึงเวลาในรายละเอียดมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ความสำเร็จ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มประสบการณ์ความสำเร็จที่มีพฤติกรรมด้านการอาศัยกลุ่ม (Q_2) แตกต่างกับนักบุญประสบการณ์ความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

มีความเชื่อมั่นได้ ๙๕ % ว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จอาจมีกลุ่ม ขอบทำงานหรือทัศนใจร่วมกับผู้อื่นมากกว่ากลุ่มประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย กลุ่มประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน (E^-) อ่อนโยน (O_1^-) สำนวน (A^-) และข้อตรงต่อหน้าที่ (G^+) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน กล่าวคือว่า กรุและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จต่างก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ถ่อมตน (E^-) ปฏิบัติตามความเชื่อจริง (M^-) หัวเก่า (O^-) อารมณ์กลุ่ม (O^-) สำนวน (A^-) และข้อตรงต่อหน้าที่ (G^+) โดยที่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเชื่อจริงมากกว่า และพึงพากลุ่มน้อยกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ แสดงว่าทั้งกรุและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะอารมณ์กลุ่ม โดยที่กรุประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะอาจมีกลุ่มมากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

๒.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของกรุและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๔.๑ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B) ของกรุและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าจะแนบบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของกรุและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$ และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กรุผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : กรุผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาต่ำกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยแสดงไว้ในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูกับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อาชีพ						t
	ครูไม่ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
B	๒๐	๖.๑	๑.๗๑	๓๐	๖.๑	๑.๘๘	๐

จากตาราง ๑๗ แสดงว่า

ครูไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาเท่า ๆ กับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

๒.๔.๖ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของครูและนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าคะแนนบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง แตกต่างกับหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความไว้วางใจ - ระแวง (I) ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) ความผ่อนคลาย - เกรงเกรียบ (Q₄) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ - คำสัจ (H) และความไม่ไว้วางใจ - ความกุ่มตนเอง (Q₃) รวม ๖ ค่า ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ $t - test$ และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูไม่ประสบความสำเร็จจะมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ - ระแวง ประสาทมั่นคง - หวาดกลัว ความผ่อนคลาย - เกรงเกรียบ อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง ความซื่อสัตย์ - คำสัจ และความไม่ไว้วางใจ - ความกุ่มตนเอง ไม่แตกต่างกับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติ การถ่วงน้ำหนัก : กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านทวาทะไว้วางใจ (L^-)

มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านประสาทสัมผัส (O^-)

มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านความประพฤติ (Q_4^-)

มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านอารมณ์ (C^+)

มากกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านคำสั่ง (H^+) มากกว่า

นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: กรณีไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นบุคลากรด้านการควบคุมตนเอง (Q_3^+)

ได้ดีกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพของบุคลากรประกอบด้านทวาทะ
วิถีกังวลต่ำ — ทวาทะวิถีกังวลสูง ของกรณีไม่ประสบความสำเร็จ กับนักบัญชี
ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	ค่าเฉลี่ย						t
	กรณีไม่ประสบความสำเร็จ			นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_2	N	$\bar{X}_2$	S_2	
L	๒๐	๘.๖	๒.๘๓	๓๐	๘.๕	๒.๐๖	๓.๖๖
O	๒๐	๑๐.๓๐	๓.๕๐	๓๐	๑๑.๓๓	๓.๕๕	๓.๐๒
Q ₄	๒๐	๑๑.๐๕	๓.๕๔	๓๐	๑๑.๑๐	๔.๔๓	๑.๐๔
C	๒๐	๑๔.๑๕	๔.๒๘	๓๐	๑๓.๕๖	๓.๓๔	๑.๖๐
H	๒๐	๑๕.๔๐	๓.๗๔	๓๐	๑๖.๖	๔.๖๕	๒.๕๕ *
Q ₃	๒๐	๑๒.๓๐	๒.๕๔	๓๐	๑๒.๒๓	๒.๕๖	๐.๐๔

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๑๘ แสดงว่า

กลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H) แตกต่างกับนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่น ๘๕ % ว่ากลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จด้านความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H⁺) มากกว่านักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งค่อนข้างซื่อสัตย์ ขี้เขลา วิตกกังวล (H⁻) ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย

กลุ่มประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ (L⁻) ประสาทมั่นคง (O⁻) ความผ่อนคลาย (Q₄⁻) อารมณ์มั่นคง (C⁺) และการควบคุมตนเอง (Q₃⁺) แตกต่างกับนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน แสดงว่า กลุ่มและนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ต่างก็มีลักษณะไว้วางใจ (L⁻) ประสาทมั่นคง (O⁻) ความผ่อนคลาย (Q₄⁻) อารมณ์มั่นคง (C⁺) กล้าเสี่ยง (H⁺) และการควบคุมตนเองได้ (Q₃⁺) โดยที่กลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จด้านความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยงมีนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงอาจสรุปได้ว่า กลุ่มและนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลต่ำ มีความเข้าใจในสถานการณ์โดยทั่วไปของตน

๖.๔.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มและนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความซื่อสัตย์ - ขอบอกสิ่งผิด (A) ความอดทน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถึถวน - ทำตามสบาย (F) ความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H) และการอภัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง (Q₂) ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ t - test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : กลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จด้านความซื่อสัตย์ - ขอบอกสิ่งผิด ความอดทน - เป็นอิสระแก่ตนเอง ความถึถวน - ทำตามสบาย ความซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง และการอภัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ไม่แตกต่างกับนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีค่ารวม ($\bar{A}$) น้อยกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีค่าความถ่วง ($\bar{E}$) น้อยกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีค่าความถี่ ($\bar{F}$) น้อยกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีค่าสัมบูรณ์ ($\bar{H}^+$) มากกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีค่าเฉลี่ย ($\bar{Q}_2$) น้อยกว่านักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการเก็บตัว - การแสดงตัวของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ กับนักเรียนผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อาวัฬ						t
	กรณไฎประสมทวามสำเร็จ			นักบักฐึญประสมทวามสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
A	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๕๓	๓๐	๑๐.๐๓	๒.๘๖	๑.๓๘
E	๒๐	๑๑.๓๕	๓.๘๑	๓๐	๑๐.๘๓	๒.๓๓	.๘๘
F	๒๐	๑๑.๓๕	๓.๘๘	๓๐	๑๑.๓๓	๒.๘๘	.๐๒
H	๒๐	๑๕.๘๐	๓.๓๔	๓๐	๑๒.๖	๔.๓๔	๒.๕๕ *
Q_2	๒๐	๘.๘	๒.๔๓	๓๐	๘.๘	๒.๔๓	.๖๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวาง ๑๕ แสดงว่า

กรุณัไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านซ้าย — กล้าเสี่ยง (H) แตกต่างกับนักบัญชี
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กรุณัไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านซ้ายรวม — ขอบอดสังเก (A) ถอดถอน (E)
ถดถวน (F) และอาศัยกลุ่ม แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๕ ด้าน ของกรู และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงว่า
กรูและนักบัญชี ๒ กลุ่มมีบุคลิกภาพด้านถอดถอน (E) ถดถวน (F) กล้าเสี่ยง (H) และ
อาศัยกลุ่ม (D₂) ถดถวนเหมือนกัน แต่กรูไม่ประสบความสำเร็จก่อนข้างจะขอบอดสังเก ในขณะที่
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จก่อนข้างจะสำรวจไว้แล้ว เคารพไว้ว่า ทั้งกรูและนักบัญชี ๒ กลุ่มนี้
มีลักษณะก่อนข้างจะล้มตัว โดยเฉพาะนักบัญชีมีแนวโน้มที่จะเก็บตัวมากกว่ากรูไม่ประสบความสำเร็จ

๒.๔.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการใ้ความอดทนจิตใจอ่อนแอ —
ท่าทางกันตัว ของกรูและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านการใ้ความอดทนจิตใจอ่อนแอ
ท่าทางกันตัว ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพด้านความอดทนไหว อดทนนิ่ง
(C) ความถอดถอน — เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความถดถวน — ทำตามสบาย (F) ความตรงไป
ตรงมา — มีเหตุผล (N) ความสำรวจ — ขอบอดสังเก (A) จิตใจอ่อนแอ — จิตใจกล้าแข็ง
(I) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง — เพ้อฝัน (M) รวม ๘ ด้าน ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่าง
ของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ t - test และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้
สมมติฐานเป็นกลาง : กรูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีบุคลิกภาพด้าน อดทนอดไหว — อดทนนิ่ง
ความถอดถอน — เป็นอิสระแก่ตนเอง ความถดถวน — ทำตามสบาย ความตรงไปตรงมา — มีไหวพริบ
ความสำรวจ — ขอบอดสังเก จิตใจอ่อนแอ — จิตใจกล้าแข็ง และการปฏิบัติตามความเป็นจริง —
เพ้อฝัน ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ตาราง ๒๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการไว้วางใจ
อารมณ์จิตไว้วางใจ — ท่าทางคนทั่วไป ของครูและนักจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	ทาง						t
	ครูไม่ประสบความสำเร็จ			นักจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
C	๒๐	๑๕.๑๕	๕.๖๔	๓๐	๑๓.๕๗	๒.๓๔	๑.๒๐
E	๒๐	๑๑.๕๕	๓.๕๑	๓๐	๑๐.๔๗	๒.๗๗	๑.๕๕
F	๒๐	๑๑.๓๔	๓.๔๘	๓๐	๑๑.๓๓	๒.๕๕	๐.๐๖
N	๒๐	๑๑.๗๐	๓.๓๖	๓๐	๑๒.๒๓	๒.๓๕	๑.๖๖
A	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๔๗	๓๐	๑๐.๐๓	๒.๔๖	๑.๓๕
I	๒๐	๑๑.๒๐	๒.๖๓	๓๐	๑๑.๐	๒.๒๒	๑.๖๖
M	๒๐	๑๐.๕๕	๓.๕๓	๓๐	๘.๖	๒.๕๕	๒.๕๕ "

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง ๒๐ แสดงว่า

ครูไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^+) แตกต่างกับนักจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

มีความเชื่อมั่นได้ ๕๕ % ว่านักจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง
กังวลในรายละเอียดมากกว่าครูไม่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย
ครูไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) ถอดถอน (E^-) ถี่ถ่วน
(F^-) มีเหตุผล อารมณ์ควบคุม (N) สบาย — ขอบอกสิ่งลบ (A) และ ไว้วางใจ (M^+)
แตกต่างกับนักจิตวิทยาไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ
สมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๗ ด้าน แสดงว่าครูและนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะ
อารมณ์ทาง (C^+) ถ่อมตน (E^-) ถีถวน (F^-) มีเหตุผล (N^+) จิตใจอ่อนแอ (I^+)
และปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) พอ ๆ กัน นอกจากด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง
ที่นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จมีมากกว่า แล ยังสำรวจ (A^-) มากกว่า กลุ่มไม่ประสบ
ความสำเร็จ ซึ่งก่อนข้างจะขอบออกสังคม (A^+) จึงสรุปได้ว่า ครูและนักบัญชีมีลักษณะกำลัง
ระหว่างด้านการสำรวจอารมณ์จิตใจอ่อนแอ - ท่าทางที่ถ้าว โดยที่นักบัญชีมีแนวโน้มที่จะสำรวจ
จิตใจอ่อนแอ มากกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

๖.๔.๕ เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง
ของครูและนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบถึงคะแนนความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ผู้วิจัย
จึงทดสอบคะแนนบุคลิกภาพด้าน ความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) การปฏิบัติตาม
ความเป็นจริง - เพื่อดั้น (M) อนุรักษนิยม - ทดลอง (Q_1) การอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง
(Q_2) ความสำรวจ - ขอบออกสังคม (A) และการไม่ทำตามกฎ - ขัดตรงต่อหน้าที่ ผู้วิจัยจึง
ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน โดยใช้ $t - test$ และ
ตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน - เป็นอิสระ
แก่ตนเอง การปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดั้น การอนุรักษนิยม - ทดลอง การอาศัยกลุ่ม -
พึ่งตนเอง ความสำรวจ - ขอบออกสังคม และการไม่ทำตามกฎ - ขัดตรงต่อหน้าที่ ไม่แตกต่างกับ
นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการถ่อมตน (E^-) น้อยกว่า
นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: ครูไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง
(M^-) น้อยกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: ครูประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการอนุรักษนิยม (Q_1^-) มากกว่า
นักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านอากัฏยกลุ่ม (Q_2) น้อยกว่า
นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านความสำรวม (A^-)
น้อยกว่านักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

: ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีบุคลิกภาพด้านการซื้อตรงต่อหน้าที่ (G^+)
น้อยกว่านักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒๑

ตาราง ๒๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง - การอากัฏยกลุ่ม
ของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ กับ นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุคลิกภาพ	อากัฏย						t
	ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ			นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ			
	N	$\bar{X}_1$	S_1	N	$\bar{X}_2$	S_2	
E	๒๐	๑๑.๗๕	๓.๕๑	๓๐	๑๐.๘๗	๒.๗๗	.๕๔
M	๒๐	๑๐.๕๕	๓.๔๓	๓๐	๘.๖	๒.๕๔	๒.๕๕ *
Q_1	๒๐	๘.๓	๒.๖๖	๓๐	๘.๒๓	๓.๒๐	.๐๘
Q_2	๒๐	๘.๕	๒.๕๗	๓๐	๘.๕	๒.๕๗	.๖๕
A	๒๐	๑๑.๓๐	๓.๕๗	๓๐	๑๐.๐๓	๒.๘๖	๑.๓๕
G	๒๐	๑๓.๘๐	๒.๘๖	๓๐	๑๔.๖๗	๒.๖๑	-.๖๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวาง ๖๑ แสดงว่า

ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) สูงกว่า
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน
การวิจัย

ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์คน (E^-) อนุรักษนิยม (Q_1^-) อาศัยกลุ่ม
(Q_2^-) สำนวณ - ชอบออกสังคม (A) และข้อตรงต่อหน้าที่ (G^+) แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบ
ความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานเป็นกลาง

ผลการวิจัยบุคลิกภาพทั้ง ๖ ด้าน กล่าวได้ว่า ครูและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
ต่างก็มีลักษณะอารมณ์ (E^-) ปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) อนุรักษนิยม (Q_1^-) อาศัยกลุ่ม
(Q_2^-) และข้อตรงต่อหน้าที่ กล่าวถึงกันโดยที่นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง
(M^-) มากและมีความสำรวม ชอบอยู่คนเดียว (A^-) ในขณะที่ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จชอบออก
สังคม ชอบดูแลเป็นกันเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูและนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะ
อาศัยกลุ่ม ต้องการสนับสนุนจากผู้อื่น และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะอาศัยกลุ่ม
มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๓. เปรียบเทียบความเกรงใจของครูผู้ประสบความสำเร็จ ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ และนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๓.๑ เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจ ของครูผู้ประสบความสำเร็จ
กับครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบคะแนนความเกรงใจของทั้งสองกลุ่มว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยใช้วิธีทดสอบ
ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$ และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้
สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีความเกรงใจไม่แตกต่างกับครูผู้ไม่ประสบ
ความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความเกรงใจมากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ประสบความสำเร็จ และ
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ชนิดของกลุ่ม	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
ครูผู้ประสบความสำเร็จ	๑๑	๔๓๒.๘	๑๓๔๘.๕๕	๓๖.๖๓	
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๑๐	๔๑๐.๕	๒๑๔๘.๒๖	๔๖.๓๕	.๕๕๓๕

จากตาราง ๒๒ แสดงว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจแตกต่าง
กับครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้าสถิติแสดงว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจมากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
เพียงเล็กน้อย หรือกล่าวได้ว่าทั้งสองกลุ่มมีความเกรงใจพอ ๆ กัน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
แสดงให้เห็นว่า คะแนนความเกรงใจของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกระจุกกระจายของครูผู้ประสบ
ความสำเร็จ

ผลของการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานเป็นกลาง แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ ๕ ที่ว่า
ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจมากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

๓.๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจ ของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
กับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบคะแนนความเกรงใจของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ กับนักบัญชีผู้ไม่ประสบ
ความสำเร็จมีความแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยใช้วิธีทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้
t - test ด้วยการตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมีความเกรงใจมากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ชนิดของกลุ่ม	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ	๓๐	๔๑๒.๐๓	๑๗ ๓.๑๓	๔๑.๒๓	
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๓๐	๔๐๐.๓๐	๖๕๕๔.๔๖	๕๐.๕๔	.๕๘

จากตาราง ๒๓ แสดงว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจแตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสถิติแสดงว่า นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจมากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อยหรืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าความแปรปรวนของคะแนนแสดงว่าคะแนนความเกรงใจของนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จกระจายมากกว่าของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานเป็นกลาง แต่ไปสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อ ๒ ที่ว่า นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จเกรงใจน้อยกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

๓.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ประสบความสำเร็จกับ
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบความแตกต่าง ของคะแนนความเกรงใจของครูผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชี
ผู้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$
และทั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะไม่มีความเกรงใจไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ประสบ
ความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมี ความเกรงใจมากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒๔

ตาราง ๒๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ประสบความสำเร็จ
กับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ชนิดของกลุ่ม	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
ครูผู้ประสบความสำเร็จ	๓๐	๕๒๖.๖๐	๑๓๔๔.๕๘	๓๖.๖๓	๑.๐๓
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ	๓๐	๔๑๒.๐๗	๑๓๐๓.๑๓	๔๑.๒๓	

จากตาราง ๒๔ แสดงว่าครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจแตกต่างกับ
นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสถิติแสดงว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจมากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
เพียงเล็กน้อย หรืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าความแปรปรวนของคะแนนแสดงว่า คะแนน
ความเกรงใจของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จกระจุกกระจายมากกว่าของครูผู้ประสบความสำเร็จ

ผลของการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลางข้อ ๓ ที่ว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจไม่แตกต่างกันกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

๓.๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เพื่อให้ทราบว่าคะแนนความเกรงใจของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$ และตั้งสมมติฐานทางสถิติไว้ดังนี้

สมมติฐานเป็นกลาง : ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีคะแนนความเกรงใจไม่แตกต่างกันกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

สมมติฐานการวิจัย : ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จน่าจะมีคะแนนความเกรงใจมากกว่านักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง ๒๕

ตาราง ๒๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของความเกรงใจของครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ชนิดของกลุ่ม	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๒๐	๔๑๐.๕	๒๑๔๔.๒๖	๔๖.๓๕	๐.๗๒
นักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ	๓๐	๔๐๐.๓	๒๕๕๔.๖๒	๕๐.๕๔	

จากตาราง ๒๕ แสดงว่า ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจแตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสถิติแสดงว่า กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจสูงกว่านักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อย หรืออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าความแปรปรวนของคะแนนแสดงว่า คะแนนความเกรงใจของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จกระจายมากกว่าคะแนนของนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

ผลของการวิจัยไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย แต่เป็นไปตามสมมติฐานเป็นกลาง ข้อ ๔ ที่ว่า กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจไม่แตกต่างกับนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ

๔. ความสัมพันธ์ภายในของตัวแปรบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน และความเกรงใจ

เพื่อศึกษาว่าบุคลิกภาพแต่ละด้านของแต่ละกลุ่มอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อกันมากน้อยเพียงใด จึงนำคะแนนรวมของบุคลิกภาพแต่ละด้านมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (intercorrelation) ซึ่งจะเสนอผลตามลำดับกลุ่มอาชีพ ดังนี้

๔.๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน กับความเกรงใจของกลุ่มอาชีพครู

๔.๑.๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของกลุ่มอาชีพครู

ตาราง ๒๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของกลุ่มครู

(N = 50)

บุคลิกภาพ	L	O	Q ₄	C	H	Q ₃
L	๑.๐๐	.๑๖	.๓๔**	.๓๔**	.๑๕	-.๐๓
O		๑.๐๐	.๑๖**	.๑๖**	.๕๐**	.๕๕**
Q ₄			๑.๐๐	.๕๕**	.๕๐**	.๓๑*
C				๑.๐๐	.๓๖**	.๒๔
H					๑.๐๐	.๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๒๒ ทำให้ทราบถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของบุคลิภาพแต่ละด้าน ที่อยู่ใ้ในองค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของกลุ่มอาชีพครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละด้าน แสดงว่า บุคลิภาพแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันเป็นโครงสร้าง ซึ่งอาจจะเข้าใจได้ดังนี้

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิภาพด้านความไว้วางใจ - ระแวง (L) และบุคลิภาพด้านอื่นแต่ละด้านที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือค่า r ของบุคลิภาพด้าน ความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q_4) และอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ มีค่า r เท่ากับ .๓๔ และ -.๓๕

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเป็นบวก หมายความว่า ความไว้วางใจ - ระแวง มีความสัมพันธ์กับความผ่อนคลาย - เคร่งเครียดแบบตามกัน กล่าวคือ ถ้าครูระแวง ไม่ไว้วางใจใคร (L^+) ครูก็จะเคร่งเครียด หงุดหงิดและตกใจง่าย (Q_4^+) แต่ถ้าครูไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L^-) ก็จะมีลักษณะผ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q_4^-)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ หมายความว่า ความไว้วางใจ - ระแวง (L) สัมพันธ์กับอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) แบบกลับกัน กล่าวคือ ถ้าครูระแวง ไม่ไว้วางใจใคร (L^+) ครูจะมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิดโกรธง่าย (C^-) แต่ถ้าครูไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ (L^-) ครูจะมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+)

๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิภาพด้านประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) สัมพันธ์กับบุคลิภาพด้านความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q_4) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อ - กล้าสังคม (H) และความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง (G_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) กับความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q_4) มีค่า r เท่ากับ $-.66$ แสดงว่า ถ้าครุมีประสาทมั่นคง สงบเยือกเย็น (O^-) ครุจะผ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q_4^-) แต่ถ้าครุหวาดกลัว วิตกกังวลสูง (O^+) ครุจะเคร่งเครียด ตกใจและหงุดหงิดง่าย (Q_4^+) ควบ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) กับอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) มีค่า r เท่ากับ $-.67$ หมายความว่า ถ้าครุมีประสาทมั่นคง เยือกเย็น (O^-) ครุจะมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) แต่ถ้าครุหวาดกลัว วิตกกังวลสูง (O^+) ครุก็จะมีอารมณ์อ่อนไหว โกรธและหงุดหงิดง่าย (C^-)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) กับความซื่อาย - กล้าสังคม (H) มีค่า r เท่ากับ $-.60$ หมายความว่า ถ้าครุมีประสาทมั่นคง เยือกเย็น (O^-) ครุจะกล้าสังคม กล้าหาญ (H^+) แต่ถ้าครุหวาดกลัว วิตกกังวลสูง (O^+) ครุจะซื่อาย ขี้อาย รู้สึกลอาย (H^-)

๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q) สัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อาย - กล้าสังคม (H) และความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง (Q_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด กับอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง มีค่า r เท่ากับ $-.56$ แสดงว่า ถ้าครุมีความผ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q^-) ครุก็จะมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) แต่ถ้าครุเคร่งเครียด ตื่นเต้นและตกใจง่าย (Q^+) ครุก็จะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย หงุดหงิดง่าย (C^-)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด กับความซื่อาย - กล้าสังคม มีค่า r เท่ากับ $-.50$ หมายความว่า ถ้าครุมีความผ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q^-) ครุก็จะกล้าสังคม กล้าหาญ ชอบลองของใหม่ (H^+) แต่ถ้าครุเคร่งเครียด ตกใจง่าย (Q^+) ครุก็จะซื่อาย ขี้อาย และรู้สึกอาย (H^-)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความอ่อนคลาย - เคร่งเครียด กับ ความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง มีค่า r เท่ากับ $-.333$ มีความหมายว่า ถ้าครูมีความอ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q_4^-) ครูก็จะควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมได้ (Q_3^+) แต่ถ้าครูเคร่งเครียด หงุดหงิดง่าย (Q_4^+) ครูก็จะไม่มีวินัย ชัดแย้งกับตัวเอง (Q_3^-)

๔. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว-อารมณ์มั่นคง (C) กับ บุคลิกภาพด้านความซื่อ - กล้าสังคม(H)มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ มีค่า r เท่ากับ $.36$ แสดงว่า ถ้าครูมีอารมณ์อ่อนไหว โกรธง่าย (C^-) ครูจะซื่อ ขี้เขลา รู้สึกท้อ (H⁻) แต่ถ้าครูมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) ครูก็จะกล้าสังคม กล้าหาญ ชอบลองของใหม่ (H⁺)

๔.๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านของ องค์ประกอบ ก้าวมการเก็บตัว - แสดงตัว ของกลุ่มครู

ตาราง ๒๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบก้าวมการเก็บตัว - แสดงตัว ของกลุ่มครู

($n = 50$)

บุคลิกภาพ	A	E	F	H	Q_2
A	๑.๐๐	-.๐๑	.๒๗*	.๐๑	.๐๗ ¹
E		๑.๐๐	.๒๕*	.๐๘	.๑๗
F			๑.๐๐	.๑๖	-.๐๕
H				๑.๐๐	-.๔๖**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตาราง ๒๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทาง
ตื่นตัว ของกลุ่มอาชีพครู

บุคลิกภาพ	C	E	F	N	A	I	M
C	๑.๐๐	.๑๔	-.๑๕	.๑๗	-.๑๔	.๐๔	.๑๑
E		๑.๐๐	.๑๕*	-.๐๗	-.๐๑	-.๒๓	.๓๒ *
F			๑.๐๐	-.๑๐	.๒๗*	-.๐๗	-.๓๒ *
N				๑.๐๐	.๐๓	.๐๔	-.๐๔
A					๑.๐๐	.๑๖	-.๔๔ **
I						๑.๐๐	-.๐๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๒๔ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านที่อยู่ในองค์ประกอบบุคลิกภาพ ด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางตื่นตัว ของกลุ่มครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้าน แสดงว่า บุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย อธิบายได้ดังนี้

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) กับ ความถ่อมตน - ทำตามสบาย (F) และ การปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อฝัน (M)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่วงตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง กับ
บุคลิกภาพด้านความถ่วงตน - ทำความสบาย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ มีค่า r เท่ากับ .๒๕
หมายความว่า ถ้าครูถ่วงตน ย่อมคนอื่น ใจดี (E^-) ครูมีความถ่วงตน เกร่งขี้มื่น จริงจัง (F^-)
แต่ถ้าครูมีอิสระแก่ตน ชอบมีอำนาจ ก้าวร้าว (E^+) ครูจะหาทางสบาย ไร้เริง เปิกเผย
ว่องไว (F^+)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่วงตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E)
กับบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความประสงค์ - เพื่อดัน (M^-) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
มีค่า r เท่ากับ .๓๒ หมายความว่า ถ้าครูถ่วงตน ย่อมคนอื่น (E^-) ครูจะระมัดระวัง
ความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) แต่ถ้าครูมีอิสระแก่ตนเอง ชอบมีอำนาจ ก้าวร้าว
(E^+) ครูจะช่างเพ้อฝัน มีแรงจูงใจในตนเอง (M^+)

๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่วงตน - ทำความสบาย (F)
กับบุคลิกภาพด้านความสำรวจ - ชอบออกสังคม (A) และบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง -
เพื่อดัน (M) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ มีค่า r เท่ากับ .๒๓ และ -.๓๒ อธิบาย
ได้ว่า

ถ้าครูถ่วงตน เกร่งขี้มื่น จริงจัง (F^-) ครูจะสำรวจ ไว้วางใจตอบคนอื่นเกี้ยว (A^-)
แต่ถ้าครูทำตามสบาย ไร้เริง เปิกเผย ว่องไว (F^+) ครูก็จะชอบออกสังคม ชอบเล่น และ
เป็นกันเอง

ถ้าครูถ่วงตน เกร่งขี้มื่น จริงจัง (F^-) ครูจะเพ้อฝัน มีแรงจูงใจในตนเอง (M^-)
แต่ถ้าครูทำตามสบาย ไร้เริง เปิกเผย (F^+) ครูก็จะปฏิบัติตามความเป็นจริง กังวลใน
รายละเอียด

๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความสำรวจ - ชอบออกสังคม (A)
กับบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน (M) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
มีค่า r เท่ากับ -.๔๔ มีความหมายว่า ถ้าครูสำรวจ ไว้วางใจตอบคนอื่นเกี้ยว (A^-) ครูจะ
เพ้อฝัน มีแรงจูงใจในตนเอง (M^-) แต่ถ้าครูชอบออกสังคม ชอบเล่น และเป็นกันเอง (A^+)

ครูจะปฏิบัติความความเป็นจริง ถึงวลีในรายละเอียด (M)

๔.๑.๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในขององค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม -
พึ่งตนเอง ของกลุ่มอาชีพครู

ตาราง ๒๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการอาศัยกลุ่ม -
พึ่งตนเอง ของกลุ่มอาชีพครู

($N = 50$)

บุคลิกภาพ	E	M	Q_1	Q_2	A	G
E	๑.๐๐	.๓๒ *	.๐๕	.๑๗	-.๐๑	-.๐๗
M		๑.๐๐	.๑๗	.๒๖	-.๔๔ **	.๐๑
Q_1			๑.๐๐	-.๑๗	-.๒๐	.๐๕
Q_2				๑.๐๐	.๐๗	-.๐๗
A					๑.๐๐	.๐๓

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๒๕ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านที่อยู่ใน
องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ของครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
บุคลิกภาพแต่ละด้าน แสดงว่าแต่ละด้านในองค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กัน เพียง เล็กน้อย
อธิบายได้ดังนี้

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) กับบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน (M) มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ค่า r เท่ากับ .๓๖ มีความหมายว่า ถ้าครูเอนตน ใจดี (E^-) ครูจะทำตามความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) แต่ถ้าครูมีอิสระแก่ตน ก้าวร้าว (E^+) ครูจะเพื่อดัน มีแรงงูใจ ในตนเอง

๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อดัน (M) กับบุคลิกภาพด้านความสำรวจ - ชอบออกสังคม (A) มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ค่า r เท่ากับ -.๔๔ แสดงว่าถ้าครูทำตามความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) ครูจะชอบ เข้าสังคม ชอบ (A^+) แต่ถ้าครูชอบเพื่อดัน มีแรงงูใจในตนเอง (M^+) ครูจะสำรวจ ไขว่คว้า และชอบอยู่คนเดียว (A^-)

๔.๑.๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพในองค์ประกอบ ความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง กับความเกรงใจของกลุ่มครู

ตาราง ๓๐ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบ ความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของกลุ่มครู

($N = 50$)

บุคลิกภาพ	L	O	Q_4	C	H	Q_3
ความเกรงใจ	.๒๒	-.๑๘	-.๐๕	.๒๗*	-.๐๘	.๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๐ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้าน
ในองค์ประกอบ ความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง กับความเกรงใจ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แสดงว่า บุคลิกภาพแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับความเกรงใจไม่มากนัก อธิบายได้ว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์
มั่นคง (C) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ค่า r เท่ากับ .๔๗ ซึ่งมีความหมายว่า
ถ้ามีความเกรงใจมาก ครุจะมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) แต่ถ้ามีความ
ความเกรงใจน้อย ครุจะมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด โกรธง่าย (C^-)

๔.๑.๖ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ
แต่ละด้านในองค์ประกอบการเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มครู

ตาราง ๓๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบ
ด้านการเก็บตัว - แสดงตัวของกลุ่มอาชีพครู

(N = 50)

บุคลิกภาพ	A	E	F	H	Q ₂
ความเกรงใจ	.๑๔	-.๓๕**	-.๒๖	-.๐๔	-.๐๖

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๑ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้าน
ในองค์ประกอบการเก็บตัว - แสดงตัวกับความเกรงใจ ซึ่งสัมพันธ์กับความเกรงใจเพียงด้านเดียว
คือบุคลิกภาพด้านความอดทน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
มีค่า r เท่ากับ -.๓๕ อธิบายได้ว่า

ถ้าครูมีความเกรงใจมาก ครูจะถ่อมตน ชอบคนอื่น (E^-) แต่ถ้าครูมีความเกรงใจน้อย ครูจะมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว และชอบมีอำนาจ (E^+)

๔.๑.๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความเกรงใจ กับบุคลิกภาพ แต่ละด้านในองค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางคันตัว

ตาราง ๓๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางคันตัว ของกลุ่มอาชีพครู
(N = 50)

บุคลิกภาพ	C	E	F	N	H	I	M
ความเกรงใจ	.๒๗*	-.๓๕**	-.๒๖*	.๑๔	.๑๔	.๑๔	.๐๔

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๒ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางคันตัว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงว่า ความเกรงใจ สัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) กับความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) เพียง ๒ ด้านเท่านั้น โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ มีค่า r เท่ากับ .๒๗ และ -.๓๕ ตามลำดับ อธิบายได้ว่า

ถ้าครูเกรงใจมาก ครูจะมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) แต่ถ้าครูเกรงใจน้อย ครูจะมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด โกรธง่าย (C^-)

ถ้าครูเกรงใจมาก ครูจะถ่อมตน ยอมคนอื่น ใจดี (E^-) แต่ถ้าครูเกรงใจน้อย ครูจะมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว และชอบมีอำนาจ (E^+)

๔.๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ
แต่ละด้านในองค์ประกอบ ด้านการอาศัยกลุ่ม - พี่ตนเอง

ตาราง ๓๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเกรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านในองค์ประกอบ
ด้านการอาศัยกลุ่ม - พี่ตนเอง ของกลุ่มครู

(N = 50)

บุคลิกภาพ	E	M	Q ₁	Q ₂	A	G
ความเกรงใจ	.๓๕**	.๐๘	-.๑๕	-.๐๒	.๑๔	.๒๒

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๓ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพ
แต่ละด้านในองค์ประกอบ ด้านการอาศัยกลุ่ม - พี่ตนเอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงว่า
ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้าน การถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E)

เพียงด้านเดียว ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ค่า r เท่ากับ $-.๓๕$ หมายความว่า

ถ้าครูมีความเกรงใจมาก ครูจะถ่อมตน ยอมคนอื่น (E^-) แต่ถ้าครูเกรงใจน้อย
ครูจะมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว มั่นใจในตนเอง (E^+) กว้าง

๔.๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพ ๑๒ ด้าน กับความเกรงใจ
ของกลุ่มนักบัญชี

๔.๒.๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ
ด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ของกลุ่มนักบัญชี

ตาราง ๓๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านความวิตกกังวลต่ำ - ความวิตกกังวลสูง ของกลุ่มอาชญากร

(N = 60)

บุคลิกภาพ	L	O	Q_4	C	H	Q_3
L	๑.๐๐	.๓๑*	.๕๑**	.๐๖	.๑๗	-.๐๖
O		๑.๐๐	.๔๗**	-.๒๕*	-.๔๔**	.๐๖
Q_4			๑.๐๐	-.๑๗	-.๑๐	.๐๑
C				๑.๐๐	.๕๖**	.๓๔**
H					๑.๐๐	.๓๐*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๔ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านความวิตกกังวลต่ำ - วิตกกังวลสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงว่า บุคลิกภาพแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างมาก พอจะเข้าใจได้ว่า

๑- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ - ระแวง (L) กับประสาทมั่นคง - หวาดกลัว (O) และความผ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q_4) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ มีค่า r เท่ากับ .๓๑ และ .๕๑ ตามลำดับ มีความหมายว่า

ถ้านักบัญชีไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L⁻) นักบัญชีจะมีประสาทมั่นคง สงบเยือกเย็น (O⁺) แต่ถ้านักบัญชีระแวง ไม่ไว้วางใจใคร ยึดถือแต่ความเห็นของตน (L⁺) นักบัญชีจะหวาดกลัว วิตกกังวลสูง (O⁺) ด้วย

ถ้านักบัญชีไว้วางใจและเข้ากับผู้อื่นได้ดี (L^-) นักบัญชีจะมีลักษณะอ่อนคลาย อารมณ์เย็น รักสงบ (Q_4^-) แต่ถ้านักบัญชีระแวง ไม่ไว้วางใจใคร (L^+) นักบัญชีจะเคร่งเครียด ตกใจและ หงุดหงิดง่าย

๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านประสาทสัมผัส - หวากกล้ว (O) กับบุคลิกภาพด้านความอ่อนคลาย - เคร่งเครียด (Q_4) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) ความซื่อสัตย์ - กล้าสังคัม (H) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ , .๐๕ และ .๐๑ ค่า r เท่ากับ .๔๗ - .๕๕ และ -.๔๔ ตามลำดับ อธิบายได้ว่า

ถ้านักบัญชีมีประสาทสัมผัส เยือกเย็น (O^-) นักบัญชีจะมีลักษณะอ่อนคลาย อารมณ์เย็น (Q_4^-) แต่ถ้านักบัญชีหวากกล้ว วิตกกังวลสูง (O^+) นักบัญชีก็จะเคร่งเครียด ตกใจและหงุดหงิดง่าย (Q_4^+)

ถ้านักบัญชีมีประสาทสัมผัส เยือกเย็น เชื่อมั่นในตนเอง (O^-) นักบัญชีจะมีอารมณ์มั่นคง อารมณ์เย็น (C^+) แต่ถ้านักบัญชีหวากกล้ว วิตกกังวลสูง (O^+) นักบัญชีจะมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด โกรธง่าย (C^-)

ถ้านักบัญชีมีประสาทสัมผัส เยือกเย็น (O^-) นักบัญชีกล้าสังคัม กล้าหาญ ชอบลองของใหม่ (H^+) แต่ถ้านักบัญชีหวากกล้ว วิตกกังวลสูง (O^+) นักบัญชีจะซื่อสัตย์ ซื่อฉลาด และรู้สึกท้อ (H^-)

๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) กับ บุคลิกภาพด้านความซื่อสัตย์ - กล้าสังคัม (H) และความไม่มีวินัย - ควบคุมตนเอง (Q_3) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ค่า r เท่ากับ .๕๖ และ .๓๔ มีความหมายว่า

ถ้านักบัญชีมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด โกรธง่าย (C^-) นักบัญชีซื่อสัตย์ ซื่อฉลาด รู้สึกท้อ (H^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) นักบัญชีจะกล้าสังคัม กล้าหาญ และ ชอบลองของใหม่ ๆ (H^+)

ถ้า นักบัญชีมีภาระเบ็ดเสร็จใด ๆ หักหักง้อ โกร่ง่าย (C'') นักบัญชีจะไม่มีความจำเป็นในตนเอง
ขัดแย้งกับตนเอง (Q_3) แต่เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องอื่น (C') นักบัญชีจะควบคุมอารมณ์
และพฤติกรรมของตนเองไว้ (Q_3)

๔. คำสั่งมีประสิทธิผลสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความไว้วางใจ - กล้าเสี่ยง (II) กับ
บุคลิกภาพด้านความไม่ไว้วางใจ - ความคุมตนเอง (Q_3) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ มีค่า r
เท่ากับ .๓๐ หมายความว่า

ถ้า นักบัญชีไว้วางใจ ซึ่งลึกซึ้ง และรู้ลึกซึ้ง (F) นักบัญชีจะไม่มีความจำเป็นในตนเอง ขัดแย้ง
กับตนเอง (Q_3) แต่ถ้า นักบัญชีกล้าเสี่ยง กล้าหาญ ขอบโลกว้างใหม่ (H) นักบัญชีก็จะ
ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองไว้ (Q_3)

๔.๒.๓ คำสั่งมีประสิทธิผลสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ
ด้านการเก็บตัว - แสดงตัว ของกลุ่มนักบัญชี

ตาราง ๓๔ คำสั่งมีประสิทธิผลสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านการ
เก็บตัว - แสดงตัว ของกลุ่มนักบัญชี
($N = 60$)

บุคลิกภาพ	A	E	F	H	Q_2
A	๑.๐๐	-.๑๔	.๑๒	.๒๔*	-.๑๗
E		๑.๐๐	.๐๖*	.๓๐*	.๒๑
F			๑.๐๐	.๕๕*	-.๐๕
H				๑.๐๐	.๐๖

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๕ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสดงตัว คำสัมพันธ์ที่สัมพันธ์กันแสดงว่าบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านนี้ สัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย อธิบายได้ดังนี้

๑. คำสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความสำรวม - ขอบอกสังคม (A) กับบุคลิกภาพด้านความซื่อ - กล้าสังคม (H) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คำ r เท่ากับ .๒๔ แสดงว่า

ถ้านักบัญชีสำรวม ไว้ตัว ขอบอกคนเดียว (A⁻) นักบัญชีจะซื่อ ขี้เขลา รู้สึกน้อย (H⁻) แต่ถ้านักบัญชีขอบอกสังคม อบอุ่นและเป็นกันเอง (A⁺) นักบัญชีจะกล้าสังคม กล้าหาญ ชอบลองของใหม่ ๆ (H⁺)

๒. คำสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตน (E) กับบุคลิกภาพด้านความถึถวน - ทำตามสบาย (F) และความซื่อ - กล้าสังคม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คำ r เท่ากับ .๒๖ และ .๓๐ อธิบายได้ว่า

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ยอมคนอื่น ใจดี (E⁻) นักบัญชีจะถึถวน เกรงขริ้ม จริ่งจิ้ง (F⁻) แต่ถ้านักบัญชีมีอิสระแก่ตน ก้าวร้าว มั่นใจในตนเอง (E⁺) นักบัญชีจะทำตามสบาย ว่างไว และเปิดเผย (F⁺)

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ยอมคนอื่น ใจดี (E⁻) นักบัญชีจะซื่อ ขี้เขลา รู้สึกน้อย (H⁻) แต่ถ้านักบัญชีเป็นอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว ชอบมีอำนาจ (E⁺) นักบัญชีจะกล้าสังคม กล้าหาญ และชอบลองของใหม่ ๆ (H⁺)

๓. คำสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถึถวน - ทำตามสบาย (F) กับบุคลิกภาพด้านความซื่อ - กล้าสังคม (H) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คำ r เท่ากับ .๒๕ มีความหมายว่า

ถ้านักบัญชีถึถวน เกรงขริ้ม จริ่งจิ้ง (F⁻) นักบัญชีจะซื่อ ขี้เขลา ซื่อ (H⁻) แต่ถ้านักบัญชีทำตามสบาย ว่างไว เปิดเผย (F⁺) นักบัญชีจะกล้าสังคม กล้าหาญ และชอบลองของใหม่ ๆ (H⁺)

๔.๒.๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้าน ขององค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางต้นตัว ของกลุ่มนักบัญชี

ตาราง ๓๖ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพด้านขององค์ประกอบ ด้านการใช้ อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางต้นตัวของกลุ่มนักบัญชี

(N = 60)

บุคลิกภาพ	C	E	F	N	A	I	M
C	๑.๐๐	.๓๖**	.๒๑	.๔๔**	.๑๒	-.๐๗	.๓๓**
E		๑.๐๐	.๒๖*	.๒๗*	-.๑๔	.๐๑	.๔๖**
F			๑.๐๐	-.๑๒	.๑๒	.๐๔	.๐๖
N				๑.๐๐	.๐๖	.๑๔	.๐๑
A					๑.๐๐	.๐๑	.๐๖
I						๑.๐๐	.๐๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๖ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้าน ขององค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ - ท่าทางต้นตัว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงว่าบุคลิกภาพแต่ละด้านสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย อธิบายได้ดังนี้

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านอารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์มั่นคง (C) กับบุคลิกภาพด้านความอดทน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ความตรงไปตรงมา - มีไหวพริบ (N) และการปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพ้อฝัน (M) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

คำ r เท่ากับ .๓๖ .๔๘ และ .๓๓ มีความหมายว่า

ถ้านักบัญชีมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด โกรธง่าย (C^-) นักบัญชีจะถ่อมตน ยอมคนอื่น (E^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) นักบัญชีจะมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว และชอบมีอำนาจ (E^+)

ถ้านักบัญชีมีอารมณ์อ่อนไหว หงุดหงิด และโกรธง่าย (C^-) นักบัญชีจะเป็นคนตรงไปตรงมา เปิดเผย (N^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) นักบัญชีจะฉลาดแหลมคม มีไหวพริบ (N^+)

ถ้านักบัญชีมีอารมณ์อ่อนไหว โกรธง่าย (C^-) นักบัญชีจะทำตามความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น (C^+) นักบัญชีจะเป็นคนเพ้อฝัน มีแรงจูงใจในตัวเอง (M^+)

๒. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) กับบุคลิกภาพด้านความดีถ้วน - ทำตามสบาย (F) ความตรงไปตรงมา - ไหวพริบ และการปฏิบัติความความเป็นจริง - เพ้อฝัน (๑) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ คำเท่ากับ .๒๖ .๒๗ และ .๔๖ อธิบายได้ว่า

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ชอบคนอื่น (E^-) นักบัญชีจะดีใจ เกรงขมิ้ม จริงจัง (F^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว (E^+) นักบัญชีจะทำตามสบาย ว่างเริง เปิดเผย (F^+)

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ชอบคนอื่น (E^-) นักบัญชีจะตรงไปตรงมา เปิดเผย (N^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว (E^+) นักบัญชีจะฉลาด แหลมคม มีไหวพริบ (N^+)

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ยอมคนอื่น (E^-) นักบัญชีจะทำตามความเป็นจริง กังวลในรายละเอียด (M^-) แต่ถ้านักบัญชีมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว ชอบมีอำนาจ (E^+) นักบัญชีจะเพ้อฝัน มีแรงจูงใจในตนเอง ไม่ชอบทำงานตามแบบแผน (M^+)

๔.๖.๔ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบด้านอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ชอบนักบัญชี

ตาราง ๓๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแต่ละด้านขององค์ประกอบ ด้านอาศัยกลุ่ม -
 พึ่งตนเอง ของกลุ่มนักบัญชี

(N = 60)

บุคลิกภาพ	E	M	Q ₁	Q ₂	A	G
E	๑.๐๐	.๔๖**	.๒๓	.๒๑	-.๑๘	.๓๕**
M		๑.๐๐	.๒๗*	.๑๐	.๐๒	.๒๕*
Q ₁			๑.๐๐	.๕๘	.๑๒	.๑๘
Q ₂				๑.๐๐	-.๑๗	.๑๑
A					๑.๐๐	-.๑๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๗ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพในของบุคลิกภาพ
 ด้านขององค์ประกอบด้านการอาศัยกลุ่ม - พึ่งตนเอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงว่า
 บุคลิกภาพแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย อธิบายได้ว่า

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความถ่อมตน - เป็นอิสระแก่ตนเอง
 (E) กับ การปฏิบัติตามความเป็นจริง - เพื่อผู้อื่น (M) และการไม่ทำตามกฎ - ข้อตรงต่อหน้า,
 (G) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ถ้า r เท่ากับ .๔๖ และ .๓๖ มีความหมายว่า

ถ้านักบัญชีถ่อมตน ยอมคนอื่น (E) นักบัญชีจะปฏิบัติตามความเป็นจริง ก้าวลงใน
 รายละเอียด (M) แต่ถ้านักบัญชีมีอิสระแก่ตนเอง ก้าวร้าว (E) นักบัญชีจะช่างเพื่อ
 มีแรงจูงใจในตนเอง (H)

งานที่มักมีบทบาท ของถนน ใต้ (E⁻) มักมีที่จะไปทำาการ สะเงว่า การ
ความพยายาม (G⁻) แต่งานที่มักมีอิสระของตนเอง การราว (E⁺) มักมีที่จะมีอรรถกถาที่
รับผิดชอบการงานสูง ขยับและพาดเพียร (G⁺)

๒. ถ้าสืบประวัติวิสัยทัศน์ระหว่างมฤตภาพด้านการปฏิบัติความหมายเป็นจริง - โฉม
(M) กับมฤตภาพด้านอนุรักษนิยม - ขอบเขตของ (Q₁) และการไม่ทำาการ - ชื่อตรงต่อหน้า (G)
ที่มีค่าทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ถ้า r เท่ากับ .๒๗ และ .๒๕ หมายความว่า

งานที่มักมีปฏิสัมพันธ์ความหมายเป็นจริง ักวลในรายละเอียด (M⁻) มักมีที่จะไปทำาการ
นอกตาม สะประวังการเปลี่ยนแปลง (Q₁⁻) แต่งานที่มักมีว่างเพื่อตน มีแรงจูงใจในตนเอง (M⁺)
มักมีที่จะสนใจในเรื่องไมค้ำปัญญา ออกทนต่อความไม่สะดวกและการเปลี่ยนแปลง (Q₁⁺)

งานที่มักมีปฏิสัมพันธ์ความหมายเป็นจริง ักวลในรายละเอียด (M⁻) มักมีที่จะไปทำาการ
ความหมายและความพยายาม (G⁻) แต่งานที่มักมีมั่นคงเพื่อตน มีแรงจูงใจในตนเอง (M⁺)
มักมีที่จะมีอรรถกถาที่ รับผิดชอบการงานสูง ขยับและเพียร (G⁺)

๔.๒.๔ ถ้าสืบประวัติวิสัยทัศน์ที่ปรากฏในของภาพเกรงใจกับกลุ่มงาน
ความหมาย และขอบเขตความวิถกกังวลต่ำ - วิถกกังวลสูง ของกลุ่มนักวิจัย

ตาราง ๓๕ ถ้าสืบประวัติวิสัยทัศน์ของภาพเกรงใจกับมฤตภาพด้านความหมายขององค์ประกอบด้าน
ความวิถกกังวลต่ำ - วิถกกังวลสูงของกลุ่มนักวิจัย
(N = 60)

มฤตภาพ	L	O	Q ₁	C	H	Q ₂
ความเกรงใจ	.๓๒*	.๒๗	.๒๖	.๒๐	.๒๖	.๒๐

* มีค่าทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีค่าทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๕ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในระหว่างความแรงใจกับบุคลิกภาพ และ ความแรงใจกับระบอบการปกครองทางจิตวิทยา - จิตกกังวลสูง ถ้ากับ ระดับที่สี่ พบได้ชัดว่า ความแรงใจมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพในองค์ประกอบด้านนี้ มากกว่าการ อธิบายจาก

ถ้ากับระดับที่ห้า พบว่าระหว่างความแรงใจกับบุคลิกภาพการควบคุมอารมณ์ - ระวัง (I) กับบุคลิกภาพการวางนอนกลาย - เกรงเกรียก (v_4) อารมณ์อ่อนไหว - อารมณ์แข็ง (C) ความขี้อาย - ความกล้าหาญ (H) ความไม่ไว้วางใจ - ความไว้วางใจตนเอง (v_3) ไม่มีความแตกต่างที่ไร้นัย .๐๕ และ .๐๑ กับ r เท่ากับ .๓๓ .๒๖ .๔๐ .๒๖ และ .๔๐ แสดงว่า

ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจมาก มักมีบุคลิกภาพไม่ไว้วางใจ (1^+) แต่กลับมีบุคลิกภาพอ่อนแอ มีบุคลิกภาพไว้วางใจและเขาก็มั่นใจในตัวเอง (1^-)

ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจมาก มักมีบุคลิกภาพเกรงเกรียก หรือวิตกกังวลง่าย (v_4^+) แต่ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจน้อย มักมีบุคลิกภาพวางนอนกลาย อารมณ์แข็ง (v_4^-)

ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจมาก มักมีบุคลิกภาพอารมณ์อ่อนไหว ไม่กล้า (v^+) แต่ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจน้อย มักมีบุคลิกภาพอารมณ์มั่นคง โกรธง่าย (v^-)

ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจมาก มักมีบุคลิกภาพสังคมนิยม (H^+) แต่ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจน้อย มักมีบุคลิกภาพไม่ซื่อสัตย์ และรู้สึกอึดอัด (H^-)

ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจมาก มักมีบุคลิกภาพการควบคุมอารมณ์ - ระวังง่าย (v_3) แต่ถ้ากับบุคลิกภาพความแรงใจน้อย มักมีบุคลิกภาพการควบคุมอารมณ์ - ระวังยาก (v_3^-)

๔.๒.๖ ถ้าสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของความแรงใจกับบุคลิกภาพการเก็บตัว - อ่อนไหวง่าย (v_5)

ตาราง ๓๕ ถ้าสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของความแรงใจกับบุคลิกภาพการเก็บตัว - อ่อนไหวง่าย (v_5)

บุคลิกภาพ	1	2	3	4	5
ความแรงใจ	-.๐๖	.๐๔	.๒๑	.๒๖	.๔๕

*ค่าความสัมพันธ์ทางสถิติเท่ากับ .๐๕

จากตาราง ๓๙ แสดงถึงลักษณะความถี่ ในภาพในระนาบความถี่แรงใจที่ ผู้ศึกษา
มีลักษณะขององค์ประกอบด้านการเก็บตัว - แสดงตัว ถ้าสัมพันธ์กับ สิ่งที่มีชื่อว่า ความ
แรงใจที่ความถี่สัมพันธ์กับลักษณะภาพเหล่านี้เพียงเล็กน้อย อธิบายได้ว่า

ถ้าสัมพันธ์กับลักษณะสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับลักษณะภาพ ความถี่ - ความถี่
(H) "ระดับความสัมพันธ์ - สิ่งตนเอง (α_2) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ มีค่า r เท่ากับ .๒๖
มีค่า p เท่ากับ .๒๖ มีค่า p เท่ากับ

ถ้าสัมพันธ์กับแรงใจมาก นักวิจัยจะกล่าวถึง ความถี่ - ความถี่ใหม่ (H^+) แต่ถ้า
สัมพันธ์กับแรงใจน้อย นักวิจัยจะกล่าวถึง ความถี่ - ความถี่ใหม่ (H^-)

ถ้าสัมพันธ์กับแรงใจมาก นักวิจัยจะพิจารณา ห่วงการเปลี่ยนแปลงของผลรวม (α_2^+) แต่ถ้า
สัมพันธ์กับแรงใจน้อย นักวิจัยจะพิจารณา ห่วงการเปลี่ยนแปลงของผลรวม (α_2^-)

๔.๒.๓ ถ้าสัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ในระนาบความถี่กับภาพ
และลักษณะขององค์ประกอบด้านการไขว้กันของใจที่อ่อนแอ - การไขว้กันของใจที่อ่อนแอ

ตาราง ๔๐ ถ้าสัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ของภาพในระนาบความถี่กับภาพ
การไขว้กันของใจที่อ่อนแอ - การไขว้กันของใจที่อ่อนแอ

(N = 60)

ลักษณะ	C	B	A	D	E	F	G
ความถี่	.๕๐	.๑๖	.๑๖	.๑๖	-.๑๖	.๕๐	.๑๖

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๐ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ในระนาบความถี่กับภาพ
และลักษณะขององค์ประกอบด้านการไขว้กันของใจที่อ่อนแอ - การไขว้กันของใจที่อ่อนแอ
๔.๒.๓ แสดงว่าความถี่มีความสัมพันธ์กับลักษณะภาพและการไขว้กันของใจที่อ่อนแอ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ของใจ - อารมณ์
 ใจ (c) ความเกรงใจเกรงกลัว - มีเหตุผล (M) และจิตใจที่เข้มแข็ง - ใจใจใจใจใจ (I))

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ถ้า r เท่ากับ .๔๐ .๔๕ และ .๔๑ ขยายความว่า

ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจมาก มักมีบุคลิกภาพอารมณ์ที่เข้มแข็ง (C+) แต่ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจน้อย
 มักมีบุคลิกภาพอารมณ์ที่อ่อนแอ (C-)

ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจมาก มักมีบุคลิกภาพอารมณ์ที่อ่อนแอ (M+) แต่ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจน้อย
 มักมีบุคลิกภาพอารมณ์ที่เข้มแข็ง (M-)

ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจมาก มักมีบุคลิกภาพจิตใจที่เข้มแข็ง (I+) แต่ถ้ามีกับบุคลิกภาพใจน้อย
 มักมีบุคลิกภาพจิตใจที่อ่อนแอ (I-)

๔.๓.๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของความเกรงใจกับบุคลิกภาพด้าน
 อารมณ์ขององค์ประกอบด้านการอดทน - พึงทนใจ ของกลุ่มนักจิตวิทยา

ตาราง ๔๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของความเกรงใจกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ขององค์ประกอบ
 ด้านการอดทน - พึงทนใจ ของกลุ่มนักจิตวิทยา

(N = 60)

บุคลิกภาพ	E	M	r_1	r_2	A	G
ความเกรงใจ	.๑๕	.๓๐	.๒๕*	.๓๑*	-.๐๖	.๕๕*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๔๑ แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ภายในของความเกรงใจกับบุคลิกภาพ
 ด้านอารมณ์ขององค์ประกอบด้านการอดทน - พึงทนใจ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน
 ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านอารมณ์ขององค์ประกอบด้านการอดทน - พึงทนใจ

ถ้าสมมติว่า วัดความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับพฤติกรรมการเล่นสนุกกับเพื่อน - พาลอง
 (Q_1) การอดทน - ใจเย็นเอง (Q_2) และการไม่ทำทางทวน - ใจเกรงกลัว (G) ไม่สำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ถ้า r เท่ากับ .๒๕ .๓๑ และ .๔๔ ก็อาจหมายความว่า

ถ้าเด็กมีใจเกรงใจมาก เด็กมีใจจะสนใจเรื่องอะไรสักอย่าง ออกมาบอกทางไปมาบอกและ
 การเปลี่ยนแปลง (Q_1^+) แต่ถ้านักมีใจเกรงใจน้อย เด็กมีใจจะเป็นคนหัวเถว อดทนตามสมควรจึงการ
 เปลี่ยนแปลง (Q_1^-)

ถ้านักมีใจเกรงใจมาก เด็กมีใจจะพึ่งตนเอง ทำงานตามแบบแผนของงาน (Q_2^+) แต่ถ้า
 เด็กมีใจเกรงใจน้อย เด็กมีใจจะอาศัยกลุ่ม ขอบทำงานหรือตัดสินใจร่วมกับผู้อื่น (Q_2^-)

ถ้านักมีใจเกรงใจมาก เด็กมีใจจะชอบตรงต่อหน้าที่ รับผิดชอบการทำงาน (G^+) แต่ถ้าเด็กมี
 เกรงใจน้อย เด็กมีใจไม่ทำทางทวน สะเพร่า ขาดความพยายาม (G^-)

บทที่ ๔

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการ เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคล ๒ อาชีพ คือ อาชีพครูกับอาชีพนักบัญชี โดยจำแนกออกเป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

๑. เปรียบเทียบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้านของครูและนักบัญชี ซึ่งจำแนกออกเป็นผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อทราบว่าทั้ง ๔ กลุ่มมีบุคลิกภาพที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

๒. ครูและนักบัญชี ทั้งที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีความเกรงใจทางกัหรือไม่ เพียงใด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นครูในสถาบันฝึกหัดครู ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนคร ๔๐ คน และนักบัญชีผู้ทำงานในธนาคารและบริษัทรวม ๓ แห่ง จำนวน ๖๐ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๐๐ คน ทั้งกลุ่มครูและนักบัญชียังจำแนกออกเป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ และกลุ่มผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบ ๒ ฉบับ

๑. แบบสอบถามองค์ประกอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน เวอร์ชัน B เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามจำนวน ๖๘๙ ข้อ ให้ผู้ตอบพิจารณาเลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองที่สุด แล้วไปกาเครื่องหมายตอบลงในกระดาษคำตอบที่ละข้อ คำตอบที่ถูกต้องจะได้ ๒ คะแนน คำตอบที่ถูกต้องครึ่งทางจะได้ ๑ คะแนน และคะแนน ๐ สำหรับคำตอบที่ผิด

๒. แบบสอบถามความเกรงใจ เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อความซึ่งสร้างเป็นสถานการณ์
 ๑๐ ข้อ แบ่งเป็น ๑๐ บทบาท คือ ในฐานะตัวทบทวนปฏิบัติต่อผู้มีเกียรติหรือตระกูลที่
 รู้จักเป็นอย่างดี ในฐานะตัวทบทวนปฏิบัติต่อผู้มีเกียรติหรือตระกูลสูงที่ทบทวนรู้จักแต่ไม่สนิทสนม ในฐานะที่
 ทบทวนเป็นเพื่อนกับบุตรปฏิบัติต่อผู้โตขึ้นกับบุตร ในฐานะที่ทบทวนเป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา ใน
 ในฐานะที่ทบทวนเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่สนิทสนม ในฐานะที่ทบทวนเป็นเพื่อนปฏิบัติต่อเพื่อนที่
 ทบทวนกับผู้มีบุญคุณ ในฐานะที่ทบทวนเป็นผู้น้อยปฏิบัติต่อผู้โตขึ้นกับบุตร และในฐานะที่ทบทวนเป็นผู้น้อยปฏิบัติ
 ต่อผู้โตขึ้น วิธีการตอบให้ตอบตามความรู้สึกว่า ในฐานะที่ทบทวนอยู่ในบทบาทนั้น ใน
 สถานการณ์นั้นจะปฏิบัติอย่างไร แล้วไปกาตอบในกระดาษคำตอบที่สร้างเป็นแบบ Role Differen-
 tial Scale มี ๗ มาตราดังนี้

เกรงใจ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรงใจ

การให้คะแนนทั้งเกณฑ์ไว้ว่า ข้อความใดที่การตอบรับของข้อความแรงใจน้อย ถ้ากา
ตอบในช่องเลข ๓ ให้ ๑ คะแนน ถ้าเลือกตอบในช่องเลข ๒ ให้ ๒ คะแนน วงกลมใน
ช่องเลข ๑, ๑, - ๑, - ๒ และ - ๓ ให้คะแนน ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ คะแนนตามลำดับ
เมื่อกำหนดข้อความใดที่การตอบรับหมายถึงความแรงใจมาก ให้คะแนนแรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว คือ
ถ้าเลือกคำตอบใดในช่องเลข ๓ ให้ ๗ คะแนน การตอบในช่องเลข ๒ ให้ ๖ คะแนน
การตอบในช่องเลข ๑, ๑, - ๑, - ๒ และ - ๓ ให้คะแนน ๔, ๕, ๓, ๒ และ ๑ คะแนน
ความสำคัญ ฉะนั้นผู้ที่ให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามสูง หมายถึงมีความแรงใจมาก และผู้ที่ให้
คะแนนในการตอบแบบสอบถามต่ำ หมายถึงมีความแรงใจน้อย

ពាក្យបញ្ជាក់បន្ថែម

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดหาสิ่งต่อไปนี้

๖. ใช้ t -test ทดสอบความแตกต่างระหว่างรูปภาพ ๑๖ ภาพ และความ

- เกรงใจของครูและนักบวช

๖. หากาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน และความแรงใจภายใน
กลุ่มครู จะแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. บุคลิกภาพของครูผู้ประสบความสำเร็จและครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีความแตกต่าง
และไม่แตกต่างกันในบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอำนาจ (A⁺) มากกว่า ครูผู้ไม่
ประสบความสำเร็จ ซึ่งขบออกสังคม (A⁻) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๑.๒ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ ไม่แตกต่างกับครูผู้ไม่ประสบ
ความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๓ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านอารมณ์คง (C⁺) ไม่แตกต่างกับครู
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๔ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านความกลัว (E⁻) ไม่แตกต่างกับครูผู้ไม่
ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๕ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านถ่วง (F⁻) ไม่แตกต่างกับครู
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๖ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านสื่อตรงต่อหน้า (G⁺) ไม่แตกต่าง
กับครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๗ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านกล้าสังคม (H⁺) ไม่แตกต่างกับครู
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๘ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนแอ (I⁺) ไม่แตกต่างกับ
ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑.๙ ครูผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านไว้วางใจ (L⁻) ไม่แตกต่างกับครู
ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- ๑.๑๐ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการเปลี่ยนแปลงตามความเป็นจริง (H^-) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๑.๑๑ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการเก็บเงิน (H^+) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๑.๑๒ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการคบหาเพื่อน (D^-) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๑.๑๓ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการคบหาเพื่อน (D_1^-) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๑.๑๔ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการคบหาเพื่อน (D_2^-) มากกว่าราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- ๑.๑๕ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการควบคุมตนเอง (D_3^+) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๑.๑๖ ราษฎรประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการนอนหลับ (D_4^-) ไม่แตกต่างกับราษฎรไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
๒. ผลการวิเคราะห์บุคลิกภาพทั้ง ๑๖ ด้านของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ปรากฏว่ามีความแตกต่างและไม่แตกต่างกับในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
- ๒.๑ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการสำรวจ (A^-) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๒.๒ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการศรัทธา (B) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๒.๓ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการอารมณ์มั่นคง (C^+) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ๒.๔ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการถ่อมตน (E^-) ไม่แตกต่างกับนักบัญชีผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๕ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการก้าวร้าว (F^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๖ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการเข้าทรงต่อหน้า (G^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๗ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการก้าวร้าวสังคม (H^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๘ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการเจ็บใจก้าวร้าว (I^-) สูงกว่านักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีจิตใจอ่อนช้ำจะอ่อนแอ (I^+) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
พร้อม ๑๕

๒.๙ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการไว้วางใจ (L^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๐ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๑ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการมีเดสึม (N^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๒ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการประสาทมันเง (O^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๓ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการควบคุมขยับ (Q_1^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๔ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการอาศัยกลุ่ม (Q_2^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๕ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการควบคุมตนเอง (Q_3^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑๖ นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการถอนกาย (Q_4^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ผลการวิเคราะห์มูลลัทธิภาพทั้ง ๑๖ ด้านของกรณูประสมความสำเร็จกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันและไม่แตกต่างกันในบางด้าน ๆ ต่อไปนี้

๓.๑ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์ (A -) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๒ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านปัญญา (B) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๓ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์เข้มแข็ง (C +) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๔ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์อ่อน (E -) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๕ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์ (F -) สูงกว่านักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๖ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์ตรงต่อหน้าที่ (G +) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๗ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์สังคม (H +) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๘ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านจิตใจอ่อนแอ (I +) มากกว่านักบุญผู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีจิตใจเข้มแข็ง (I -) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๙ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านจิตใจ (L -) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๑๐ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านจิตวิถีสถาปัตยกรรมเป็นจริง (M -) ต่ำกว่านักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๑๑ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านจิตวิถีสถาปัตยกรรม (N +) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๑๒ กรณูประสมความสำเร็จมีมูลลัทธิภาพด้านอารมณ์ประสาทอ่อนแอ (O -) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๑๓ ทรูญู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม (Q₁⁻) ไม่แตกต่างกับ
นักบุญวิญญูประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๑๔ ทรูญู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม (Q₂⁻) มากกว่านักบุญ
วิญญูประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๑๕ ทรูญู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยมตนเอง (Q₃⁺) ไม่แตกต่าง
กับนักบุญวิญญูประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๑๖ ทรูญู้ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยมตนเอง (Q₄⁻) ไม่แตกต่างกับ
นักบุญวิญญูประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. ผลการวิเคราะห์บุคลิกภาพทั้ง ๑๖ ด้านของทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จกับนักบุญวิญญูไม่
ประสบความสำเร็จ พบว่า มีความแตกต่างและไม่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-ชอบออกสังคม (u) ไม่แตกต่างกับ
นักบุญวิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-เกียรติยศ ไม่แตกต่างกับนักบุญวิญญู
ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๓ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-มั่นคง (c⁺) ไม่แตกต่าง
กับนักบุญวิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๔ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-อดทน (t⁻) ไม่แตกต่างกับ
นักบุญวิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๕ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-ถ่อมตน (f⁻) ไม่แตกต่างกับ
นักบุญวิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๖ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-ถือครองทรัพย์สิน (g⁺) ไม่
แตกต่างกับนักบุญวิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๗ ทรูญู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยม-กล้าหาญ (h⁻) สูงกว่านักบุญ
วิญญูไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๔.๘ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่าจิตใจอ่อนแอ (I^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๙ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่าใจกว้างใจ (L^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๐ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการปฏิบัติตนตามความเป็นจริง (M^-) น้อยกว่านักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๑๑ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพค่านิยมเห็นชอบ (M^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๒ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการประสานกัน (O^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๓ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการยอมรับ (O_1^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๔ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการอาศัยกลุ่ม (O_2^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๕ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการควบคุมตนเอง (O_3^+) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑๖ กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพการควบคุม (O_4^-) ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. กรูณผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจ ไม่แตกต่างกับกรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจ ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๗. กรูณผู้ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. กรูณผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีความเกรงใจ ไม่แตกต่างกับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การศึกษากครั้งนี้ มีความมุ่งหมายจะศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักเรียน ซึ่งจำแนกออกเป็นครูประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ก. การศึกษาบุคลิกภาพ ๑๒ ด้าน ของครูประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ

การศึกษากครั้งนี้พบว่า ครูประสบความสำเร็จมีลักษณะโดยรวม ไว้วางใจ ชอบอยู่กับคนอื่น (A⁻) และ อาศัยกลุ่ม ชอบทำงานหรือตัดสินใจร่วมกับผู้อื่น กองการความสนใจจากผู้อื่น (Q₂⁻) มากกว่าครูไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งชอบบอกสังคม ชอบคน เป็นตัวจริง (A⁺) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ บุคลิกภาพที่เหลืออีก ๑๔ ด้าน ครูทั้งสองกลุ่มมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะพบว่า ครูประสบความสำเร็จจำแนกตามจะโดยรวม ขาดเป็น และชอบอยู่กับคนอื่น แล้วบุคลิกภาพด้านนี้ยังมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านเกรงขาม วังจ้ง ระมัดระวังตัว (F⁻) ซึ่งลักษณะเกรงขามนี้ก็สัมพันธ์กับลักษณะยอมคน ยอมคนอื่น พร้อมที่จะประพฤติตนตามแบบแผนคนอื่น อันแสดงความหมายว่า ครูที่โดยรวม ไว้วางใจ ชอบอยู่กับคนอื่น นอกจากจะมีลักษณะเกรงขาม ระมัดระวังตัวแล้ว ครวยังยอมคน ยอมคนอื่น และพร้อมที่จะทำตามแบบแผนคนอื่น บุคลิกภาพดังกล่าวของครู น่าจะแสดงว่า ครูมีบุคลิกภาพที่ค่อนข้างจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนตามแนวคิดที่จะปลูกฝังแนวคิด การกระทำตามระบอบประชาธิปไตย เพราะบุคลิกภาพโดยรวม ไว้วางใจ เกรงขาม ระมัดระวังตัว และยอมคน พร้อมที่จะทำตามแบบแผนคนอื่น เป็นบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพแบบเผด็จการไทย หรือต่อต้านประชาธิปไตย

บุคลิกภาพที่มีแนวโน้มไปในทางเผด็จการหรือต่อต้านประชาธิปไตย (Authoritarian or Antidemocratic Trends in a Personality) ประกอบด้วย ๕ ลักษณะ ดังนี้

๑. **Conventionalism** เป็นลักษณะที่ยึดถือค่านิยมตามระเบียบแบบแผนอย่างเคร่งครัด
อย่างเช่น การเคารพและเชื่อฟังผู้นำ

๒. **Authoritarian Submission** หมายถึง ทักษะที่ยอมจำนน ต่อผู้มีอำนาจภายใน
กลุ่ม ในทางศีลธรรมและอุดมการณ์ เช่น ยอมจำนนว่ามีแนวคิดอคติ แต่บอกเขาไว้ว่าเขาจะ
ตอบไม่ได้ว่าทำไมถึงเป็นอย่างนี้

๓. **Authoritarian Aggression** หมายถึง แนวโน้มที่คอยตามหาโอกาสและ
ลงมือทำเพื่อจะเกิดความไม่พอใจประเพณี เช่น มาตรการทางเพศที่เข้มงวดหรือการร้ายเล็ก ๆ
น้อยที่รุนแรงกว่าการจำกัดเสรีภาพ มาตรการเหล่านี้จะถูกเขียนขึ้นโดยหน่วยงานราชการหรือ
รัฐบาลในรายแรง
กว่านี้

๔. **Anti - Intraception** หมายถึง ลักษณะที่ตรงข้ามกับความนึกคิดของบุคคลและ
มีจิตใจอ่อนแอ ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลมีปัญหาหรือวิตกกังวล วิธีแก้ที่สุกียออย่าไม่คิดถึงมัน แต่
หาความเพิกเฉยกับสิ่งที่น่าอดสูนั้นเสีย

๕. **Superstition and Stereotypy** หมายถึง ความเชื่อในสิ่งที่ลึกลับที่หาเหตุผลกับ
โซ่ตรวนของบุคคลได้ อย่างเช่น เชื่อว่า สักวันหนึ่ง จะเห็นว่าโนราดละครสามารถทำนายสิ่ง
ต่าง ๆ ได้

๖. **Power and Toughness** หมายถึง การหมกมุ่นกับเรื่อง การมีอำนาจเหนือ - การ
ยอมจำนน ความแข็งแกร่ง - อ่อนแอ ผู้ว่า - ผู้ตาม เน้นการแสดงมีการบังคับระบอบของตัวตน
พลังและความเข้มแข็งเกินความจริง เช่น มีความมั่นใจมากเกินไป ๒ เท่า ก็คิดว่า ๒ เท่าของ
กับพวกเข้มแข็ง

๓. Destructiveness and Cynicism เป็นการสรุปความรู้สึกเป็นศัตรูการประมาท และประมาทมนุษย์ อย่างเช่น ความก่นเกลียดทำให้เกิดความเหยียดหยาม

๔. Projection เป็นลักษณะที่เชื่อว่าในโลกไม่มีสิ่งที่น่าเกลียดและเป็นอันตราย เป็นการลงโทษสิ่งภายนอกที่เกิดจากแรงกระตุ้นทางอารมณ์ที่เป็นไปอย่างไร้สติ ตัวอย่างเช่น เห็นว่าสงครามและความเคียดแค้นในสังคม จักมีหนึ่งอาจจะสิ้นสุดลง เพราะ เกิดแผ่นดินไหว หรือเกิดน้ำท่วม ซึ่งปรากฏการณ์นี้อาจจะทำลายโลกทั้งหมดลง

๕. Sex Exaggerated Concern with Sexual "goings-on" ตัวอย่างเช่น ข้าราชการเพศที่ปลุก่อนของชาวกรีกและโรมันโบราณเป็นชอรรถรรณศา เพื่อนางเปรียบเทียบกัน ข้าราชการเพศที่กล่าวถึงคาเนินอยู่ แม้ในสถานที่ที่ทันท่วงทีไปอาจกล่าวถึง

ลักษณะนี้แสดงถึงอาการ ของบุคลิกภาพแบบต่อต้านประชาธิปไตยทั้ง ๕ ประการนี้ ถ้าบุคคลใดมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เขาก็จะมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะที่เหลือ ๔ ประการด้วย (Brown, 1965 : 487 - 488)

ถ้าพิจารณาถึงลักษณะบุคลิกภาพแบบต่อต้านประชาธิปไตยทั้ง ๕ ลักษณะ แล้วจะเห็นว่าโดยทั่วไป สังคมไทยแม้ในปัจจุบันยังคงมีลักษณะดังกล่าวครบทุกข้อ และผลการวิจัยบุคลิกภาพบุคคลในอาชีพครู และนักบัญชีครั้งนี้ ก็พบลักษณะของสังคมแบบเผด็จการ ซึ่งโดยหลักการ ทฤษฎีการยอมรับ (A⁺) การยอมคน ยอมคนอื่น (E⁻) เครื่องขี้น ระบกระวัง (F⁻) ไว้เก่า เชื่อในสิ่งที่ได้รับการสั่งสอนมา ประสงค์ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง (G₁⁻) และอาศัยกลุ่ม ขาดความเชื่อมั่นของตนเอง ต่อการยอมรับและสนับสนุนจากผู้อื่น (G₂⁻)

การศึกษาระบบประชาธิปไตย ผู้ซึ่งเป็นบุคคลที่พบว่ามีสาเหตุยิ่งในการเปลี่ยนแปลงสังคมจากระบบเผด็จการจึงเป็นไปสู่ระบบประชาธิปไตย เพราะหาหน้าที่เป็นผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชน เป็นผู้พัฒนาตัวบุคคล กลืนกลายเป็นบุคลิกภาพแบบเผด็จการอยู่เป็นอันมาก วิธีการเรียนการสอนจึงมีลักษณะทำลายความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และในที่สุดผู้เรียนก็จะมีความเป็นผู้นำ ผู้ซึ่งไป การศึกษาก็คงกล่าวนี้จึงน่าจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาไม่อาจสร้างบุคคลให้บุคลิกภาพที่ดีพอเพื่อทำงานในหน้าที่ของตนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

อย่างไรก็ตามการนำผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จ มีลักษณะสํารวม ไว้ตัว ชอบอยู่คนเดียว มากกว่าครูที่ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งค่อนข้างจะชอบออกสังคมนั้นเป็นไปตามสมมุติฐาน เพราะการพิจารณาถึงการเรียนการสอนตามวัฒนธรรมไทย ผู้เรียนจะต้องยกย่อง เทิดทูน และยำเกรง ครู ส่วนครูเป็นผู้อายทอดเนื้อหาวิชา ไปใช้เป็นผู้เสนอแนะ คอยส่งเสริมให้กำลังใจ ในลักษณะที่เป็นมิตรหรือนักอภิบาลในวิทยาลัยสาบาลของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนที่มีความสามารถรอบรู้ในวิชาการ และถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของครู สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บรูเวอ (Brewer, 1970) อังชัย มูรณโชติ (นวลจันทร์ ทิมวงศ์, ๒๕๑๑) และ วัฒนาศ ปิยานาคา (๒๕๑๑)

การเรียนการสอนที่มีบรรยากาศของประชาธิปไตยซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างเป็นอิสระในเรื่องที่กล่าวถึงศึกษาอย่างกว้างขวาง น่าจะมีภาวะสัมพันธ์กับลักษณะอบอุ่นเป็นมิตร ของผู้สอน เพื่อผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความรู้สึกยำเกรงมากเกินไป ผู้เรียนจึงจะสามารถแสดง ความคิดเห็นของตนได้อย่างชัดเจน ดังที่ ทอร์แมน (Thorman, 1971) อ้างจากผลการวิจัยที่ เขาได้กล่าวว่า ครูที่มีลักษณะเป็นมิตร มีความอบอุ่น ใจกว้างช่วยเหลือ ไม่ขี้เขี้ยว และไม่การยอมรับ เป็นคุณลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพ เพราะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน

สังคมไทยซึ่งกำลังพัฒนาไปสู่สังคมประชาธิปไตย จะบรรลุเป้าหมายได้นั้น ครูผู้ประสบความสำเร็จหรือครูโดยส่วนรวม จึงควรจะเป็นผู้ที่มีลักษณะอบอุ่น เป็นมิตร มากกว่าจะเป็นผู้ที่มีลักษณะ สํารวม ไว้ตัว เพราะลักษณะเช่นนี้อาจจะไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใ้ความนึก การถกเถียง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและลึกซึ้งได้ ยังเป็นแบบของการเรียนรู้แบบอัตตาธิปไตย กล่าวคือ รับฟัง เชื่อตามครู ไม่มีการศึกษาถกเถียง ขาดการไตร่ตรองใจความนึก ทำลายความนึกสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาตนเองและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนไม่อาจจะแก้ปัญหาเมื่อพบกับอุปสรรค เกิดเป็นความคับแค้น ขาดการถกเถียงและหลังจากสิ่งเหล่านี้จบลงก็กำลังเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาสังคมไทยก็จะมีลักษณะเป็นห้วงกู่ทวยมั่งคั่ง และย่อมจะอยู่ห่างไกลกับความพยายของประชาธิปไตยที่แท้จริง ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ทอร์แมน สรุปจากผลการศึกษาของเขาว่าการที่จะให้ผู้สอนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้ เรียนได้ดี และช่วยความเห็นใจนั้นจะต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะดังกล่าว การเรียนแนวภาคทฤษฎี

และ โดยเฉพาะลักษณะของสังคมไทยเป็นสังคมที่มีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคล ถ้าเราต้องการพัฒนาอย่างจริงจัง ก็ยากที่จะเกิดลักษณะเป็นกันเอง ซอบทางานร่วมกับผู้อื่น ในฐานะที่ครูเป็นผู้ปลูกฝังรากฐานของการเป็นประชาธิปไตย สถาบันฝึกหัดครูจึงน่าจะตระหนักถึงงานด้านนี้เป็นที่จะต้องสร้างนักศึกษาให้รู้มีลักษณะดังกล่าว

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะชอบออกจังก้ม อบอุ่น และ เป็นกันเอง (A^+) อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จในการสอน เกิดความวิตกกังวลในความก้าวหน้าของตน บทบาทของความเป็นที่ตกถึงวิธการอธิบายด้วยการเรียนรู้ของ เกทเทอ **น่าจะแสดงว่า** ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เปลี่ยนหลังความคล่องตัวการยอมรับจากเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการสอน เป็นการตกเหว นั่นคือ หากจุดหมายที่สังคมยอมรับมาทดแทน ครูกลุ่มนี้จึงแทนที่จะมีลักษณะสำรวจไว้วางใจ อันเป็นลักษณะที่สังคมไทยคาดหวังว่าเป็นลักษณะของผู้ทรงความรู้ ละอยู่ในฐานะที่จะได้รับการยกย่อง ว่าเป็นผู้มีความเป็นกันเอง เป็นมิตร และชอบออกสังคม อันเป็นลักษณะแตกต่างไปจากปทัสถานทางสังคมของอาชีพครู

สำหรับผลการวิจัยที่พบว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จจากอีกกลุ่ม (D_2) มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จนั้น ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้จะแสดงว่าการประสบความสำเร็จในการทำงานในอาชีพครู การสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงประการเดียวอาจจะไม่เพียงพอ หากแต่จำเป็นต้องสัมพันธ์ ปรากฏการณ์อื่นโดยเฉพาะ ผู้ร่วมงานของกลุ่มนี้นาย ผลการวิจัยที่ ดูเหมือนจะตรงกับลักษณะสำรวจไว้วางใจ ชอบอยู่คนเดียว ของครูผู้ประสบความสำเร็จที่กล่าวแล้วในตอนแรก แต่ถ้ามองอีกแง่หนึ่งก็จะเห็นว่า ในสังคมไทย ลักษณะสำรวจไว้วางใจ จะตามด้วยลักษณะยอมกลอยตามผู้อื่น จากทฤษฎีสังคมไมครอสัมพันธ์ จะเห็นว่าสังคมไทยเน้นการหาความแบบ (Conformity) และต้องการการยอมรับจากสังคมสูง ถ้าเราพิจารณาสถานการณ์ของสังคม (Social Norm) ก็มักจะได้รับการยกย่องสูง ลักษณะสำรวจและการกลอยตามของครูผู้ประสบความสำเร็จ จึงเป็นลักษณะที่ใหญ่มากกว่าพึงพอใจ เมื่อประกอบกับความสามารถในการทางานสูงของครูผู้ประสบความสำเร็จ ย่อมจะทำให้ครูกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะได้รับความไว้วางใจในการรับผิดชอบงานสำคัญมากขึ้น และทำให้สามารถอาศัยอำนาจหน้าที่ของวิชาชีพมาช่วยเหลือน และความร่วมมือจากผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ได้มากขึ้นด้วย อาจเป็นด้วยเหตุนี้เองทำให้ครูผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะอาศัยกลุ่มมากกว่าครูผู้

ไม่ประสบความสำเร็จ

การที่ครูไม่ประสบความสำเร็จก็มีลักษณะอาการกลุ่มเช่นกันและแนวโน้มว่าครูกลุ่มก่อนนั้น จะเป็นเพราะครูไม่ประสบความสำเร็จ นอกจากจะเป็นผู้เรียนประเมินว่า ประสบความสำเร็จเหลือในการสอนแล้ว ผู้มีกับปัญหายังประเมินว่าเป็นผู้ไม่ประสบความสำเร็จในการทางานที่ ได้รับมอบหมายด้วย ครูกลุ่มนี้จะมักไม่คงทางานที่ต้องอาศัยการรับผิดชอบมาก ประกอบกับบรรยากาศ การทางานของข้าราชการไทยเป็นแบบ "หากถามไม่หากถาม" ครูกลุ่มนี้ก็ยังไปมีความจำเป็นที่จะ ต้องกันร่นขยายทางานให้มากไปกว่าที่ทนายแล้วประจำทุกวัน ก็มีความพลอยพอสบวร ไม่ ต้องอาศัยพึ่งพาผู้อื่นเหมือนกับครูกลุ่มก่อน บุคลิกภาพทางานการอาศัยกลุ่มของครูทั้งสองกลุ่มสอดคล้อง กับการวิจัยของ สมิธ (Smith, 1965) และ ละออง พงษ์พานิช (๒๕๑๒)

จะเห็นว่าโดยสภาพทั่วไปของสังคมไทย การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันนั้นเป็นลักษณะดั้งเดิม ของสังคมเกษตร แม้ว่าการพัฒนาประเทศได้ดำเนินมาเป็นเวลานานพอสมควร ลักษณะภายนอก ของสังคมไทยนับวันก็จะมลักษณะของสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น แต่ความขัดแย้งก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากค่านิยมแบบเก่า อันได้แก่ พึ่งพา ว่าตามกัน เห็นแก่พวกพ้องของตนในกลุ่มเล็กเป็น สำคัญ เน้นบุคคลยิ่งกว่าความสามารถ เป็นต้น ยังคงมีอิทธิพลรุนแรงอยู่ตลอดเวลา อุปสรรค ในการพัฒนาประเทศอันเนื่องมาจากความจำกัดในทรัพยากร ชาติและมนุษย์ จะลดน้อยลง ได้ก็โดย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีลักษณะที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ บุคลิกภาพ แบบเก่าซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยกันมาก เรายังลดน้อยลง แต่มีลักษณะพึ่งตนเอง เป็นอิสระและองอาจ มากขึ้น โดยเฉพาะบุคคลในอาชีพการซึ่ง เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า มีลักษณะดังกล่าวด้วย ทั้ง ๆ ครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะคงพาหนะที่ปลูกฝังลักษณะ เน้นแก่เล็ก เพื่อเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ในวงการศึกษาก็จะเกิดการเคลื่อนไหวจริงจัง เพื่อการ ปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรให้เหมาะสม กับบุคลิกภาพอันเป็นที่พึงปรารถนาของสภาพการพัฒนาประเทศ

บุคลิกภาพตามที่เหลืออีก ๑๔ ท่าน ของครูผู้ประสบ ความสำเร็จจะประสบความสำเร็จในลักษณะใด ก็ขึ้น อยู่กับเหตุปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่บุคลิกภาพด้านสติปัญญา ซึ่งผลการวิจัยเป็นไป ตามสมมุติฐานผลการวิจัยบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง (C^+) ลาภอมทน (E^-) ความถาวร (I^-) การยึดตรงต่อหน้าที่ (G^+) กล้าสั่งสม (H^+) จิตใจอ่อนแอ (I^+) ไว้วางใจ (J^-) ประสาหมั่นคง (O^-)

ควบคุมตนเอง (Q_3^+) และอ่อนคลาย (Q_4^-) ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน แม้แต่แนวโน้มว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จจะมีลักษณะดังกล่าวสูงกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนผลการวิจัยบุคลิกภาพตามปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) ไม่เหมือน (N^+) และอนุรักษนิยม (Q_1^-) เป็นไปตามสมมุติฐาน

ผลการวิจัยบุคลิกภาพตามสัจปัญญาของครูทั้งสองกลุ่มสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มอร์ธไวเกอร์ วอลเบอร์ก (Walberg, 1967) คณะการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยยังส์ทาวน์ (Aven, 1971) เป็นการยืนยันอีกว่า ความสำเร็จหรือล้มเหลวในการสอนมิได้ขึ้นอยู่กับสัจปัญญา

เพื่อสะดวกแก่การหาการหาความเข้าใจ จะอภิปรายโดยการรวมบุคลิกภาพแต่ละด้านเป็นองค์ประกอบบุคลิกภาพที่ยกย่องซึ่งมีลักษณะเกี่ยวกับการเสนอตารางสำหรับองค์ประกอบด้านวิดกกังวลตา - สูง จะเห็นว่าทั้งครูผู้ประสมและครูไม่ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลตาอย่างต่ำพอ ๆ กัน แสดงว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความพอใจในสภาพของตนอาจจะเข้าใจได้ว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความพอใจในบทบาทของตนที่เป็นอยู่และได้รับผลตอบแทนจากการปฏิบัติงานของตนอย่างเป็นที่พอใจ ส่วนครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ แม้วานานจะมีความเครียดจากการไม่ประสบความสำเร็จในการสอน แต่การได้เปลี่ยนพลังความกังวลการไปออกทางด้านการเข้าสังคม มีลักษณะเป็นมิตรทำให้สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ ทำให้ความวิตกกังวลตาไป ประกอบกับระบบราชการซึ่งเข้าง่ายแต่ออกยาก การสอนระดับมัธยมศึกษาที่มีอิสระมากกว่าระดับอื่นน่าจะช่วยให้ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จไม่รู้จักเคียดแค้นกับการสอนที่ไร้ประสิทธิภาพของตน

ครูผู้ประสมและไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพองค์ประกอบด้านการเก็บตัวพอ ๆ กัน โดยเฉพาะครูผู้ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะเก็บตัวอยู่ในสังคมของหมู่ตนมากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ ลักษณะเช่นนี้จะอธิบายด้วย Meltzberg ว่าเป็นอุปนิสัยแรงขับ (Dynamic Traits) อันได้รับการกล่อมเกลามาจากสิ่งแวดล้อม มุกดลีนอาชัฏครุมีจุดหมายที่จะทำงานร่วมกัน ครูจึงเอาใจใส่แต่คนในวงการเดียว จึงทำให้มีลักษณะเก็บตัวดังกล่าว

ผลการวิจัยที่น่าสนใจอีกข้อพบว่า ทั้งครูผู้ประสมและครูไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะค่อนข้างไปในทางใช้อารมณ์หาใจจิตใจอ่อนแอ (I^+) โดยเฉพาะมีบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนแอ ซึ่งแสดงว่ามีลักษณะอ่อนไหวง่าย ต่อการความชวยเหลือจากผู้อื่น ผลการวิจัยบุคลิกภาพด้านนี้คล้ายคลึงกับบุคลิกภาพด้านอหัยกลุ่ม (Q_2^-) และเป็นการยืนยันเพิ่มเติมว่า การทำงานที่ค่อนข้างอหัย

ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างกรู๊ปที่มีอายุน้อยจะมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการเรียนรู้และการเล่น แต่ความห่างเหินของกันและกันต่างก็ทราบว่าเป็นเช่นไร แต่ก็ยังไม่อาจจะปฏิบัติได้ ไม่ว่าอาจจะเป็นเพราะความเกียติในการวางตัวแบบคั้งเดิมของกรู๊ป หรือการเฝ้าระวังความสนใจของก๊วยซึ่งยังไม่รู้จักการวางตัวที่เหมาะสม ความขัดแย้งระหว่างกรู๊ปก็มีมากเกิดขึ้นทั่วขึ้น ถ้าจะอธิบายความเกียติในคุณภาพของ แคทเทด ที่กล่าวถึงแนวโน้มของอิทธิพลในการอวดรัก หรือต่อต้านการเบียดเบียนแปลง ซึ่ง แคทเทด เรียกแนวโน้มนี้ว่า ความพร้อมในการแข็งขัน (Disposition Rigidity) ความพร้อมนี้จะทำให้ผู้วิจัยในตัวของบุคคลไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงไม่เท่าที่ควรจะเป็น กรู๊ปจึงมีลักษณะเก็บตัว ค้นหาความหมายแก่ความร่วมมือกันของกันและกัน ไหวงแคบ ๆ แม้แม้ว่ากรู๊ปจะสามารถลดความวิตกกังวลได้ แต่ก็จิตใจยังอ่อนไหว และอาจจะทำให้กรู๊ปต้องการความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากคนในกลุ่มเดียวกัน

กรู๊ปประสบความสำเร็จมีคุณภาพของคประอบคณาจารย์กลุ่ม พอ ๆ กับกรู๊ปไม่ประสบความสำเร็จ โดยมีแนวโน้มว่า กรู๊ปประสบความสำเร็จน่าจะมีคุณภาพสูงกว่าถึงที่ไปอภิปรายมาแหวในอนาน

จะเห็นว่าคุณภาพของกรู๊ปประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง ๒ ด้านเท่านั้น อีก ๑๔ ด้านที่เหลือ กรู๊ปทั้งสองก็มีความคล้ายคลึงกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยก็เป็นทั้งหกด้านแล้ว ตัวทำให้เกิดการบ่งชี้ในการที่จะประสบความสำเร็จ และสิ่งนี้เองจะเป็นเครื่องชี้ว่าทำไมงานวิจัยจึงแสดงคุณภาพที่ไม่เป็นไปตามความคาดหมาย (Crite, 1969 . 457)

ข. การศึกษาคุณภาพของนักวิจัยผู้ประสบความสำเร็จกับผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยพบว่า นักวิจัยผู้ประสบความสำเร็จมีคุณภาพด้านจิตใจที่เข้มแข็ง จิตใจอ่อนแอ (I) แตกต่างกับนักวิจัยผู้ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เพียงด้านเดียว อีก ๑๔ ด้านที่เหลือ นักวิจัยทั้ง ๒ กลุ่ม มีคุณภาพคล้ายคลึงกัน

นักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีจิตใจก่อนข้างจะกล้าแข็ง มีความรับผิดชอบ เติบโตในตนเอง (I^-) ในขณะที่นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีจิตใจก่อนข้างจะอ่อนไหวง่าย ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (I^+) ผลการวิจัยพบว่านักบุญทั้งสองกลุ่มมีบุคลิกภาพค่านิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามทฤษฎีฐานทั้งนี้จะเป็นเพราะ โดยปกติงานสำคัญของนักบุญผู้ทำงานร่วมกับบริษัทธุรกิจและธนาคาร จะมีบทบาทสำคัญในการควบคุมงานหรือมีความสามารถในการจัดการโดยเฉพาะผู้ดูแลแผนกหาสอยและต้องแก้ปัญหาทางเทคนิคโดยการตัดสินใจด้วยตนเอง นักบุญผู้ประสบความสำเร็จจึงควรเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานลุล่วงไปด้วยดี ตามกฎของการพัฒนาตัวคน (Self) ที่มีการเอาการลาภของ แกกเทล จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่มั่นคงและความพึงพอใจที่บุคคลได้รับจากการสมปรารถนา อันจะกลายเป็นเครื่องสนับสนุนส่วนหนึ่งของความอ่อนไหวทางอารมณ์นั้นผลทำให้บุคคลเอาใจใส่ในงานที่ทำให้บังเกิดผลดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงน่าจะทำให้นักบุญผู้ประสบความสำเร็จ มีจิตใจที่กล้าแข็ง เชื่อใจตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสูง (I^-) ในขณะที่นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มครูทั้งสองกลุ่มมีลักษณะจิตใจก่อนข้างอ่อนแอ (I^+)

นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จนั้นโดยระดับของการศึกษาและลักษณะของงานที่ต้องกระทำ จำเป็นต้องอาศัยความสามารถในการรับผิดชอบต่อสูงเช่นกัน แต่นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ มีจิตใจอ่อนแอ ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (I^+) ทำงานซ้ำและบางครั้งก็ผิดพลาด จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าผู้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงานโดยตรง อาจจะอธิบายได้โดยทฤษฎีของ แกกเทล ว่า บุคคลเฝ้าทางเรือที่แปรเปลี่ยนขอ ๕ ประการที่ ๓ กล่าวคือเก็บกดหน่วงพองไว้อย่างไม่มั่นคง หน่วงลังเลจึงแสดงตัวออกมาทางอ้อมและมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในเวลาต่อมา

บุคลิกภาพที่เหลืออีก ๑๕ ค่าน ของนักบุญทั้งสองกลุ่มมีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็คือลักษณะค่านสารรวม (A^-) สติปัญญา (B) อารมณ์มั่นคง (C^+) ถอดถอน (E^-) ถัดถอน (F^-) ชื่อตรงก่อดหน้าที่ (G^+) กล้าเสี่ยง (H^+) ไว้วางใจ (L^-) ปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) มีเหตุผล (N^-) ประสาทมั่นคง (O^-) อารมณ์นิยม (Q_1^-) ขาดแยก (Q_2^-) ควบคุมตนเอง (Q_3^+) และผอมกลาย (Q_4^-)

ผลการวิจัยบุคลิกภาพและสติปัญญาเมื่อไปคาบสมุทรฐาน มีแก่นักบัญชีทั้ง ๒ กลุ่ม บัณฑิตบัญชี
อยู่ในระดับกลางพอ ๆ กัน แสดงว่ากว่าที่จะประสบความสำเร็จหรือไม่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่าง
ของสติปัญญาของนักบัญชี

เมื่อนำมาศึกษาแต่ละคนมาพิจารณาเฉพาะในลักษณะขององค์ประกอบปรากฏว่า นักบัญชีทั้งที่
เป็นผู้ประสบและไม่ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำ ค่อนข้างจะเก็บตัว อาศัยกลุ่ม
และนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะก่อนไปในทางตรงตัว ส่วนนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จ
ค่อนข้างจะมีลักษณะใช้อารมณ์ควยจิตใจอ่อนแอ

การที่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีความวิตกกังวลต่ำ น่าจะเนื่องมาจากความสามารถ
ในการปฏิบัติตนในความรับผิดชอบ และการได้รับผลตอบแทนจากความสามารถดังกล่าวอย่างคุ้มค่า
จึงทำให้ยังเกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ได้ผลดีมาแต่เขลาตาม นาน
จะทำให้ยังเกิดความชำนาญมาก ถึงแม้จะต้องทำงานรับผิดชอบมากก็ไม่ได้ทำให้เกิดความวิตกกังวล
มาก ส่วนนักบัญชีที่ไม่ประสบความสำเร็จแม้จะมีลักษณะดังกล่าวน้อยกว่า แต่ยังคงมีความวิตกกังวล
อยู่ในระดับพอ ๆ กับนักบัญชีกลุ่มก่อน อาจเป็นเพราะเขาทำงานในระดับที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสม
กับการความสามารถของเขา ยอมรับและพอใจในสภาพของตนซึ่งค่อย ๆ ก้าวหน้าไปอย่างช้า ๆ และ
ช้ากว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จในระยะเวลาของการเข้าทำงานเท่า ๆ กัน

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ให้นักบัญชีทั้งสองกลุ่มมีลักษณะค่อนข้างจะเก็บตัวและอาศัยกลุ่ม ทั้ง ๆ ที่
อยู่ในวงการธุรกิจ อาจจะเป็นเพราะลักษณะงานของการบัญชีและลักษณะของสังคมไทยเป็นสำคัญ
งานของนักบัญชี เป็นงานต้องการ เวลาและการยอมรับค่อนข้างมากเพราะเกี่ยวกับตัว เกษที่อาจจะ
ผิดพลาดได้ง่าย ประกอบกับธุรกิจและการธนาคารมีการกว้างขวาง ความซับซ้อนของงานก็เพิ่ม
ขึ้น การจะพบปะติดต่อกับบุคคลภายนอกวงการบัญชี มีเวลาน้อยกว่านักธุรกิจคนอื่น ๆ เพราะไม่ต้อง
มีหน้าที่ติดต่อกับบุคคลภายนอก หากแต่มีบริษัทที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาเท่านั้น

ลักษณะงานที่นักบัญชีต้องปฏิบัติประการหนึ่งคือ การเห็นอิสระและเที่ยงธรรม อันจะทำให้
รายงานการสอบบัญชีเป็นที่เชื่อถือแก่ผู้บริหารงาน ผู้ถือหุ้น ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้ลงทุนโดยทั่วไป
ผู้สอบบัญชีจึงต้องไม่พบหน้าหรือผลประโยชน์ในธุรกิจ เพื่อให้อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน
โดยปราศจากวางใจเอียง ค่ายเกรงกลัว การคำนึงถึงผลประโยชน์ทางการเงินของญาติ

ใกล้เคียง นักบัญชีจึงจะสามารถเสนอรายงานการสอบบัญชีด้วยวางเพียงวรรณ (คณะกรรมการมาตรฐานการสอบบัญชี, ๒๕๐๙ : ๑๔ - ๑๕) แม้ว่าความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชีตามที่กล่าวมาเป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่ใ้หมายความว่านักบัญชีจะปฏิบัติหน้าที่โดยการตัดความสัมพันธ์กับลูกค้าหรือผู้มีผลประโยชน์ในกิจการโดยสิ้นเชิงแต่ก็นักบัญชีต้องระมัดระวังตัวในการคบค้ากับบุคคลอื่น โดยทั่วไปการออกสังคมกับผู้อื่น การท่องเที่ยวพาอาศัยย่อมจะเกิดขึ้นเสมอ โดยเฉพาะสังคมแบบไม่ตรีสัมพันธ์ของไทย ย่อมจะมีการเห็นแก่พวกพ้อง เพื่อนฝูงมากยิ่งขึ้น ด้วยสาเหตุดังกล่าวแล้วจึงทำให้แก่นักบัญชีมีลักษณะเก็บตัว สำนวน และในขณะที่เดียวกันเพื่อรักษาความเป็นอิสระและความเที่ยงธรรมในการทการรายงาน นักบัญชีจึงมีลักษณะค่อนข้างจะอาศัยกลุ่อาชีพของตนไปด้วย

สำหรับองค์ประกอบด้านการใช้อารมณ์ความรู้สึกใจคนแอ - ทางทางตนตัวของนักบัญชีทั้งสองกลุ่ม มีสาเหตุทางองเกี่ยวกับที่ได้อภิปรายมาแล้วข้างตน ในบุคลิกภาพด้านจิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ

จะเห็นว่าความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างการประสมและใบประสมความสำเร็จในอาชีพการและนักบัญชี มีน้อยมากทั้งนี้คล้ายคลึงกับที่ คอกซ์ (Dodge) (Crite, 1969 : 436) พบจากการศึกษาหลายครั้งของเขาซึ่งกระทำกับพนักงานเดินตลาด เสมียน และครู โดยให้แบบทดสอบบุคลิกภาพของ เมอร์นรูเทอร์ (Bernreuter) หาความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างความสำเร็จและความไม่สำเร็จในอาชีพ ปรากฏว่ายากที่จะพบว่ามี ความแตกต่าง กันถึง ๒๐ %

ค. การศึกษาบุคลิกภาพของครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้ประสบความสำเร็จด้าน (F^-) และอาชีพกลุ่ม (G_2^-) มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีจิตใจกล้าแข็ง (I^+) และปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) มากกว่าครูผู้ประสบความสำเร็จ บุคลิกภาพทั้ง ๔ ด้านนี้ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ส่วนบุคลิกภาพเหลืออีก ๑๒ ด้าน ครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ครูผู้ประสบความสำเร็จด้าน (F^-) กว่่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยนี้ปฏิเสธสมมุติฐาน อธิบายได้ว่า บุคลิกภาพด้านนี้ศาสตร์จากจากจำถามในแบบทดสอบจะเห็นว่าต้องการจะเน้นถึงความระมัดระวังถี่ถ้วน ในการปฏิบัติตนเวลาเขาสังคมเป็นสำคัญ การที่ครูผู้ประสบความสำเร็จ

ถัดงาน ระมัดระวังความกับนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จนั้นน่าจะเป็นเพราะอาชีพครูในสายตาของคนสังคมไทย ครูจะต้อง เป็นบุคคลที่ผู้ใดที่หาหาคิไปได้ เพราะ เป็นแม่อย่างของเยาวชน ประกอบกับการทำงาน ของครูก็ต้องมีความสัมพันธ์กับนักเรียนซึ่งมีพันเพทาง ๆ กันเป็นจำนวนมากอย่างใกล้ชิด ครูจึงต้อง ระมัดระวังท่าทีและวาทะของตนอยู่ เกือบตลอด เพื่อรักษาสถานภาพของตนไว้ โดยเฉพาะในฐานะของ ครูผู้ประสบความสำเร็จอัน เป็นที่นับหน้าตาของศิษย์และบุคคลทั่วไป ครูผู้ประสบความสำเร็จจึง ควรจะระมัดระวังและถัดงานมากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จซึ่งผู้นับถัดงานกับนักบัญชี เพราะสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้ยิ่งกว่าจะมองลักษณะท่าทางหรือวาทะที่แสดงออก

ผลการวิจัยที่พบว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จมีจิตใจกล้าแข็ง (I^-) มากกว่าครูผู้ประสบความสำเร็จซึ่งมีจิตใจอ่อนขางจะอ่อนแอ (I^+) น่าจะเป็นเพราะว่าความสำเร็จในอาชีพกับกษัตริย์ เป็น ความสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วทำให้กับนักบัญชีเกิดความมั่นใจในตนเองและ เป็นการยอมรับที่เห็นได้ชัด เจนกว่า โดยที่ใบมีองค์ประกอบอันมาทำให้เกิดความสงสัยในความสำเร็จของตน ไม่ว่าจะเป็นการได้รับการยกย่อง จากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ลูกค้า หรือแม้แต่ครอบครัวที่ได้รับ เพื่อรักษาสถานภาพของตนทาง สังคม แต่ครูผู้ประสบความสำเร็จนั้นจะได้รับการ ยกย่องจากบุคคลในอาชีพครูด้วยกันและจากที่ อย่ ครูก็ยากที่จะที่จะหาหน้าตาครูของตนได้ครบถ้วนเพราะงานนอกเหนือจากการสอนแล้ว ครูยังต้องประสบ กับความยุ่งยากในการที่จะมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียนซึ่งที่เป็นกลุ่มและรายบุคคล เท่าที่ปรากฏจะเห็น ว่าสัมพันธ์ภาพของครูและนักเรียนมีสภาพที่ควรจะได้ได้รับการปรับปรุงอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จิตใจของ ครูผู้ประสบความสำเร็จจึงอ่อนไหวกว่าของนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ

เหตุที่นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง (H^-) มากกว่าครูผู้ประสบความสำเร็จ ก็เพราะอาชีพนักบัญชีต้องทำงาน เกี่ยวกับตัวเลขและ เขียนรายงานการสอบบัญชีให้ เที่ยงตรงและตรงกับความเป็นจริง ส่วนงานของครูไม่ต้องการลักษณะดังกล่าวมากเท่า

ครูผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะอาศัยกลุ่ม (Q_2^-) มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จดัง ใดอภิปรายมาแล้วในตอนต้นว่า กลุ่มครูขาดความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน จึงน่าจะหาทางออกด้วย การจับกลุ่มอยู่แต่ในหมู่ครูด้วยกัน การทำงานอันนอกเหนือจากงานสอนก็ของอาศัย ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในวงแคบ ลักษณะการอาศัยกลุ่มจึงมากกว่ากลุ่มนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งอาศัยความร่วมมือกันตามหน้าที่มากกว่า การทำงานก็อาศัยความบรรณาการเฉพาะตัวมากกว่า

จึงทำให้แม่ว่าจะคบหากันแต่คนในวงการ วงดนตรี ฟังพากันน้อยกว่าที่ควร เป็น

บุคลิกภาพอีก ๑๒ ท่าน ที่เหลือครูและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ ทางก็มีสารวม (A^-) สติปัญญาปานกลาง (B) อารมณ์มั่นคง (C^+) ถ่อมตน (D^-) ซื่อตรง ต่อหน้าที่ (E^+) กล้าสังคม (H^+) ไว้วางใจ (L^-) มีเหตุผล (N^+) ประสาทมั่นคง (O^-) อนุรักษนิยม (Q_1^-) ความคุมตนเอง (Q_2^+) และอ่อนคลาย (Q_4^-) ผลการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมุติฐาน

การที่ครูผู้ประสบความสำเร็จมีสติปัญญาพอ ๆ กับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จนั้นปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่านักบุญน่าจะมีสติปัญญาสูงกว่า แสดงว่าอาชีพครูและนักบุญของสังคมไทยมีสติปัญญาอยู่ในระดับเทียบ เพราะค่าสถิติแสดงค่าเฉลี่ยว่านักบุญมีแนวโน้มที่จะมีสติปัญญาสูงกว่าครูอย่างมาก

สำหรับบุคลิกภาพที่รวมเป็นองค์ประกอบ ปราชญ์ครูและนักบุญทางก็มีคามวิตกกังวลต่ำ เก็บตัว อายุกกลุ่ม และครูผู้ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มที่จะใช้วาระมควยจิตใจอ่อนแอ ในขณะที่นักบุญผู้ประสบความสำเร็จทำทางค่อนข้างจะทันตัวกว่า ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายแล้ในตอนต้น

ง. การศึกษาบุคลิกภาพของครูและนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีบุคลิกภาพด้านกลาสังคม (H^+) สูงกว่านักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ แต่กับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) มากกว่าครูกลุ่ม

การที่ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จกลาสังคมก่ากับนักบุญผู้ประสบความสำเร็จ น่าจะเป็นเพราะครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะชอบออกสังคม อมอ่น และเป็นกันเอง ซึ่งเป็นลักษณะที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จในด้านการสอน แต่ก็มักจะมีสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิต นี่เป็นความสำเร็จทางด้านสังคมเป็นการหลีกเลี่ยงสิ่งที่ตนไม่อาจจะบรรลุเป้าหมาย ครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จจึงมีลักษณะกลาสังคม กล้าเสียงมากกว่ากับนักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จ และมากกว่าครูและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จด้วย

นักบุญผู้ไม่ประสบความสำเร็จปฏิบัติตามความเป็นจริง (M^-) มากกว่าครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เหตุผลสำหรับบุคลิกภาพด้านนี้ของนักบุญและครูผู้ไม่ประสบความสำเร็จก็เป็นไปตามองเดิวกัยในกรณีของครูและนักบุญผู้ประสบความสำเร็จซึ่งได้อภิปรายมาแล้ว

จะเห็นว่าบุคลิกภาพด้านสติปัญญาของครูและนักบัญชีสองกลุ่มนี้เท่ากัน ซึ่งแสดงว่าทั้ง ๔ กลุ่มมีสติปัญญาเท่าเทียมกัน

ส่วนบุคลิกภาพอีก ๑๓ ด้านที่เหลือคือ อารมณ์มั่นคง (C^+) ถ่อมตน (E^-) ถักถวน (F^-) ห่อหุ้ม (G^+) จิตใจอ่อนแอ (I^+) ไว้วางใจ (L^-) บีบเคี้ยว (N^+) ประสาทมั่นคง (O^-) อนุรักษนิยม (Q_1^-) อาศัยกลุ่ม (Q_2^-) ความสุขตนเอง (Q_3^+) และผอเคลือบ (Q_4^-) ทั้งครูและนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แกรงผู้ไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะค่อนข้างชอบออกสังคม เป็นกันเองและอบอุ่น (A^+) ส่วนนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จมีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างสำรวจกับชอบออกสังคม

ถ้าพิจารณาบุคลิกภาพของครูและนักบัญชีสองกลุ่มตามบุคลิกภาพของค็อบเปอร์ทั้ง ๒ กลุ่ม ต่างก็มีลักษณะวิตกกังวลต่ำ ค่อนข้างจะให้อารมณ์ด้วยจิตใจอ่อนแอ และอาศัยกลุ่ม แต่กลุ่มครูค่อนข้างไปทางแสดงตัวเล็กน้อย กลุ่มนักบัญชีมีลักษณะเก็บตัว

จ. การศึกษาความเกรงใจของครูผู้ประสมและไม่ประสบความสำเร็จกับนักบัญชีผู้ประสมและไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักบัญชีผู้ประสมและผู้ไม่ประสบความสำเร็จความเกรงใจปานกลางคล้ายคลึงกันทั้ง ๔ กลุ่ม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องของผลการวิจัยของ วิภาพร (๒๕๑๔) ที่พบว่า บุคคลที่ใจเย็น ไม่ก้าวร้าว รักสงบ มีความเรียบร้อยในการวางตัวจะมีความเกรงใจมาก แต่ครูและนักบัญชีทั้ง ๔ กลุ่ม ต่างก็มีบุคลิกภาพค่อนข้าง อารมณ์เย็น รักสงบ กลับมีความเกรงใจปานกลาง

ผลการวิจัยครั้งนี้ดูเหมือนว่าจะเข้ากันได้ ผลการทักทายของ ประสิทธิ์ บัวคดี (๒๕๑๔ : ๕๒) ซึ่งพบว่า บุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีความเกรงใจมากหรือไม่ก็เกรงใจน้อย ครูและนักบัญชีทั้ง ๔ กลุ่ม มีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำจึงน่าจะมีความเกรงใจปานกลาง ผลการวิจัยครั้งนี้ก็ยังยืนยันใจเช่นเดียวกับการศึกษาของ ปราชญ์ลาภณ์ ว่า ความสภาพอันเป็นถำนิยมของสังคมไม่ว่าสัมพันธ์ จะควบคู่ไป ความเกรงใจในปริมาณที่ปานกลางหรือไม่ก็คง เกรงใจมาก

จะเห็นว่าผลการวิจัยครั้งนี้ไม่แสดงว่า ความเกรงใจมีบทบาทต่อการประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จของบุคคลในอาชีพครูและนักบัญชีแต่อย่างใด ทั้งนี้ เห็นได้จากบุคลิกภาพ

ด้านความวิตกกังวล และอาการก้าวร้าว ซึ่งพบจากการศึกษาของ ประสิทธิ์ นาคเพ็ญ และ
 ปรารุธาฉบับ ว่ามีบทบาทสำคัญต่อความเกรงใจมากและเกรงใจน้อยของบุคคล กล่าวคือ เมื่อ
 บุคคลที่มีความเกรงใจมาก มักจะมีความวิตกกังวลสูง และมีพฤติกรรมไม่ก้าวร้าว ส่วนคนที่เกรงใจ
 น้อย จะมีความวิตกกังวลต่ำ ก้าวร้าว แสดงความมั่นใจในตนเอง เป็นตัวของตัวเองมาก แม้
 ว่าการศึกษารุ่นนี้จะพบว่าครูและนักบัญชีไม่ประสบความสำเร็จ มีความเกรงใจปานกลาง ซึ่งเรา
 จะทำให้การปฏิบัติงานของครูได้โดยไม่มีงกเกิดผลเสีย แต่เมื่อพิจารณาบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ จะเห็น
 ว่า บุคคลผู้ประสบความสำเร็จในทั้งสองอาชีพ จะสามารถหาประโยชน์ไปสู่การพัฒนาที่ใดคนหนึ่ง
 ครูและนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จน่าจะมี ความเกรงใจน้อยกว่านี้ เพราะเท่าที่พบจากการวิจัย
 บุคคลที่มีความเกรงใจน้อยจะมีความเป็นตัวของตัวเองมาก ความเกรงใจของครูและนักบัญชีเท่า
 ที่พบในการศึกษารุ่นนี้ แม้จะมีความเกรงใจปานกลาง แต่ทั้งครูและนักบัญชีก็มีลักษณะอาศัยกลุ่ม
 พึ่งพาอาศัยกัน ถ้าครูและนักบัญชีมีความเกรงใจน้อยกว่านี้ ครูและนักบัญชีก็น่าจะมีลักษณะเป็น
 อิสระ ถ้าคิดกล่าวกระพริบความคิดของตนเองที่เห็นว่าการทดลองมากขึ้น ผลงานของครูและนักบัญชี
 ก็อาจจะยัง เกิดผลดีแก่สถาบันของตนและประเทศชาติมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

การประเมินผลการวิจัย

ในการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูและนักบัญชี ซึ่งจำแนกออกเป็นผู้ประสบความสำเร็จ
 และผู้ไม่ประสบความสำเร็จ นั้นว่ามีความเที่ยงตรงในงานวิจัย (Internal Validity)
 พอสมควร กล่าวคือ ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบได้ทุกสมมติฐานที่ตั้งขึ้นตามแผนการวิจัยที่วางไว้
 ดัง เช่นจากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ประสบความสำเร็จมีความสามารถ ชอบอยู่คนเดียว มากกว่าครู
 ผู้ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งชอบออกสังคม มากกว่านักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
 ครูผู้ประสบความสำเร็จอาศัยกลุ่มมากที่สุด กลุ่มนักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
 สำเร็จมีลักษณะปฏิบัติตามความเป็นจริง สูงกว่ากลุ่มอาชีพครูทั้ง ๒ กลุ่ม นักบัญชีผู้ประสบความสำเร็จ
 มีจิตใจกล้าแข็ง รับผิดชอบสูงทุก ๆ กลุ่มที่เหลือซึ่งมีจิตใจค่อนข้างจะอ่อนแอ อ่อนไหวง่าย
 และครูผู้ประสบความสำเร็จมีลักษณะเกรงขามจริงจัง และดีถ้วน สูงกว่าทุกกลุ่ม บุคลิกภาพด้าน
 อื่น ๆ ที่เหลือ ครูและนักบัญชีทั้ง ๔ กลุ่ม มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ในกรณีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามจากแรงใจมีความเที่ยงตรง และภาพเชื่อมั่นจึงยาก กล่าวคือมีความเชื่อมั่นถึง .๘๐๓๒ ความเที่ยงตรงก็วัดว่าสูงเช่นกัน จึงจะเห็นได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความแรงใจกับบุคลิกภาพด้านอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) และตามรอบคน - เป็นอิสระแก่ตนเอง (E) ในกลุ่มอาชีพครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ค่า r เท่ากับ .๒๗ กับ -.๓๕ ส่วนกลุ่มนักบัญชีความแรงใจสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ด้านอารมณ์มั่นคง - อารมณ์อ่อนไหว (C) ด้านไม่หาความกฎ - ข้อตรงต่อหน้าที่ (G) ด้านซื่อสัตย์ - กล้าเสี่ยง (H) จิตใจกล้าแข็ง - จิตใจอ่อนแอ (I) ฯลฯ ดังค่าสถิติที่ไกรยงานไว้ในบทที่ ๔ แล้ว แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความแรงใจกับบุคลิกภาพแต่ละด้านของกลุ่มนักบัญชีนี้ ความสัมพันธ์บางด้านมีลักษณะขัดกัน ตัวอย่างเช่น ความแรงใจสัมพันธ์กับชอบทดลอง ขาดสงสัย (Q_1^+) ความแรงใจน้อยสัมพันธ์กับรักพะหวัเก่า (Q_1^-) เป็นต้น ลักษณะของความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงว่า ต้องการการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแบบทดสอบทั้ง ๒ ฉบับให้มีความเที่ยงตรงและเหมาะสมกับลักษณะของสังคมไทยยิ่งขึ้น

จากการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบบุคลิกภาพ ๑๖ ด้าน ของ เกณฑ์ ค่าความเชื่อมั่นที่ได้มาทางด้านก่อนข้างสูง มีทั้งเกณฑ์ด้าน L, B, C, D, E, G, Q_2 และ Q_4 ด้านอีกแปดด้านที่เหลือค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเรื่องของบุคลิกภาพนั้นซับซ้อนและมีการแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้แบบทดสอบฉบับนี้ได้สร้างขึ้นตามลักษณะของสังคมอเมริกัน ผู้วิจัยและคณะได้แปล เรียบเรียง และแก้ไขแบบทดสอบมาภายใต้การช่วยเหลือของอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทแล้วก็ตาม แบบทดสอบฉบับนี้ก็ยังต้องการการแก้ไขให้เหมาะสมกับสังคมไทยมากกว่านี้

อนึ่ง แบบทดสอบฉบับนี้มีความยาวถึง ๔๘๗ ข้อ เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหน้าที่มาก อาจหาความเมื่อนายแพทย์หาแบบทดสอบได้มากไปน้อย สิ่งนี้ยังได้ผลการค้นคว้าทดลองเคลื่อนไปจากความเป็นจริงไปบ้างเช่นกัน

สำหรับความเที่ยงตรงของผลการวิจัย (External Validity) ผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ น่าจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในเรื่องกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ เป็นของใหม่สำหรับสังคมไทยด้วยยังไม่มีการศึกษาเป็นแบบแผนมาก่อน แนวทางวิจัยจะใช้การพยายาม ระบิตรวจ และใ้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากผู้เกี่ยวข้อง และเนื่องจากมีความจำกัดเรื่องเวลา ข้อพร่องต่าง ๆ ย่อมจะมี กล่าวคือ การแบ่งกลุ่มนักบัญชีที่ศึกษามีได้ใช้เกณฑ์ร่วมกัน ควบแต่ละบริษัทและ ธนาคารต่างก็วิธีการประเมินผลงานของตนอยู่แล้ว เกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักบัญชีตามผลงานจึงแตกต่างกันออกไป นักบัญชีกลุ่มที่ศึกษาศึกษาโดยความช่วยเหลือของบริษัทและธนาคารทั้ง ๓ แห่ง จึงอาจจะยังไม่ครอบคลุมกลุ่มประชากรนักบัญชี ผลการวิจัยคุณภาพของนักบัญชีที่ได้ จึงอาจจะเป็นลักษณะของนักบัญชีอันเป็นตัวแทนของนักบัญชีของกลุ่มที่ออกมาเท่านั้น ส่วนการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ของครู แม้ว่าจะเปิดโอกาสให้บุคคลหลายฝ่าย กล่าวคือ ตัวครูเอง ผู้เรียน และผู้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการพิจารณาแบ่งกลุ่มครู แต่เนื่องจากบุคคลทั้งสามกลุ่มต่างก็เป็นบุคคลในวงการเดียวกัน อาจทำให้ขาดความเป็นกลางไปบ้าง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นผู้ตัดสินใจที่สำคัญที่สุดในการตัดสินความสำเร็จของการสอนของครู ผู้วิจัยก็มีข้อจำกัดบางประการทำให้ไม่อาจจะสัมภาษณ์ผู้เรียนได้กว้างขวางนัก ฉะนั้นการอาจถึงไปยังมวลหมู่ประชากรซึ่งเป็นครูและนักบัญชีผู้ประสมกับผู้ไม่ประสบความสำเร็จ จึงควรคำนึงถึงข้อจำกัดเหล่านี้ด้วย

กล่าวโดยสรุป การวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงตรงในงานวิจัยและผลการวิจัยพอสมควร แต่ความเที่ยงตรงทั้งสองประการก็กล่าวว่ามีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอยู่บ้าง

ข้อเสนอแนะ

ก. ด้านการวิจัย

๑. การจำแนกกลุ่มตัวอย่างวิชาชีพครูและนักบัญชีออกเป็นผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ เป็นสิ่งที่จะต้องหาด้วยวิธีการที่ดีและรัดกุมเท่านั้น โดยเฉพาะต้องให้โอกาสแก่บุคคลทั้งที่เกี่ยวข้องกับกันในอาชีพนั้นและนอกวงการได้มีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นหรือทำเป็นไปให้มีโอกาสพิจารณาแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เพื่อป้องกันอคติจากบุคคลในวงการ เกี้ยว

๒. การศึกษาครั้งนี้มิได้แยกศึกษาตามเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง เพราะมีพบาสาคัญในความแตกต่างของบุคลิกภาพ การที่กล่าวเรื่องนี้ในคราวต่อไปจึงควรจะแยกศึกษาตามเพศของแต่ละอาชีพ จะทำให้เข้าใจบุคลิกภาพของแต่ละกลุ่มได้มากขึ้น

๓. แบบทดสอบบุคลิกภาพ ๑๖ คำน ของ แอทเพล ได้รับการเรียบเรียงและดัดแปลงให้เข้ากับสังคมไทยบ้าง แต่หาในเวลาจำกัด ก่อนที่จะนำไปใช้อีกครั้งจึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม

๔. จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนค่อนข้างน้อย อาจทำให้ผลการศึกษายังไม่ชัดเจนนัก ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างมากพอ และการสุ่มตัวอย่างให้ถูกวิธีก็จะทำให้สรุปครอบคลุมได้มากกว่านี้

ข. ด้านการศึกษา

๑. การศึกษาวิชาการควรจะยึดจุดมุ่งหมายอันสำคัญที่จะฝึกหัดและอบรมให้นักศึกษามีทักษะของความสัมพันธ์ของพฤติกรรมระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) โดยเฉพาะเน้นการฝึกเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพที่เป็นมิตร มีความอบอุ่น เป็นกันเอง

๒. บุคคลทั้งสองอาจมียังขาดลักษณะสำคัญคือ ความเป็นอิสระแก่ตนเอง ความเป็นผู้นำ อันเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญที่อาชีพทั้งสองต้องการ นักศึกษาวิชาการศึกษาศาสตร์และการบัญชีควรจะได้รับการส่งเสริมบุคลิกภาพทางด้านนี้ให้มาก

ค. ด้านการแนะแนวการศึกษา

๑. ผู้ที่จะเลือกเรียนครู ควรจะเป็นผู้ที่รักเด็กหรือเยาวชน และมีลักษณะที่อบอุ่น เป็นกันเอง และ เป็นมิตร

๒. ผู้ที่จะเลือกเรียนวิชาการบัญชี น่าจะเป็นผู้ที่มีความประพฤติตามความเป็นจริง สนใจรายละเอียด มีจิตใจกล้าแข็ง มีความรับผิดชอบสูงและมีคารวะพอใจในตนเอง.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

นวลจันทร์ ใบบงกั การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูของผู้ที่เป็นครุแล้วกับนิสิตฝึกสอน
วิทยานิพนธ์ ๒๕๑๑, ๖๕ หน้า.

แก้วถิ่นแห่งประเทศไทย, สมาคม การประชุมนักมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑ ภาดาสัมพันธ์
๒๑ - ๒๓ มกราคม ๒๕๐๕ มริยทัต วิธจำกัถ ๒๕๐๕, ๒๖๔ หน้า.

มีจวบ มุณนาท ความจำเป็นในปัจจุบันที่กองมัทสวัศติการทางเศรษฐกิจ วารสารอโณมาการ
ปริทัศน์ ๘ : ๖๔ - ๘๕ มีนาคม - พฤษภาคม ๒๕๑๔.

ปราชญาณณ กั เนตร ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความแรงใจ
และการปรับตัว ปรินญาณิพนธ์ ๒๕๑๕, ๒๓๕ หน้า.

ประสิทธิ์ มัทกั การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความแรงใจ และความถี่ร่างทรง
ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ
ม.ป. ๓ ปรินญาณิพนธ์ ๒๕๑๔, ๑๔๔ หน้า.

พร วุฒพงษ์ และอรุณงาน ทำเนียบอาชีพและลักษณะงาน กรมแรงงาน ๒๕๐๕, ๘๘ หน้า.

ไพฑรา นิยมทา การสำรวจลักษณะของครูจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินญาณิพนธ์ ๒๕๑๑,
๑๓๓ หน้า.

ละเอียงค ปุณเกิด ลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรินญาณิพนธ์ ๒๕๑๓, ๘๖ หน้า.

ละอณ เพงพานิช การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มชมบางอาชีพ วิทยานิพนธ์
๒๕๑๒, ๒๓ หน้า.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง การวางแผนการศึกษา กรุงเทพฯ ๒๕๑๒, ๒๔๓ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง โครงการทดลองและปรับปรุงวิสามัญศึกษา กรุงเทพฯ ๒๕๔๖, ๒๔๔ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๓,
๓๓๓ หน้า.

คุรุสภา สุวธรรม และ พยอม สิงเสนั การสอบข้อเขียนเรื่องวิชาชีพ ๒๕๐๒, ๘๘ หน้า.

วิธาน เทสวัระพงษ์ ความแรงใจกับพฤติกรรมการแก้ปัญหา ปรินญาณิพนธ์ ๒๕๑๔,
๒๖๔ หน้า.

อนุกรรมการบริหารงานการสอบบัญชี, คณะ ทำเนียบเกี่ยวกับงานการสอบบัญชีฉบับชั่วคราว
สมาคมบัญชีแห่งประเทศไทย ๒๕๐๕, ๕๕ หน้า.

วารี รัชสีโยภักย์ เปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพการของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. ๒๕๕๓.ม.๑.
ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ปริญญาโท ๒๕๑๓, ๕๗ หน้า.

Ashworth, John, "People Who Become Accountants," Journal of Accountancy,
November, 1968, 43 - 48 pp.

Aven, Samuel D., Walter John and Chrisp, Marwin, "What Happens to Marginal
Student Teachers ?," Improving College and University Teaching,
2 (109) : 136, Spring, 1971.

Bradish, Richard D., "Accountants in Top Management," Journal of Accountancy,
June, 1970, 49 - 55 pp.

✓ Brewer, Marilyn B., "Relative Importance of Ten Qualities for College
Teaching Determined by Pair Comparisons," The Journal of Educational
Research, 63 (6) : 243 - 246, February, 1970.

Brown, Roger, Social Psychology, The Free Press, New York, 1965, 785 pp.

Canve, Juan C., "The Qualities of a Good Teacher in Graduate School,"
The Education Quarterly, 14 (4) : 60 - 64, April, 1967.

Cattell, R. B., Personality and Social Psychology, Robert R. Knapp,
San Diego, 1964, 799 pp.

Cattell, R. B., and Eber, Herbert W., Handbook for the Sixteen Personality
Factor Questionnaire, The Institute for Personality and Ability
Testing, Illinois, 1962, 54 pp.

Cattell, R. B., and Eber, Herbert W., Manual for Form A and B Sixteen
Personality Factor Questionnaire, The Institute for Personality
and Ability Testing, Illinois, 1962, 22 pp.

Crites, John O., Vocational Psychology, McGraw-Hill Book Company,
New York, 1969, 704 pp.

Hall, Calvin S., and Lindsey, Gardner, Theories of Personality, John
Wiley & Sons, Inc., New York, 1962, 572 pp.

Harvey, John L., "Starting Your Career in Public Accounting," The
Accounting Review, 30 : 493 - 499, 1955.

Jantzen, J. Mare, "An Opinionnaire on Why College Students Choose to Teach,"
Journal of Educational Research, 53 (1) : 13 - 17, Septemoer,
1959.

Lattleton, A. C., Essay on Accountancy, University of Illinois Press, Urbana, 1963, 637 pp.

National Commission on Teacher Education and Professional Standards, New Horizons : The Becoming Journey, National Education Association of the United States, Washington D. C., 1962, 167 pp.

Rokeach, Milton, The Open and Closed Mind, Basic Books, Inc., New York, 447 pp.

Slimmings, William, Sir, "The Accountant in Practice," Management Accounting, 47 (8) : 341 - 346, August, 1969.

✓ Smith, Thomas E., "The Image of High School Teachers ; Self and Other, Real and Ideal (Should Teachers Be seen and Not Heard ?)" The Journal of Educational Research, 59 : 99 - 104, 1965.

Start, K. B., "Rater - Rater Personality in the Assessment to Teaching Ability," The British Journal of Education Psychology, 38 : 14 - 20, February, 1968.

Strang, Ruth, The Role of the Teacher in Personnel Work, Bureau of Publication, Teachers College Columbia University, New York, 1953, 491 pp.

The Asian Institute for Teacher Education, Draft - Report of the Second Regional Workshop on Teacher Education, University of Philippines, Quezon, 1971.

Thorran, Joseph H., "Relative Effectiveness of Four Methods of Training Prospective Teachers in Interpersonal Skills," The Journal of Educational Research, 65 (1) : 19 - 22, September, 1967.

Walberg, Herbert J., "Scholastic Aptitude, the National Teacher Examinations, and Teaching Success," The Journal of Educational Research, 61 : 129 - 131, November, 1967.

Wichitrrojote (Kosolsreth) Naunpen, A Cross Cultural Study of Societal Values and Personality of Thai and American Adolescents, Doctorate Thesis, University of Illinois, 1968, 253 pp.

Zyweig, Jeanne, Accountant's Office Manual and Practice Guide, Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1969, 252 pp.

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เพื่อนสนิทที่นั่นคือ

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะศึกษา "บุคลิกภาพและคุณลักษณะของบุคคลในอาชีพครูที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพตน" จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ใ้ท่านช่วยแสดงความคิดเห็นว่า อาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูที่เคยสอนท่าน และที่กำลังสอนท่านอยู่ในขณะนี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะอย่างไร ท่านจึงจะถือว่าเป็นอาจารย์ที่ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู โดยตอบให้ตรงกับความประทับใจที่ท่านได้พบเห็นมา ให้มากที่สุด

ขอความที่ท่านตอบมาทั้งหมดข้าพเจ้าจะเก็บไว้เป็นความลับ ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

นวลละออง	เจียมสุวรรณ
พรพิมล	เพ็งศรีทอง
ลัดดา	แพทยวัตร
วัลลีย์	หลี่สันติพงศ์
สุจิตรา	เหลื่องรังสรรค์
อบอวล	หกลุวรรณ

แบบสอบถาม

โปรดเติม คุณลักษณะ บุคลิกภาพ และพฤติกรรมตามความเป็นจริงที่ท่านพบเห็นมา
ตามหัวข้อต่อไปนี้

ผู้ประสบความสำเร็จ

ผู้ไม่ประสบความสำเร็จ

ก. ด้านความรู้

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ข. กิจกรรมก้าวหน้าทางวิชาการและอาชีพ

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ค. ความสามารถทางด้านการสอน

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ง. คุณสมบัติทางอารมณ์

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

จ. คุณสมบัติทางค่านิยมและบุคลิกภาพ

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ฉ. กิจกรรมที่ให้บริการ และสัมพันธ์กับชุมชน

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ช. ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประสบความสำเร็จและผู้ไม่ประสบความสำเร็จ
นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โปรดระบุหัวข้อ

1.

1.

2.

2.

3.

3.

4.

4.

5.

5.

6.

6.

ขอเสนอแนะแก่คณะผู้วิจัย

เกณฑ์สำหรับผู้บังคับบัญชาใช้ในการพิจารณาผู้ใต้บังคับบัญชาว่า เป็นผู้ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ

ก. ด้านความรู้

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ

๑. มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี
๒. อ่าน และศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอน
๓. รักการอ่าน การค้นคว้า และติดตามความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๑. ไม่มีความรู้ในวิชาที่ตนเองสอนเป็นอย่างดี
๒. ขาดการอ่าน และศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอน
๓. ไม่รักการอ่าน การค้นคว้า และไม่ติดตามความรู้ใหม่ ๆ

ข. ด้านการปรับปรุงตนเอง

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ

๑. มีทักษะในการปรับปรุงตัวเอง
๒. มีความคุ้นเคยกับระบบการศึกษาและปัญหาของประเทศ
๓. สนใจปัญหาและความขัดข้องที่เกิดขึ้นในการสอนวิชาสาขาต่าง ๆ
๔. พยายามสร้างวิธีการที่เข้าใจในการสอน

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๑. ขาดทักษะในการปรับปรุงตัวเอง
๒. ไม่มีความคุ้นเคยกับระบบการศึกษาและปัญหาของประเทศ
๓. ไม่สนใจปัญหาและความขัดข้องที่เกิดขึ้นในการสอนวิชาสาขาต่าง ๆ
๔. ไม่พยายามสร้างวิธีการที่เข้าใจในการสอน

ค. กิจกรรมหรือผลงานที่ปรากฏ

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ

๑. การเขียนเอกสารประกอบการสอน
๒. การเขียนตำรา
๓. งานวิจัย
๔. การสร้างโครงการสำหรับทดลอง และวิจัย
๕. การเขียนบทความ
๖. การไปเป็นผู้บรรยายทางวิชาการในสถาบันอื่น ๆ
๗. การรวมชุมนุมทางวิชาการ
๘. การร่วมประชุมและการสัมมนาทางวิชาการ

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

— ไม่มีกิจกรรมหรือผลงานใด ๆ ปรากฏเลย

ง. คุณสมบัติทางร่างกาย และจิตใจ

ผู้ที่ประสบความสำเร็จ

๑. รักษาสุขภาพของร่างกายและจิตใจให้ดียู่เสมอ
๒. มีความนับถือในคุณค่าของการใช้แรงงานทำงาน
๓. มีความเข้าใจและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
๔. รู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบ และความจงรักภักดี
๕. มีความเป็นมิตร และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหา
๖. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
๗. เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขัน
๘. มีความซื่อสัตย์สุจริต
๙. เติ้มใจรับข้อบกพร่อง และข้อผิดพลาดของคน

ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ

๑. ไม่รักษาสุขภาพของร่างกายและจิตใจ
๒. ไม่มีความนับถือในคุณค่าของการใช้แรงงานทำงาน
๓. ขาดความเข้าใจและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
๔. ไม่รู้จักหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบ และความจงรักภักดี
๕. ขาดความเป็นมิตร และไม่มีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหา
๖. ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
๗. เป็นผู้ที่ไม่อารมณ์ขัน
๘. ขาดความซื่อสัตย์สุจริต
๙. ไม่เต็มใจรับข้อบกพร่อง และข้อผิดพลาดของคน

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

มกราคม พ.ศ. 2515

กราบเรียน อาจารย์ที่เคารพอย่างสูง

เนื่องด้วยคณะของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาโทสาขาการแนะแนวของวิทยาลัย-
วิชาการศึกษา ประสานมิตร กำลังทำการสำรวจ บทบาทของครูอาจารย์ในการพัฒนาบุคคล
อันเป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

จึงใคร่กราบเรียนขอความกรุณาจากอาจารย์ ช่วยทำแบบสำรวจที่แนบมานี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ด้วยความเคารพอย่างสูง

พรพิมล เพ็งศรีทอง

วัลลภ หล้าสันติพงศ์

สุจิตรา เหลืองรังสรรค์

อบอวล หกสุวรรณ

คำชี้แจงในการทำแบบสำรวจ

แบบสำรวจฉบับนี้ถามเกี่ยวกับบทบาทในด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ว่า อาจารย์ได้มีบทบาทในด้านต่าง ๆ นั้นมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่าง ด้านการสอน

— สร้างบรรยากาศของความร่วมมือในชั้นเรียน

1 2 3 4 5

ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลมรอบตัวเลข :-

1	หมายความว่า	กระทำน้อยมากจนแทบเรียกได้ว่าไม่ได้กระทำเลย
2	หมายความว่า	กระทำบ้างเล็กน้อย
3	หมายความว่า	กระทำพอสมควร
4	หมายความว่า	กระทำมาก
5	หมายความว่า	กระทำมากที่สุด

คำตอบเหล่านี้จะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล แต่จะแสดงเพียงส่วนรวมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศในด้านการศึกษาเท่านั้น ฉะนั้นจึงขอความกรุณาอาจารย์ช่วยตอบตามที่รู้สึกว่าได้กระทำเช่นนั้นเพียงใด

แบบสำรวจบทบาทของครูอาจารย์ในการพัฒนาบุคคล

ชื่อ

แผนกวิชา

ก. ด้านวิชาการ และอาชีพ

1. มีความเข้าใจซึ่งถึงความมุ่งหมายของการศึกษา

1.1 พัฒนานิสิตในด้านค่านิยมและทัศนคติ

1 2 3 4 5

1.2 ช่วยนิสิตในการพัฒนาความสามารถของเขาให้ถึง

จุดสูงสุด

1 2 3 4 5

1.3 ช่วยนิสิตในการสร้างนิสัยการศึกษาที่ดี

1 2 3 4 5

1.4 ช่วยนิสิตให้ทันทันในการแยกแยะปัญหาและแก้ปัญหา

1 2 3 4 5

1.5 ส่งเสริมสุขนิสัยที่ดีทางกาย

1 2 3 4 5

1.6 แนะนำนิสิตในการใช้เวลาว่างอย่างฉลาด

1 2 3 4 5

1.7 ช่วยนิสิตให้มีความรับผิดชอบในหน้าที่และมีความ

ซื่อสัตย์

1 2 3 4 5

1.8 ส่งเสริมความนับถือในคุณค่าของการใช้แรงงาน

ทำงาน

1 2 3 4 5

1.9 ส่งเสริมให้สนใจเป็นนักศึกษา

1 2 3 4 5

1.10 ช่วยนิสิตพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหาเมื่อพบกับ

สถานการณ์ใหม่

1 2 3 4 5

1.11 พัฒนาความรู้ลึกซึ้งรอบคอบ และความเป็นอิสระ

1 2 3 4 5

2. ด้านการสอน

2.1 วินิจฉัยปัญหาและความต้องการของนิสิต

1 2 3 4 5

2.2 จัดประสบการณ์ให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการสอน

1 2 3 4 5

- 2.3 มีความเห็นทันสมัยกับการพัฒนาในปัจจุบัน
ในเรื่องวิชาการและทฤษฎีการศึกษา 1 2 3 4 5
- 2.4 มี เลือ่ก และใช้วัสดุ และเทคนิคอย่างกว้างขวาง
และอย่างมีประสิทธิภาพ 1 2 3 4 5
- 2.5 สร้างนิสัยในการอ่านที่ถี่และแนะนำหนังสือที่เหมาะสมกับ
นิสัย 1 2 3 4 5
- 2.6 รักษาวินัยในชั้นเรียน 1 2 3 4 5
- 2.7 เราและรักษาความสนใจในการเรียน 1 2 3 4 5
- 2.8 สื่อความคิดกับนิสิตได้เป็นอย่างดี 1 2 3 4 5
- 2.9 ถ่ายทอด อธิบายข้อเท็จจริงและสิ่งกั๊ป (
ทาง ๆ ใ้คอย่างแจ่มแจ้ง 1 2 3 4 5
- 2.10 กระตือรือร้น สนใจ และตื่นตัวในการสอนอยู่เสมอ 1 2 3 4 5
- 2.11 คัดแปลงเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับชีวิตจริง 1 2 3 4 5
- 2.12 แนะนำนิสิตตามความสามารถ ความถนัดและ
ความสนใจ 1 2 3 4 5
- 2.13 มีปฏิริยาที่เ้เหมาะสมกับการตอบสนองของนิสิต 1 2 3 4 5
- 2.14 จัดประสบการณ์ที่จะช่วยในการพัฒนาทักษะในการ
แยกแยะและแก้ปัญหา 1 2 3 4 5
- 2.15 จัดโอกาสในการพัฒนาความคิดหาทาง และความ
เชื่อมั่นในการเผชิญปัญหา 1 2 3 4 5
- 2.16 จัดโอกาสเพื่อให้ นิสิตได้รับนิคชอบและแสดงบทบาท
ของเขา 1 2 3 4 5
- 2.17 จัดกิจกรรมรวมหลักสูตร 1 2 3 4 5
- 2.18 ปรับปรุงการเรียนการสอน 1 2 3 4 5

3. กิจกรรมหรือผลงาน

3.1	การเขียนเอกสารประกอบการสอน	1 2 3 4 5
3.2	การเขียนตำรา	1 2 3 4 5
3.3	งานวิจัย	1 2 3 4 5
3.4	การสร้างโครงการสำหรับการทดลอง และวิจัย	1 2 3 4 5
3.5	การเขียนบทความ	1 2 3 4 5
3.6	การไปเป็นสัรบรรยายทางวิชาการในสถาบันอื่น ๆ	1 2 3 4 5
3.7	การร่วมชุมนุมทางวิชาการ	1 2 3 4 5
3.6	การร่วมประชุม และสัมมนาทางวิชาการ	1 2 3 4 5

4. งานการประเมินผลการเรียนการสอน

4.1	วินิจฉัยความต้องการและความก้าวหน้าของนิสิต	1 2 3 4 5
4.2	ประเมินความสนใจ ความสามารถ และความถนัด
ของนิสิต	1 2 3 4 5
4.3	ประเมินความมั่งคั่ง และพัฒนาการของนิสิต	1 2 3 4 5
4.4	ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้	1 2 3 4 5
4.5	สร้างข้อทดสอบเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิต	1 2 3 4 5
4.6	วิเคราะห์และแปลผลสิ่งที่ได้จากการประเมินผล
การเรียนการสอน	1 2 3 4 5
4.7	รวบรวมผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาปรับปรุง
การเรียนการสอน และช่วยเหลือแนะแนวแก่นิสิต	1 2 3 4 5

ข. คุณลักษณะส่วนตัว

1. ด้านความรู้

- 1.1 มีความรู้ในวิชาที่สอน 1 2 3 4 5
- 1.2 อ่านและศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอน 1 2 3 4 5
- 1.3 รักการอ่าน การค้นคว้า และติดตามความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ 1 2 3 4 5

2. ด้านการปรับปรุงตนเอง

- 2.1 มีทักษะในการปรับปรุงตัวเอง 1 2 3 4 5
- 2.2 มีความคุ้นเคยกับระบบการศึกษา และปัญหาของประเทศ 1 2 3 4 5
- 2.3 สนใจปัญหา และความขัดข้องที่เกิดขึ้นในการสอนวิชาสาขาต่าง ๆ 1 2 3 4 5
- 2.4 สร้างวิธีการที่เราสนใจในการสอน 1 2 3 4 5

3. ด้านคุณสมบัติทางร่างกายและจิตใจ

- 3.1 รักษาสุขภาพของร่างกายและจิตใจให้แข็งแรงอยู่เสมอ 1 2 3 4 5
- 3.2 มีความนับถือในคุณค่าของการใช้แรงงานทำงาน 1 2 3 4 5
- 3.3 มีความเข้าใจและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา 1 2 3 4 5
- 3.4 รู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบ 1 2 3 4 5
- 3.5 มีความเป็นมิตร และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหา 1 2 3 4 5
- 3.6 มีความเชื่อมั่นในตนเอง 1 2 3 4 5

3.7 เป็นผู้มีความรับผิดชอบ

1 2 3 4 5

3.8 มีความซื่อสัตย์สุจริต

1 2 3 4 5

3.9 เคารพในสิทธิของผู้อื่น และยึดถือหลักของตน

1 2 3 4 5

4. ด้านความสัมพันธ์กับนิสิต

4.1 ส่งเสริมให้กำลังใจ ชมเชยนิสิต

1 2 3 4 5

4.2 แสดงความเมตตา กรุณา มีความเป็นกันเอง

1 2 3 4 5

4.3 ให้ความสำคัญแก่นิสิต

1 2 3 4 5

4.4 สนใจในปัญหาและความเดือดร้อนของนิสิต

1 2 3 4 5

4.5 ยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต

1 2 3 4 5

4.6 วิพากษ์วิจารณ์การทำงานของนิสิต เพื่อพัฒนาแนวความคิด
แก้ปัญหา และความมั่นใจในการแก้ปัญหา

1 2 3 4 5

ก. ด้านบทบาทในสังคม

1. มีส่วนในการให้คำปรึกษาในชุมชน

1 2 3 4 5

2. มีส่วนในกิจกรรมนอกสถานศึกษา

1 2 3 4 5

3. สร้างและรักษาความสัมพันธ์กับพ่อแม่ของนิสิตและประชาชน
ทั่วไป

1 2 3 4 5

4. สื่อความคิดในการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพแก่สังคม

1 2 3 4 5

5. ติดต่อกับตัวแทนบริการในสังคม เพื่อสวัสดิภาพของชุมชน

1 2 3 4 5

คำชี้แจงเกี่ยวกับการทำแบบสอบถามทัศนคติและความสนใจ

วิธีทำ

คำถามในแบบทดสอบฉบับนี้เป็นคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติและความสนใจของท่าน คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก เพราะทุกคนมีความคิดเป็นของตนเอง ดังนั้นเพื่อให้ผลของคำตอบของท่านเป็นเครื่องแนะแนวที่ดีที่สุด ท่านควรจะมีความรู้สึกต้องการที่จะตอบอย่างถูกต้องและจริงใจ

ในแต่ละคำถาม มีคำตอบอยู่สามคำตอบ โปรดเลือกคำตอบที่ท่านต้องการเก็บงำคำตอบเพียงข้อเดียวดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

๑. ข้าพเจ้าชอบดูกีฬาที่เล่นเป็นทีม
 - a. ใช่ b. เป็นบางครั้งบางคราว c. ไม่ใช่
๒. ข้าพเจ้าชอบคนที่
 - a. เกือบตัว b. อยู่ระหว่าง c. เป็นมิตรกับคนง่าย
๓. เงินไม่สามารถบันดาลความสุข
 - a. จริง b. อยู่ระหว่าง c. ไม่จริง
๔. "สตรี" ถูกกับ "เด็ก" เช่นเดียวกับ "แมว" ถูกกับ
 - a. ลูกแมว b. สุนัข c. เด็กผู้ชาย

ในตัวอย่างสุดท้าย คำตอบที่ถูกต้องคือ ลูกแมว แต่มีคำถามที่ต้องการคำตอบที่มีเหตุผลท่านเองนี้ น้อยมากในแบบสอบถามฉบับนี้

ในขณะที่ท่านตอบแบบทดสอบนี้ โปรดยึดหลัก ๔ ประการ

๑. โปรดอย่าใช้เวลาในการคิดไตร่ตรอง แต่เลือกคำตอบแรกที่เป็นจริงกับท่าน แม้ว่าบางคำถามจะลึกลับมาก จนท่านรู้สึกว่าไม่ให้รายละเอียดที่ท่านอยากจะได้ ตัวอย่างเช่น คำถามในตัวอย่างข้อที่ ๑ ถามเกี่ยวกับ "การเล่นกีฬาเป็นทีม" ท่านอาจจะชอบตอบมากกว่าบาสเกตบอล แต่ท่านก็ต้องตอบ "ในลักษณะของกีฬาที่เล่นเป็นทีมทั่ว ๆ ไป" คำตอบที่ดีที่สุดของท่านไม่ควรกินเวลาในอัตราส่วนกว่า ๑ นาทีต่อ ๔ - ๖ ข้อ ท่านควรจะทำแบบทดสอบนี้เสร็จในเวลากว่าครึ่งชั่วโมงเพียงเล็กน้อย

๒. พยายามอย่าเลือกคำตอบที่อยู่ตรงกลาง เช่น "ไม่แน่ใจ" นอกเสียจากว่าคำตอบในข้อ a. และ b. เป็นคำตอบที่ท่านเห็นว่า เป็นไปได้ไม่ได้

๓. โปรดตอบคำถามทุกข้อ แม้ว่าคำถามบางข้อเป็นเหตุการณ์ที่ใช้กับท่านได้ไม่สิ้นนัก
เพื่อให้ท่านได้คิดที่สุด บางคำถามอาจจะดูเป็นเรื่องส่วนตัว แต่คำตอบของท่านจะได้รับการรักษาเป็น
ความลับ และคำตอบไม่ว่าจะเห็นะแนใดก็ไม่ใช่อุปสรรคข้อคิดพิเศษ ถ้าท่านตอบคำถามเฉพาะ
บางคำถาม คำตอบของท่านจะไม่ได้รับการตรวจ

๔. โปรดตอบอย่างซื่อตรงเท่าที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงสำหรับท่าน ไม่ควรตอบในสิ่งที่ท่านเห็นว่า
"เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ควรทำ" เพื่อให้ความประทับใจที่ผิดแก่ผู้ตรวจ

ผลของการค้นคว้าวิจัยจะมีคุณค่าและถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ
ของท่านในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นคำตอบที่ได้จากท่านจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

๑๔. ชาวเจ้ามีความเข้าใจในคำชี้แจงการทำแบบ
สอบถามเป็นอย่างดีแล้ว

a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๑๕. ชาวเจ้าเต็มใจที่จะตอบคำถามแต่ละข้ออย่าง
จริงใจที่สุดเท่าที่จะทำได้

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่ใช่

๑๖. ในวันหยุด ชาวเจ้าเอาใจที่จะเดินทางไปยัง

a. เมืองตากอากาศที่มีคนคั่ง

b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.

c. บ้านพักที่เงียบสงบซึ่งอยู่ห่างจากทางสัญจรไปมา

๑๗. เมื่อชาวเจ้าไม่อยู่ใกล้กับแสงแดดแล้ว เขาก็
หลับที่มีคนเค็ม ชาวเจ้ามีความรู้สึกดีอีกคล้ายกับ
ถูกกักขัง

a. ไม่เคยเลย

b. แทบจะไม่เคย

c. เป็นบางครั้ง

๑๘. ชาวเจ้ามักจะคิดว่าอีกอีกในเรื่องที่ไม่สำคัญ
อะไร และคงไม่มีความหมายในการที่จะ
มันออกไปจากความคิดของชาวเจ้า

a. จริง b. เป็นบางครั้ง c. ไม่จริง

๑๙. ถ้าชาวเจ้าทราบว่าแนวคิดในการหาเหตุผลของ
คน ๆ หนึ่งไม่ถูกต้อง ชาวเจ้ามักจะ

a. นั่งเฉยเฉย b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.

c. พูดโถงออกไป

๑๙. แนวคิดของชาวเจ้าเป็นแนวคิดที่

a. ล้ำยุคล้ำสมัย b. ไม่แน่นอน

c. ตามสมัย

๒๐. ชาวเจ้าไม่ได้รับพรสวรรค์ในการพูดกลและ
การเล่าเรื่องวันวานมากนัก

a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.

c. ไม่จริง

๒๑. การไม่มีความสบายใจจนแก่ตามเวลา

สมควรที่ควรจะออกไปเห็นเหนื่อยเพราะงาน
บริการชุมชนของคน

a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.

c. ไม่จริง

๒๒. ชาวเจ้าเป็นผู้ดำเนินงานของสโมสรอย่าง
แท้จริง

a. เคยบ่อย b. เป็นบางครั้ง c. ไม่เคย

๒๓. ชาวเจ้าอดไม่ได้ที่จะมีความรู้สึกผูกพันทางใจ
กับบางสิ่งบางอย่าง

a. แทบจะไม่เป็นเช่นนั้นเลย

b. บางครั้ง c. บ่อย

๒๔. ชาวเจ้าเข้าใจที่จะอ่านหนังสือในเรื่องเกี่ยวกับ

a. คำสอนของศาสนาที่สำคัญ

b. ไม่เข้าใจ

c. การจัดระบบโยธาธิการ เมืองของประเทศ
ของเรา

๒๕. เรื่องที่ชาวเจ้าชอบใจหรือสนุกสนานมี
น้อยมาก

a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง

๑๔. ข้าพเจ้าเห็นว่าความสามารถและลักษณะที่ได้รับ
การถ่ายทอดจากบิดามารดามีความสำคัญยิ่งกว่า
ที่ขณะนั้นมากขณนั้น

๑. จริง ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่จริง

๑๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานประจำเป็นงานที่ควรทำให้
เสร็จเสมอ แม้ว่าค่าได้ไปเงินค่าการเพียง
เล็กน้อยจะเห็นว่ามีเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นอะไร

๑. จริง ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่จริง

๑๖. การเข้า ร้องคดีเกี่ยวกับความตายเป็นสิ่งที่
ทำได้และความปกติแล้ว เป็นการแสดงถึง รสนิยมที่ดี

๑. ไร ๒. อยู่ระหว่าง ๓. กับ ๔.
๑. ไม่ใช่

๑๗. ข้าพเจ้าชอบจะให้หมิ่นมองถึงวิธีที่ดีที่สุดในการ
ทำสิ่งต่าง ๆ มากกว่าจะกลัวยานเอง

๑. ไร ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑๘. ในบางเรื่อง ความรู้สึกที่ว่าแล้วอะไรจะเข้า
ครอบงำ แม้ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ในกลุ่มของผู้อื่นใน
งานสังคม

๑. ไม่ ๒. อยู่ระหว่าง ๓. กับ ๔.
๑. ไม่ใช่

๑๙. ความทรงจำของข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก
แม้ว่าเวลาจะผ่านไป

๑. จริง ๒. บางครั้งบางคราว ๓. ไม่จริง

๒๐. ข้าพเจ้าแน่ใจว่า การระบมกับคนเสิร์ฟอาหาร
หรือผู้ซักการ ถ้าหากข้าพเจ้าได้รับอาหารที่
ไม่ดีในภัตตาคาร

๑. ไร ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๒๑. เห็นเป็นการน่าเกลียดสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบทำ
มากกว่าอย่างอื่น คือ

๑. เล่นกีฬา หรือเล่นเกมส

๒. ไม่แน่ใจ

๓. โต้แย้งและเล่นเกมสที่ก่อให้เกิดความคิด

๒๒. ถ้าเทียบกับผู้อื่นแล้ว ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมใน

๑. งานในชุมชนและงานสังคมมากมาย

๒. งานในชุมชนและงานสังคมมากรวม

๓. งานในชุมชนและงานสังคมมาเพียง

๒ - ๓ งานเท่านั้น

๒๓. เมื่อข้าพเจ้าวางแผนงาน ข้าพเจ้ามักชอบ
ปล่อยให้ สิ่งต่าง ๆ รั้งอยู่ด้วยตัวเอง

๑. จริง ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่จริง

๒๔. ไม่ว่าจะเป็นการเก็บวางไปยังสถานที่ต่าง ๆ
การถือการทำงาน ฯลฯ ข้าพเจ้า

๑. ชอบเหมือนว่าจะต้องรีบร้อนทำสิ่งหนึ่งเพื่อที่
จะไปทำอีกสิ่งหนึ่ง

๒. อยู่ระหว่าง ๓. กับ ๔.

๑. ทำเป็นไปอย่างรอบคอบและมีระบบแบบแผน

๒๕. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายราวกับว่าข้าพเจ้า
ต้องการอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่ไม่รู้ว่าจะ
คืออะไร

๑. เพราะไม่แน่ใจแน่นอนเลย

๒. บางครั้งบางคราว

๓. เป็นบ่อย ๆ

๒๖. การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ข้าพเจ้าเห็นว่า
หน้าที่ที่น่าสนใจกว่า คือ

- a. งานเกี่ยวกับเครื่องจักร b. ไม่แน่ใจ
c. งานสัมพันธ์และรับงาน

๒๗. ข้าพเจ้าชอบงานทั้งสี่ประเภท

- a. การทอผ้าในโรงงาน b. ไม่แน่ใจ
c. การศึกษาเรื่องภายในครอบครัว

๒๘. คำต่อไปนี้ คำไหนที่ไม่เป็นชนิดเดียวกับคำอื่น

- a. คน b. นก c. วัว

๒๙. ถ้าข้าพเจ้าชอบกลับไม่มีวิธีใหม่ใดอีก ข้าพเจ้าจะ

- a. วางแผนชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม
b. ไม่แน่ใจ
c. ต้องการให้คนอื่นเสริมใจ

๓๐. การตัดสินในเรื่องของชีวิตและการงาน ข้าพเจ้า
ไม่เคยลำบากใจว่า เรื่องของการขาดความ
เข้าใจกันในครอบครัว

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๑. ข้าพเจ้ามักหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงสิ่งที่มีผลกระทบซึ่ง
ทำให้คนในอันธพาลยาก

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๒. ถ้าข้าพเจ้าต้องเลือกว่ามีลูกกระสุน ข้าพเจ้าจะ
รู้สึกตื่นเต้นหวาดเสียว จนกว่าจะได้เอาลูกออกแล้ว

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่ใช่

๓๓. ข้าพเจ้าสนุกสนานอย่างยิ่งที่จะทำตกเกล่ง
บนเลนสนุก ๆ โดยไม่มีเจตนาร้ายแกล้ง
อยู่

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๔. คนส่วนมากใช้เวลาว่างของตนไปยุ่งเกี่ยวกับ
การช่วยเหลือเพื่อนและกิจการภายใน
บ้านก็มากจนเกินไป

- a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๓๕. ในบางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้
เท่าที่ควร เพราะไม่แน่ใจในตัวเอง

- a. จริง b. อยู่ระหว่างข้อ a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๖. ข้าพเจ้าสนุกสนานในการที่จะไต่สวนหน้าและ
ไม่ค่อยยอมเสียดสีโอกาสที่จะพูดคุยกับคน
แปลกหน้า

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๗. หัวข้อหนังสือพิมพ์ที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจมากที่สุดคือ

- a. ปัญหาทางศาสนาอันเกี่ยวเนื่องกับการรวม
ลัทธิความเชื่อทางศาสนา
b. ไม่แน่ใจ

- c. การปรับปรุงผลิตผลและการตลาด

๓๘. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจในความซื่อตรงของคนที่
แสดงตัวเป็นเพื่อนเกินกว่าที่ข้าพเจ้าคาดหวัง
ว่าเขาจะแสดง

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a. กับ c.
c. ไม่จริง

๓๙. ข้อแนะนำของข้าพเจ้าสำหรับบุคคลทั่วไป คือ
- a. เชิญทุกคนให้เลิกดื่มไม่เสียนายอะไร
 - b. อยู่ระหว่างข้อ a กับ c
 - c. ทักทายทุกคน อย่างทำอะไร

๔๐. สิ่งที่มีความสำคัญสำหรับข้าพเจ้าก็คือ

- a. การแสดงออกทางอิสระ
- b. อยู่ระหว่างข้อ a กับ c
- c. การที่สัมพันธ์กันกับผู้อื่น

๔๑. ข้าพเจ้ามีความสุขกับการมีกลางวัน

- a. ใช่ b. ไม่แน่ c. ไม่ใช่

๔๒. ข้าพเจ้าชอบงานที่ก่อให้เกิดทัศนใจอย่าง
แบบขลังมากกว่างานที่ลึกลับ โหดร้ายและ
ชั่วช้ากษัตริย์

- a. จริง b. ไม่แน่ c. ไม่จริง

๔๓. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการไม่ต้องการข้าพเจ้า
มากเท่ากับที่ข้าพเจ้าต้องการเขา

- a. จริง b. ไม่แน่ c. ไม่จริง

๔๔. ถ้ามีคนไปถึงข้าพเจ้าในเงาะไม้ ข้าพเจ้าจะ
รู้สึกกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้

- a. แทบจะไม่รู้สึกเลย
- b. รู้สึกเป็นบางครั้งบางคราว
- c. รู้สึกบ่อยทีเดียว

๔๕. ข้าพเจ้าได้รับอุบัติเหตุ เพราะข้าพเจ้ามัก
เร่งรีบเกินไป

- a. แทบจะไม่เคยเลย b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. หลายครั้ง

๔๖. ในหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าใจที่จะได้เห็น

การอธิบายปัญหาสังคมขั้นมูลฐานของ

- a. โลกปัจจุบัน b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. การเสนอเรื่องราวในท้องถิ่นอย่าง
ละเอียด

๔๗. ข้าพเจ้าเห็นว่าหนังสือให้ความเพลิดเพลิน
มาก

- a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. ไม่ใช่

๔๘. ไม่ว่าจะมีอุปสรรคที่ยากลำบากและน่าเบื่อ
ขัดขวาง ข้าพเจ้าก็ยังยืนยันที่จะไม่เปลี่ยน
ความตั้งใจเดิม

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. ไม่ใช่

๔๙. มรดกของข้าพเจ้าถึงเปรียบดั่งแมงกระ
ตัง "เหี้ยม" ของบ้านประตูที่หนีไม่ไ้และ
หาให้ข้าพเจ้ารู้สึก "เล็งสัน"

- a. บ่อย ๆ b. บางครั้งบางคราว c. ไม่เคย

๕๐. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้และเหนื่อยเมื่อ
ข้าพเจ้านอนในเวลาเช้า

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. ไม่ใช่

๕๑. ถ้าเงินทองเท่ากัน ข้าพเจ้าพอใจมากกว่า
ถ้าจะได้เป็น

- a. นักวิเทศน์ b. ไม่แน่
- c. ผู้จัดการโรงแรม

๔๒. การไปขายของในที่ที่มีผู้คนหนาแน่นจะช่วยให้
ในที่สุดข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อประโยชน์นั้นสำหรับ
ข้าพเจ้าคิดว่า
- a. ข้าพเจ้าเลือกดีมาก b. อยู่ระหว่าง c. กับ d
c. ข้าพเจ้าเป็นกลาง
๔๓. เลข ๓ จำนวนเต็มได้ จำนวนไหนที่ไม่เป็น
บวกเกี่ยวกับจำนวนอื่น ๆ
- a. ๗ b. ๘ c. ๑๓
๔๔. "รุข" ทำให้เกิด "กระดูก" แล้ว "จิว"
ทำให้เกิดสิ่งใด
- a. นานม b. หยา c. เกือบ
๔๕. โดยทั่วไป การเปลี่ยนแปลงของอากาศ
อากาศ ไม่กระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพ
และอารมณ์ของข้าพเจ้า
- a. จริง b. อยู่ระหว่าง c. กับ c
c. ไม่จริง
๔๖. ในเมืองที่ไม่คุ้นเคย ข้าพเจ้ามักจะ
- a. เดินไปไหนก็ได้ ข้าพเจ้าอยากจะไป
b. ไม่แน่
c. หลีกเลี่ยงทางที่ทางเมืองบอกว่าเป็นอันตราย
๔๗. สิ่งที่สำคัญมากกว่า คือ
- a. ข้าพเจ้ากับบุคคลอื่นใดบ้างรอบข้าง
b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. นำเอาความคิดของตนเองมาปฏิบัติ

๔๘. ข้าพเจ้าเข้าใจใน
- a. ทากาวที่ว่า "จงหัวเราะและร้อง"
ไปโอกาสต่าง ๆ ให้มากที่สุด
- b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. เกรงเกรียบอย่างจริงจังกับธุรกิจ
๔๙. เมื่อได้ฟังเพลงแล้ว ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม
เมื่อ ข้าพเจ้าสะดวกที่จะทำเช่นนั้นมากกว่า
ที่จะปฏิบัติตามการแนะนำของครูสอนตัวอักษร
เปรียบ
- a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง
๕๐. ในการติดตัวฉันนั้นทางสังคม บางครั้งข้าพเจ้า
ดูอารมณ์ความรู้สึกว่ามีผลต่อทั้งที่ไม่มี
สาเหตุที่แท้จริง
- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่จริง
๕๑. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติในหมู่คนที่รู้จัก
และแสงสว่างไม่ได้ก็เท่าที่ควร จะเป็น
- a. ใช่ b. บางครั้ง c. ไม่ใช่
๕๒. ข้าพเจ้าชอบที่จะ
- a. ทำงานที่มีคนจำนวนมากอยู่ภายใต้การ
ควบคุมของข้าพเจ้า b. ไม่แน่ใจ
c. ทำงานรวมเป็นคณะกรรมการ

๖๓. เมื่อก่อนฉัน จะถูกตัดสิน ก็น่าจะมากก็ไม่ได้
 สามารถใจที่จะรับภาระของตัวเอง
๖๔. คงไม่มีโอกาสที่ จะมาเห็นจากแวตอลอยู่ใน
 ความเป็นจริง
๖๕. สิ่งสำคัญที่คนๆ หนึ่งจะมองมากกว่าคือ
 ๑. ความหมายที่แท้จริงของชีวิต
 ๒. ไม่แน่นอน
 ๓. หายใจที่ลึกๆ ที่ครอบคลุมทั่ว
๖๖. เมื่อฉันมองเป็นเวลานานไม่ได้อะไรจากชีวิตที่
 ภาวนาหาใจของฉันจริงๆ ว่าฉันจะเลือกได้หรือไม่
๖๗. ฉันเองมีความคิดแปลก ๆ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ
 ๑. จริง ๒. บางครั้ง ๓. ไม่จริง
๖๘. โดยทั่วไปใจของฉันจะเพิ่มแรงอยู่โดย
 ไม่รู้ว่าฉันจะเจออะไรกับอุปสรรคหรือว่าฉันจะ
 เพียงไร
๖๙. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๐. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น

๗๑. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๒. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๓. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๔. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๕. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๖. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๗. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๘. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๗๙. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น
๘๐. ฉันเองชอบไม่คิด เพราะความกังวลใจเกี่ยวกับ
 เรื่องราวที่เกิดขึ้น

๓๖. เมื่อเดินทาง ข้าพเจ้าจะมองวิถีถนนมากกว่า
สนทนากับคนอื่น

a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง

๓๗. "สูญหาย" ตรงกันข้ามกับ "เปิดเผย" มากกว่า
"ซุกซ่อน" หรือไม่

a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๓๘. "คำ" ภูเก็ต "เหา" เวียดนามกับ
"ความเจ็บปวด" ภูเก็ต

a. เกือบ b. ปาก c. ค้น

๓๙. ข้าพเจ้าไม่เคยใดที่จะได้รับคำปฏิเสธ ถึง
แม้ข้าพเจ้าทราบคำสิ่งที่จริงนั้นเป็นสิ่งที่เย็นไป
ไม่ใด

a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่จริง

๔๐. ข้าพเจ้ามักรู้สึกสนใจในโอกาสกับกิริยาและวิธีการ
ที่คนพูดมากกว่าสิ่งที่เขาพูด

a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่จริง

๔๑. ข้าพเจ้ารู้สึกชอบเงินที่จะมีอยู่รับใจข้าพเจ้า

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๔๒. ขณะที่เพื่อน ๆ สนทนากันอย่างสนุกสนาน ข้าพเจ้า

a. บางครั้งชอบที่จะเป็นผู้ฟังอย่างจริงจังฟัง

b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. แสดงความกึกเห็นมากกว่าคนอื่น

๔๓. ข้าพเจ้าชอบที่จะอยู่ท่ามกลางของความตื่นเต้น
และอีกทีก็รักก็โครม

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๔๔. ในการทำงาน การหาคนให้รู้จักมักคุ้นกับคน
ที่มีอิทธิพลสำคัญกว่าการตั้งหน้าตั้งตาทำงาน
อย่างถี่ถ้วน

a. - จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่จริง

๔๕. ข้าพเจ้ารู้สึกแค้นใจเล็กน้อย ถ้ามีคนบนถนน
หรือในร้านค้าของมองข้าพเจ้า

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๔๖. ข้าพเจ้าไม่สามารถจะแสดงความคิดออกมา
เป็นคำพูดได้ง่าย ๆ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่อาจ
พูดออกแรงในขณะที่มีการสนทนาโดยง่าย ๆ
เช่นคนอื่น ๆ

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๔๗. ข้าพเจ้าสนใจเครื่องบนตักโลก เช่น รถยนต์
หรือเครื่องบิน อยู่เป็นนิย

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๔๘. การกล่าวถูกจับเป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้คน
ไม่กล้าประกอบอาชีพการงานหรือทำความคิด

a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๕๔. โดยแท้จริงในโอกาสที่เรามีคนที่นี่มากมายกว่าคนที่บ้านเรา
ที่แท้จริงแล้ว

a. ไม่ b. ไม่แน่ c. ไม่ใช่

๕๕. คนที่ดูอะไรที่บ่อย ๆ โดยถือกันว่า "สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตนี้คือการที่ใจของมาเฟีย ๆ" มักจะไม่ค่อยหาทางแก้ไขสำหรับปัญหาที่แท้จริง

a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๕๖. ในที่ประชุมคณะกรรมการ ได้สมาชิกจำนวนหนึ่ง
ไม่เข้าประชุม เห็นว่า

a. เกือบให้พวกเขาเข้าประชุม

b. ไม่แน่

c. ทาสีที่เขาส่งให้ถึงสมาชิก

๕๗. มุกตลกซึ่งความละเอียดของเขาคือ
เจ้าชู้และความเสียใจให้กับเพื่อนสนิท ซึ่ง
ถือได้ว่า เป็นสภาวะที่รุนแรงจากเขา

a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๕๘. เมื่อมีอุปสรรคเล็ก ๆ น้อย ๆ เกิดขึ้นอยู่เรื่อย ๆ
ในขณะปฏิบัติงาน เขาจะ

a. ห่วงใจไปตามปกติ

b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. รู้สึกหนักใจ

๕๙. เขาจะไม่สนใจต่อความรู้สึกผิด หรือเสียใจ
ในเหตุการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ

a. ไม่, บ่อย ๆ b. บางครั้ง c. ไม่ใช่

๖๐. เป็นการที่ขึ้น ถ้า ๆ คนจริงใจกัน
สามารถทำเป็นประจักษ์

a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๖๑. การจัดการในการวางแผนจัดงานสังสรรค์

a. เขาจะรับว่าจะไป อย่างแน่นอน

b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. บอกว่า เขาอาจจะเปลี่ยนใจได้ในภายหลัง

๖๒. มักจะเห็นว่ามีคนรักเขาและขอ
คำปรึกษาจากเขาเมื่อเขาต้องการ
คำแนะนำที่ถูกต้อง

a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๖๓. ถ้าเขาไม่เชื่อใจเขาให้ทำในสิ่งที่เขาทำ
ทำกับเขา ๆ ๆ

a. เขาอาจจะรุนแรง

b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. เขามองลงบนโลกว่าเขามีเหตุผล
บางอย่าง

๖๔. ในบางเวลาเขาอาจจะละทิ้งงานได้ง่าย ๆ
เพราะมีสิ่งอื่น ๆ ที่เขาสนใจ

a. ไม่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c

c. ไม่ใช่

๑๐๐. ข้าพเจ้าไม่คิดที่จะยอมหรือไม่วอมใครคนที่ข้าพเจ้าพบในกรุงเทพฯ
- a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง
๑๐๑. ข้าพเจ้าพอใจที่จะเป็น
- a. ผู้จัดการสำนักงานธุรกิจ b. ไม่แน่ใจ
- c. สถาปนิก
๑๐๒. "เมษายน" ไปด้วย "มีนาคม" เช่นเดียวกับ "วันอังคาร" ไปด้วย
- a. วันพุธ b. วันศุกร์ c. วันจันทร์
๑๐๓. ถ้าออกไปนี้ คาไหนไม่เขาพวกกับคำอื่น ๆ
- a. ฉลาด b. น่ารัก c. เมตตา
๑๐๔. ข้าพเจ้าขามถนนเพื่อเคื่องถนนที่ข้าพเจ้าไม่
- อยากพบ
- a. ไม่เคย b. บาน ๆ ฝรั่ง c. บางครั้ง
๑๐๕. ในวันหนึ่ง ๆ จำนวนปัญหาที่ข้าพเจ้าพบและไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเอง มีจำนวน
- a. เกือบไม่เคยมีสักปัญหาเดียว
- b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. มากกว่าครึ่งโหล
๑๐๖. ถ้าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับความคิดของผู้มีตำแหน่งสูงกว่า โดยปกติข้าพเจ้า
- a. เก็บความเห็นนั้นไว้เป็นส่วนตัว
- b. ไม่แน่ใจ
- c. บอกเขาว่าข้าพเจ้ามีความเห็นแตกต่างไปจากเขา

๑๐๗. ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่กล่าวถึงเรื่องที่ทำให้ก่อเคื่นในการสนทนากับเพื่อนร่วมงาน
- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. ไม่จริง
๑๐๘. ข้าพเจ้าไม่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมความสามารถกับคนทั่วไป
- a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง
๑๐๙. ข้าพเจ้าพอใจที่จะใช้เวลาที่ดีที่สุดและกำลังภายในเพื่อ
- a. บำรุงของข้าพเจ้าและความต้องการของแท้จริงของเพื่อน ๆ
- b. อยู่ระหว่าง a กับ c
- c. กิจกรรมทางสังคมและงานอดิเรกส่วนตัว
๑๑๐. เมื่อข้าพเจ้าบรรดาหน้าที่จะทำให้คนอื่นมีความประทับใจเฉพาะที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามักจะ
- a. ทำแล้วสำเร็จเกือบทุกครั้ง
- b. ทำแล้วสำเร็จเป็นบางครั้ง
- c. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วไม่แน่ใจว่าจะทำได้สำเร็จ
๑๑๑. ข้าพเจ้าพอใจที่จะมี
- a. คนที่คุ้นเคยเป็นจำนวนมาก
- b. ไม่แน่ใจ
- c. เพื่อนแท้สองสามคน

๑๑๒. การเป็นนักปรัชญาเสนอไว้ว่าจะเป็นวิธีการ
ทางกล
a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง
๑๑๓. ชาวเผ่ามักจะวิจารณ์งานของผู้อื่น
a. ใช่ b. บางครั้งบางครั้ง
c. ไม่ใช่
๑๑๔. มีการเอาใจใส่ที่จะวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อที่จะ
ให้ครูงานช่วยให้อาจารย์วางบรรทัดฐาน
ปลายทาง
a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่จริง
๑๑๕. ชาวเผ่ามีความเชื่อว่าเผ่าเป็นคนที่มีความรู้สึก
อ่อนไหวต่อความงดงามของสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่
กนสถานใหญ่
a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่
๑๑๖. เมื่อ... ถ้าชาวเผ่าเป็นคนที่ใจกว้าง...
a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่
๑๑๗. เมื่ออยู่กับผู้ที่คนเคย... ชาวเผ่าจะ...
a. หักต้องเพื่การ... ไว้ของราวต่าง... ที่...
เกี่ยวกับบุคคล
b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. หักต้องเรื่องบุคคลแล้วความรู้สึกของชาว
๑๑๘. บางครั้งชาวเผ่ามีความสนุกสนาน...
ความสุขนั้นจะไม่ยิ่งยวด
a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่จริง

๑๒๕. ถ้าใครก็ตามมาถามใจเรา เรา เรา

๑. สามารถเก็บความรู้สึกไว้ได้

๒. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๓. คงพูดกับใครสักคนหนึ่งเพื่อระบาย
อารมณ์

๑๒๖. การเป็นนายหน้าหาประกัน น่าสนใจกว่าเป็น
ทนาย

๑. ใช่ ๒. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๓. ไม่ใช่

๑๒๗. "รูปปั้น" ภูกับ "รูปร่าง" เรนเกี่ยวกับ
เพลงภูกับ

๑. ความงาม ๒. โศกเศร้า ๓. ทำนองเพลง

๑๒๘. ถ้าต่อไป ถ้าไหนไม่เข้าหากับคนอื่น

๑. ยืนเหงาในคอ ๒. ภูเขา

๓. นีลปาก

๑๒๙. ในวัยหนุ่มใหญ่ มีสิ่งที่ทำให้เกิดความกับเรา
และมีสิ่งที่ยากที่เราจะหาหรือจะหาได้ยาก
มากเกินไป

๑. จริง ๒. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๓. ไม่จริง

๑๓๐. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง
ความสุขและน้ำตา

๑. พร้อมเสมอ ๒. เป็นบางครั้ง

๓. เกือบจะไม่รู้สึกเลย

๑๓๑. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง
แผนกำลังความสามารถและความปลอดภัย

มากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีการล่าช้าเท่า ๆ กัน

๑. ใช่ ๒. เป็นบางครั้งบางคราว ๓. ไม่ใช่

๑๓๒. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง

๑. เกือบเสมอ ๆ

๑. จริง ๒. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๓. ไม่จริง

๑๓๓. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง

๑. รู้สึกดี ๒. ไม่แน่ใจ

๓. วางตัวมา

๑๓๔. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง
เสียเวลาหรือการหางาน

๑. ใช่ ๒. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๓. ไม่ใช่

๑๓๕. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง
ยาก

๑. ใช่ ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑. อยู่ระหว่าง ๑ กับ ๓

๑. ผมคุ้นเคยกับความคิดของเราเอง
หรือรู้สึกในขณะนั้น

๑๓๖. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง

๑. ใช่ ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑. ใช่ ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑๓๗. เราเรารู้สึกว่าเราจะมีชีวิตที่ดีใน เรื่อง

๑. ใช่ ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑. ใช่ ๒. ไม่แน่ใจ ๓. ไม่ใช่

๑. ไม่ใช่

๑๓๘. ข้าพเจ้าชอบที่จะอ่านหนังสือเกี่ยวกับ
- การกบฏวาทูในราชวงศ์อยุธยา
 - ไม่แน่ใจ
 - การรุกรานของเวทเซอร์
๑๓๙. เมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาข้าพเจ้ามักจะ
- คงความมุ่งมั่นต่อไป
- ใช่
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่ใช่
๑๔๐. ข้าพเจ้ามีความสนใจในความสำเร็จในการหา
- เงินหาทองน้อยกว่าในการแสวงหาสุนทรียะ
- สัจธรรม
- จริง
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - ไม่จริง
๑๔๑. ข้าพเจ้าขมวด
- ถาปนาถึงพระราชา
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - บทความที่เขียนโดยนักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับ
- การนำวิทยาศาสตร์ไปใช้เพื่อ
- ประโยชน์
๑๔๒. ในการอธิบายเกี่ยวกับชีวิต ข้าพเจ้าคิดว่า
- เมือง ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจชีวิต
- ที่แสนจะเต็มไปด้วย จินตนาการถึงความสุขหรือ
- มนุษย์สัมพันธ์
- จริง
 - ไม่แน่ใจ
 - ไม่จริง
๑๔๓. เมื่อข้าพเจ้ากำลังจะไปขึ้นรถไฟ ข้าพเจ้าเคย
- ข้างจะรีบเร่ง ถึงเตรียม และวิตกกังวล ทั้ง ที่รู้
- ว่าข้าพเจ้าจะไปทันเวลา
- ใช่
 - เป็นบางครั้งบางคราว
 - ไม่ใช่

๑๔๔. ข้าพเจ้าชอบระบบนิเวศที่บุคคลอื่นไม่อาจจะ
- แก้ไขได้
- ใช่
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - ไม่ใช่
๑๔๕. สังคมควรใช้แนวทางที่อาศัยความคิดอย่าง
- พิเศษในการจัดการใช้ความดีและความเชื่อ
- ตามประเพณีลงเสีย
- ใช่
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - ไม่ใช่
๑๔๖. เมื่อข้าพเจ้าทราบถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ
- ข้าพเจ้ามักจะพบว่า
- มีเงื่อนไขที่เข้ากันได้เข้าใจข้าพเจ้า
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - หาในสิ่งที่คุณกล่าวมากไปกว่าที่คุณ
๑๔๗. ข้าพเจ้าอาจจะมีความเชื่อมั่นมากเกินไปได้และ
- ควบคุมตัวเองไม่ได้ ในการกระทำที่ทำได้
- ด้วย
- ใช่
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - ไม่ใช่
๑๔๘. ข้าพเจ้าพบความกังวลไม่เพียงพอหรือ
- หลังสิ้นรายการเขียนกลาง ๆ
- ใช่
 - อยู่ระหว่าง a กับ c
 - ไม่ใช่

๑๘๘. การที่ตุ๊กตาวีจจะเกิดอุบัติเหตุ หรือเมื่อเวลา
ไต่บันไดแล้ว ขา ขยับไปมาได้ เราเรียกว่า
สั่นและเสียวๆ หรือมีอาการอะไรที่
กำลังหาอยู่หาไปไม่ได้

- ก. จริง ข. ขยับเบาๆ ค. กัม ง. ไม่จริง

๑๘๙. หากเจ้าผู้ครองราชย์หรือเจ้าเมืองเจ้าขุนมูลนาย
ถูกขโมยใน

- ก. ไม่กลัว ข. บางโอกาสเท่านั้น
ค. เกิดขึ้นบ่อย

๑๙๐. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
เทศาภิบาล

- ก. ของ เมืองตามภาพ ข. ขยับเบาๆ
ค. สามารถทำได้

๑๙๑. "การผสม" ที่ชื่อ "การผสม" เป็นชื่อของ
"พืช" (name) ก. กัด

- ก. ผงขาว ข. การกัด ค. เกษตร

๑๙๒. "พริก" ถูกกับ "พริก" "พริก" หรือ
ถูกกับ

- ก. ขยับเบาๆ ข. การกัด ค. ขยับ

๑๙๓. หากเจ้าเมืองตามลักษณะการปฏิบัติหรือลักษณะ
พยายามพูดโดยไม่ว่า การกระทำโดยลักษณะ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๑๙๔. ข้าราชการที่เป็นนายของโหรส่วนน้อยหรือโหร

- ก. การกระทำโดยลักษณะโดยคำนำถึงบุคคลอื่น
ข. ไม่จริง ค. บังคับด้วยวิธี

๑๙๕. ในบาง รัฐธรรมนูญจะได้อาณาเขตไว้ว่า
"ไม่จริง"

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๑๙๖. การปฏิบัติโดย "การปฏิบัติ" หรือ
การปฏิบัติโดย "การปฏิบัติ" หรือ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ

๑๙๗. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๑๙๘. เมื่อเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
หรือเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๑๙๙. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
หรือเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๒๐๐. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
หรือเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๒๐๑. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
หรือเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๒๐๒. หากเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ
หรือเจ้าเมืองหรือเจ้าเมืองในตำแหน่งอธิการ

- ก. ขยับเบาๆ ข. ขยับเบาๆ ค. ขยับ
ค. ไม่จริง

๑๒๒. การทำให้ครู ผู้ที่หาเวลา และบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงต้องเสียเกียรติ ให้ได้เช่นเจ้าจอมใจเสมอ

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่ใช่

๑๒๓. รายการโทรทัศน์ที่ชาวต่างชาติ

- a. การแสดงของนักดนตรีที่มีชื่อเสียง
b. ไม่แน่ใจ
c. รายการความรู้อารยธรรมที่เขินอายให้จริงเกี่ยวกับสิ่งประหลาดใหม่

๑๒๔. บุคคลที่มีทัศนคติในเรื่องจริยธรรมสูง ทำให้ชาวต่างชาติรำคาญ

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่ใช่

๑๒๕. ชาวต่างชาติบางคนกลัวว่า

- a. เคยไปอยู่กับคนใจดีแต่ถูกหลอก
b. ไม่แน่ใจ c. สิ่งสายลับในวงแสดงงานทางศิลปะ

๑๒๖. บางครั้งชาวต่างชาติจะเฝ้าระวังความนึกของตนเอง เพราะกลัวว่าแนวคิดเหล่านั้นจะนำไปปฏิบัติไม่ได้

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่ใช่

๑๒๗. ชาวต่างชาติบางคน มีความฉลาดในการที่จะจัดการกับบุคคลที่ไม่มีเหตุผล ชาววิเทศนาการได้เสมอ และพยายามที่จะไม่ให้ใครทราบว่า คนเหล่านั้นมีใจแฉะ

- a. จริง b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่จริง

๑๒๘. ชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองกำลังมีความเจริญและ กำลังขยายตัวมากกว่าอยู่ในเมืองที่สงบเรียบ

- a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง

๑๒๙. เจ้าชายเจ้าม้ามักมีความกังวลถึงคนเก่าๆ จากก่อนนั้น ว่าเขาจะยอมที่จะ

- a. กลับมาใหม่ถึงหน้าที่การงานของเรา แยกแยะกัน b. ไม่แน่ใจ
c. กลับมาหาคนที่เขินอายได้และเป็นผู้พาของทั้งสองฝ่าย

๑๓๐. ชาวต่างชาติบางคนเชื่อว่า ระบอบให้ชาวอเมริกันมีความคิดของบรรดาในคดี

- a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๑๓๑. ชาวต่างชาติบางคนคิดจากคนจากการอ่านหนังสือมากมาย

- a. ใช่ b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. ไม่ใช่

๑๓๒. มีบางคนเชื่อว่าชาวต่างชาติมีความรู้ที่รับมาจาก

- a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๑๓๓. ชาวต่างชาติบางคนมีความคิดว่า

- a. เป็นบุคคลที่คล่องแคล่วว่องไวและของชีวิตในแง่ความเป็นจริง
b. อยู่ระหว่าง a กับ c
c. เป็นคนที่ค่อนข้างช้าๆ ใจเย็น

๑๓๔. บางโอกาสอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้า
กระเจิงกระเจิงไป

a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง

๑๓๕. ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธมากจนยากจะมีสติประณตัง
และอาจจะพบแรงกดดันทางจิตใจ

a. เกือบจะไม่เคยเลย
b. เป็นบางครั้งบางคราว c. ค่อนข้างบ่อย

๑๓๖. ข้าพเจ้ารู้สึกรับนิกรชอบมากกว่า ถ้า

a. เป็นเหตุแกล้งแกล้งเล็กน้อย
b. ไม่แน่ใจ
c. ขวบขวบนานทีเดียว

๑๓๗. "ความยุติธรรม" คุ้มกับ "กฎหมาย"
เช่นเดียวกับ "การคิด" คุ้มกับ

a. ถอดก b. ความรู้สึก c. ทฤษฎี

๑๓๘. คาดไปนี้ถ้าเห็นแต่ไปขึ้นอยู่กับตัวมัน

a. กรังที่ของ b. กรังเดี่ยว c. เจตเจีย

๑๓๙. ข้าพเจ้าชอบที่จะดำรง

a. ชีวิตอย่างที่เขาเห็นว่าอยู่ในขณะนี้
b. ไม่แน่ใจ
c. ชีวิตที่ได้รับการคุ้มครองมากขึ้น คงพอก
กับอุปสรรคและผล

๑๔๐. ข้าพเจ้าเชื่อว่าสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตก็คือโอกาส
สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบ

a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๑๔๑. นำเสียงในการพูดของข้าพเจ้า

a. เข้มแข็งหนักแน่น
b. อ่อนระอว้าง c. กึ่ง c. อ่อนเบา

๑๔๒. ข้าพเจ้าชอบที่จะหาความหมายให้กับทุกการกระทำ
ไม่ว่าจะเล็กน้อยถึงแม้ว่ามันจะหาได้ยากแค่ไหน

ความหมายจากใจข้าพเจ้า

a. ไม่ b. อ่อนระอว้าง c. กึ่ง c.
c. ไม่ใช่

๑๔๓. ข้าพเจ้าได้รู้หลายอย่างที่ในใจข้าพเจ้ารู้สึกสนุกทุก
อย่าง และไม่ว่าจะจริงหรือไม่จริง

a. ใช่ b. อ่อนระอว้าง c. กึ่ง c.
c. ไม่ใช่

๑๔๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไร
เพื่อที่จะได้ไม่ระอว้าง

a. จริง b. ไม่แน่ใจ c. ไม่จริง

๑๔๕. ข้าพเจ้ามักจะคิดว่าสิ่งที่ตัวเองต้องการ
มากกว่าคนอื่น และสิ่งที่ตัวเองต้องการ
ก็ได้รับที่มากกว่าคนอื่นได้อย่างละเอียดละออ

a. ใช่ b. อ่อนระอว้าง c. กึ่ง c.
c. ไม่ใช่

๑๔๖. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการใจในใจข้าพเจ้า
ถ้าแล้ว อันนี้ซึ่งข้าพเจ้า ความระอว้าง
เกี่ยวกับตัวเองมากเกินไป

a. ไม่เคยเลย b. บางครั้งบางคราว
c. บ่อย ๆ

๑๔๗. ข้าพเจ้าแน่ใจว่าไม่มีคำถามใด ๆ แบบทดสอบ
ที่ข้าพเจ้าไม่ได้ตอบอย่างเหมาะสม

a. ใช่ b. ไม่แน่ใจ c. ไม่ใช่

๑๔๘. มีความภาคภูมิใจว่าข้าพเจ้าเป็น

a. คนไทย b. คนจีน c. คนไทยจีน

X

คำสั่งในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะพบในชีวิตประจำวัน เมื่อท่านประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร มากน้อยแค่ไหน

ตัวอย่าง ในฐานที่ท่านเป็นพี่ ท่านรู้สึกเกรงใจ หรือไม่เกรงใจ ที่จะปฏิบัติต่อตนเองของท่านในสถานการณ์ต่อไปนี้ อย่างไร

ขอพิมพ์เงินตอบแทน

เกรงใจ : ๓ , ๒ , ๑ , ๐ , -๑ , -๒ , -๓ : ไม่เกรงใจ

ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลม รอบตัวเลข --

๓	หมายความว่า	<u>เกรงใจมากที่สุดจนไม่กล้าขอร้อง</u>
๒	หมายความว่า	<u>เกรงใจพอสมควร</u>
๑	หมายความว่า	<u>เกรงใจบ้างเล็กน้อย</u>
๐	หมายความว่า	<u>รู้สึกกลาง ๆ กำลังก้ำกึ่งระหว่างเกรงใจกับไม่เกรงใจ</u>
-๑	หมายความว่า	<u>ไม่เกรงใจมากที่สุด</u>
-๒	หมายความว่า	<u>ไม่เกรงใจพอสมควร</u>
-๓	หมายความว่า	<u>ไม่เกรงใจบ้างเล็กน้อย</u>

แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลา แต่ก็อย่าเสียเวลาในการตอบแต่ละข้อมากนัก ถ้าท่านลังเลใจไม่ทราบ จะตอบข้อใดดี ขอเสนอให้ท่านเลือกตอบตามความรู้สึกครั้งแรกที่ท่านจะปฏิบัติจริง ๆ อย่าไปนึกหลักวิชาใด ๆ หรือข้อที่ควร ปฏิบัติ

ในแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบใดที่ดีกว่าผิดหรือถูก เป็นแต่เพียงตามความคิดเห็น และจะไม่นำเอาไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล จะแสดงเพียงจำนวนรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเท่านั้น

จึงขอให้ท่านสบายใจที่จะตอบอย่างเสรีตามความรู้สึกของท่านจริง ๆ

๓. โปรดทบทวนความถูกต้อง เพราะว่าถ้าหากงานยังไม่เสร็จ การแก้ไขก็ยาก ไม่ดีเท่า
ไว้ก่อนๆ ทางฝ่ายการธนาคารอยู่ในเรื่องนี้แล้ว แต่ฝ่ายของพวก วอ" ได้รับการรับเป็นความดี และคำ
ว่าธนาคารจะไม่ทำอะไรที่ไม่ดีอยู่แล้วอยู่แล้ว เพราะว่าความดีของทางธนาคาร ถ้าความ
ถูกต้องจะไม่ได้รับการทรว

๔. โปรดทบทวนว่าข้อทรงเอาที่ตามเข้ามาเป็นจริงว่า ข้อความ โปรดทบทวนสิ่งที่จะ
ได้ว่า "เป็นสิ่งที่ถูกต้อง" เพราะว่า เพื่อให้มีความประทับใจ ให้กับผู้ทรง

นอกจากนี้ท่านควรจะพิจารณาว่ามีความเข้าใจหรือไม่เกี่ยวกับความร่วมใจ
ของงานในการทบทวนแบบผสมผสาน ดังนั้นท่านควรจะทำงานให้เป็นสิ่งที่ดีๆ ถ้าถึง

ความหมายที่เป็นความผิดเห็นของท่าน จะไม่เอาไปเป็นแบบอย่างที่ดีๆ เป้าหมายบุคคล จะแสดง
เป็นงานรวม เป็นประโยชน์ในการศึกษา ไม่ลดทอนความดีที่ท่านทำ

จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

ก. เพลงระบำเจ้าทวนเปี่ยมศิริยืนเฝ้าปรีดิ์หรือกระตูลงหน้านรพักเป็นนางจิ

๑. ขอความทรงเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า เกรงใจ ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ
๒. เจ้าเฝ้า เจ้าเฝ้า เจ้าเฝ้า เจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๓. ไปขอเอาใบไม้ไปเอาลูกหลานไปฝากอาลัยเจ้าจ้าว เกรงใจ ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ
๔. ไปขอของมาขอเอาใบไม้ไปฝากเจ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๕. ทานิกนางเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๖. นิดนึ้ กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๗. ไกรศรีท้าวหรือท้าว กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๘. ขอความทรงเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า เกรงใจ ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ
๙. วิถีหนึ่งเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า

ข. เพลงระบำเจ้าทวนเปี่ยมศิริยืนเฝ้าปรีดิ์หรือกระตูลงหน้านรพักเป็นนางจิ

๑๐. ขอความทรงเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า เกรงใจ ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ
๑๑. ไปขอของมาขอเอาใบไม้ไปฝากเจ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๑๒. ไปขอเอาใบไม้ไปเอาลูกหลานไปฝากอาลัยเจ้าจ้าว เกรงใจ ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรงใจ
๑๓. ไปขอของมาขอเอาใบไม้ไปฝากเจ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๑๔. ทานิกนางเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้าเจ้าเฝ้า กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๑๕. นิดนึ้ กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๑๖. ไกรศรีท้าวหรือท้าว กล้า ๑ ๒ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า

๑๓. แสงจากความคิดเห็นหรือใฝ่หาอย่างทะลุซด กล้า ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

๑๔. ทักท้วงเมื่อเห็นการผิด กล้า ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

ก. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำกับวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่

๑๕. เรียกมาในงานส่วนตัว กระทำ ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ

๑๖. มอบหมายงานให้ทำ กระทำ ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ

๑๗. ท้าความผิดใหญ่โตกับมิตรภาพเห็น ฉาย ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ฉาย

๑๘. มาทำงานต่ำกว่าที่ควรค่า อดทน ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่อดทน

๑๙. ว่ากล่าวตักเตือนผู้ใฝ่หาด้วยมิตรภาพและวิสัยทัศน์
งานร่วมกัน กระทำ ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ

ง. ในฐานะที่ท่านเป็นบุตรจากสังคมอันมีเกียรติ

๒๐. เมื่อมีความทุกข์ ขวัญ ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ขอความช่วยเหลือ

๒๑. ขอเงินยืมของเพื่อน เกรง ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง

๒๒. ถัดจากความคิด ไม่ยอมเชื่อฟัง กล้า ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

๒๓. ขอเงินเพิ่มอีกเมื่อเงินไม่พอใช้ ขอด ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

๒๔. กลับมาเกิดเวลาโดยไม่ได้นัดหมาย เกรง ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง

๒๕. ทำให้ท่านผิดหวัง เสียใจ ไม่สบายใจ กระทำ ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ

๒๖. พาเพื่อนมาสนุกสนานที่บ้านของตน กล้า ๑ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

๑. ประโยคที่ความเรียงเรื่องประวัติการเขียนหนังสือ

๑๖. ความหมายของเสียง กกา ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๑๗. ขวัญใจของเจ้าหญิง จจ ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่ขยัน
๑๘. กัดฟันบารงฯ เมื่อเวลาใด กค ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กัดฟัน
๑๙. เมื่อใดที่ เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง
๒๐. เมื่อมีความสุข กร ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กร
๒๑. รบเร่และก่อกวนของชนดิ กกา ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๒๒. ทำนองว่าในรัฐเสนา เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง
๒๓. ความช่วยเหลือกันการรับ เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง
๒๔. ให้เพื่อจบลงในขณะที่ราชกิจ เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง
๒๕. ให้เพื่อแสวงหาความรู้ เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง
๒๖. ขวัญใจเมื่อตอนขยัน กกา ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๒๗. เมื่อเขาทำอะไรที่เราไม่ กกา ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กล้า
๒๘. เมื่อการเห็นของที่เราไม่ กค ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กัดฟัน
๒๙. เมื่อถูกบังคับให้ทำงาน กร ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่กร
๓๐. ขยันขันแข็งไปไร้ใด เกรง ๑ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ ๓ ไม่เกรง

๕๒. ถ้าเราทะเลาะกัน ถึงกับตีกัน เกรง ๓ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง
๕๓. เมื่อถูกตำรวจวิสามัญ จับไม่วาง ขี้ใจ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ขี้ใจ
๕๔. ในกรณีที่เรายังไม่เข้ากันได้กับความรู้สึกของเรา ใจแข็ง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ได้แข็ง

ข. ประโยคที่เริ่มด้วยคำที่ขึ้นต้นสองตัว

๕๕. ขวามือช่วยเหลือ กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๕๖. เมื่อเห็นเราทำผิด ชักเอว ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ชักเอว
๕๗. ขวามือของเราวิ่ง กลัว ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กลัว
๕๘. ขวามือของเราวิ่งของเราไป กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๕๙. ถ้าเราทะเลาะกันถึงกับตีกัน เกรง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง
๖๐. เมื่อถูกตำรวจวิสามัญ จับไม่วาง ขี้ใจ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ขี้ใจ
๖๑. ในกรณีที่เรายังไม่เข้ากันได้กับความรู้สึกของเรา ใจแข็ง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ได้แข็ง

๓. ประโยคที่กล่าวด้วยเสียงสูง

๖๒. เมื่อมีความทุกข์ ปริวิต ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ปริวิต
๖๓. ขวามือช่วยเหลือ กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๖๔. ขวามือของเราวิ่ง กลัว ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กลัว
๖๕. ถ้าเห็นเราทำผิด ชักเอว ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ชักเอว
๖๖. ขวามือของเราวิ่งของเราไป กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

๓๗. แสดงความโกรธเมื่อเราไม่พอใจเขา กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๓๘. ทำความผิดร้ายกาจจนเสียใจเราไปเรา เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง

๒. ใบรายชื่อที่หาเป็นรูปของ ทัศนคติของสังคม

๓๙. ชักกำลังสู้กับยักษ์ กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๔๐. สู้กับมัจฉาออกเงินการาการให้ เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง

๔๑. ขนยืมเงินหรือสิ่งของต่าง ๆ กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๔๒. ขอความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัว กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๔๓. ไปทำงานสายหรือกลับก่อนเวลา เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง

๔๔. แสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งด้วยเหตุผลในเรื่องการงาน กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๔๕. คุยกับเพื่อนที่มาเป็นแม่หรือทางโทรศัพท์ในขณะ
อยู่ในที่ทำงาน กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๓. ใบรายชื่อที่หาเป็นรูปของ ปฏิบัติการ

๔๖. ขอความช่วยเหลือ กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๔๗. เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๔๘. เมื่อการฝึกซ้อมไม่ตรงกับ โต้แย้ง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่โต้แย้ง

๔๙. ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือผู้อื่น กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๕๐. เมื่อเห็นเขาทำผิด โต้แย้ง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่คัดค้าน

ขอของคืนเมื่อเขาขโมยของเราไป กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า